

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
UNIVERSITY OF WEST ATTICA

ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

FACULTY OF APPLIED ARTS AND CULTURE
DEPARTMENT OF GRAPHIC DESIGN AND VISUAL COMMUNICATIONS

Καγιάφα Δανάη
ΑΜ 18674049

Πτυχιακή Εργασία:

Εικονογράφηση παιδικού βιβλίου, "Η εξαφάνιση του Τζόνι Γουέβερλι"

Επιβλέπουσα καθηγήτρια:
Ιωάννα Δεβετζή

Αθήνα, Μάρτιος 2024

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
UNIVERSITY OF WEST ATTICA

ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

FACULTY OF APPLIED ARTS AND CULTURE
DEPARTMENT OF GRAPHIC DESIGN AND VISUAL COMMUNICATIONS

Εξεταστική Επιτροπή:

Ιωάννα Δεβετζή

Λέκτορας

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Ιωάννα Δελφινό

Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Παπαδομανωλάκη Μαρία

Λέκτορας

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
UNIVERSITY OF WEST ATTICA

ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

FACULTY OF APPLIED ARTS AND CULTURE
DEPARTMENT OF GRAPHIC DESIGN AND VISUAL COMMUNICATIONS

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ/ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η κάτωθι υπογεγραμμένη **Καγιάφα Δανάη** του **Αλεξάνδρου**, με αριθμό μητρώου **18674049** φοιτήτρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού Τμήματος Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής/διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος. Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

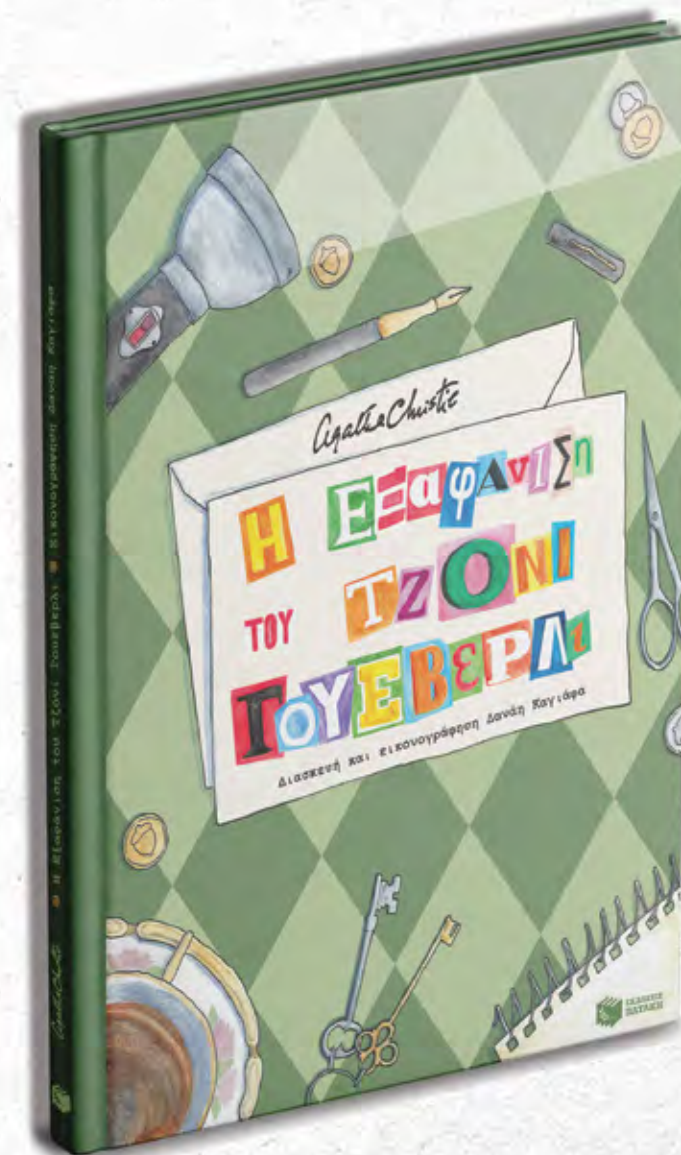
Η Δηλούσα

Καγιάφα Δανάη

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ

“Η Εξαφάνιση του Τζόνι Γουέβερλι”

Εικονογραφημένο παιδικό βιβλίο
της Δανάης Καγιάφα

Δευτέρα 11 Μαρτίου 2024

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Πανεπιστημιούπολη Άλσους Αιγάλεω
Αγ. Σπυρίδωνος 28 • Αίθουσα Κ8.208

Ωρα 20:00 μ.μ.

Agatha Christie

Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ

ΤΟΥ

ΤΖΟΝΙ

ΤΟΥ ΕΒΕΡΛ

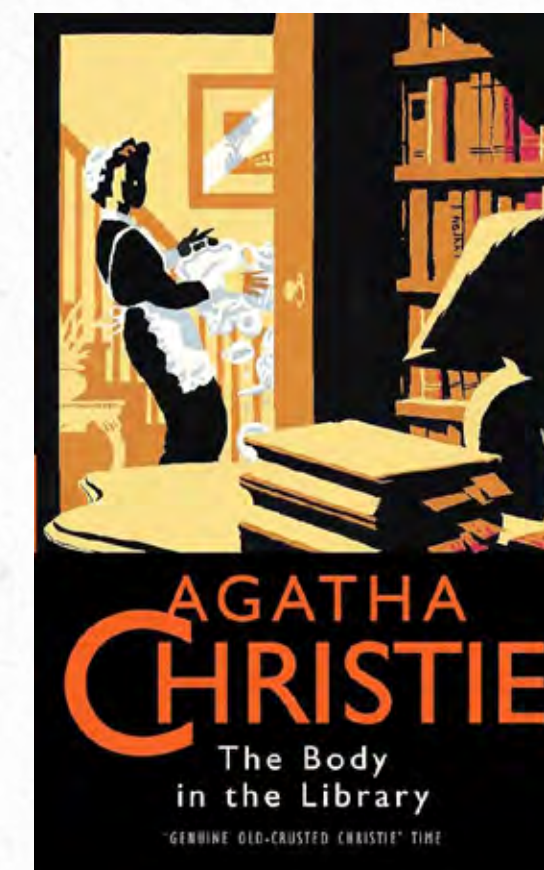
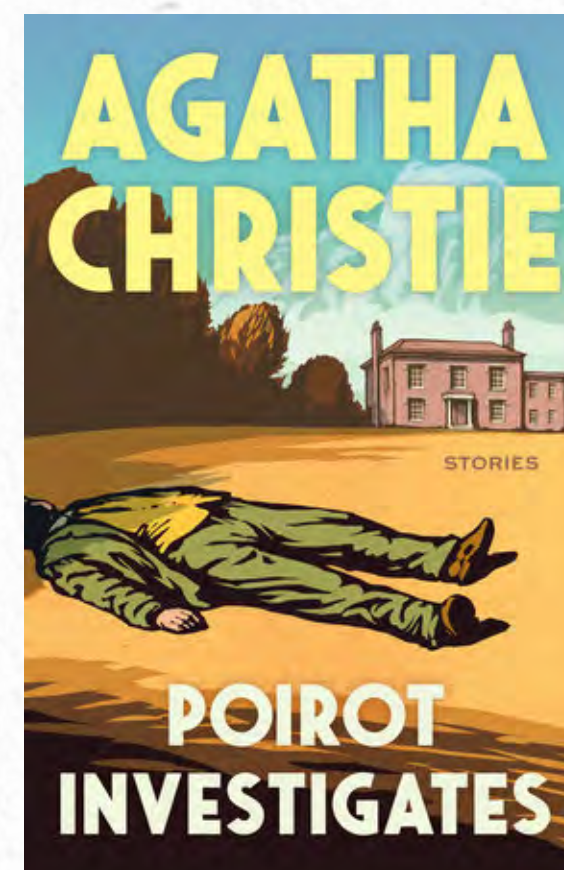
Διασκευή και εικονογράφηση Δανάη Καγιάφα

Agatha Christie (1890-1976)

Η Agatha Christie ήταν Αγγλίδα συγγραφέας η οποία ήταν γνωστή κυρίως για τα αστυνομικά έργα της. Έγραψε ακόμα δύο αυτοβιογραφικά βιβλία, αισθηματικά μυθιστορήματα αλλά και θεατρικά, μεταξύ των οποίων το μακροβιότερο έργο στην ιστορία του σύγχρονου θεάτρου, την «Ποντικοπαγίδα». Η δουλειά της στα έργα αυτά, στα οποία πρωταγωνιστούν ξεχωριστά, οι ντετέκτιβ **Ηρακλής Πουαρό** και **Μις Μαρπλ**, της έδωσε τον τίτλο της “Βασίλισσας του Εγκλήματος” και την έκανε έναν από τους πιο σημαντικούς συγγραφείς στην εξέλιξη του λογοτεχνικού αυτού ρεύματος.

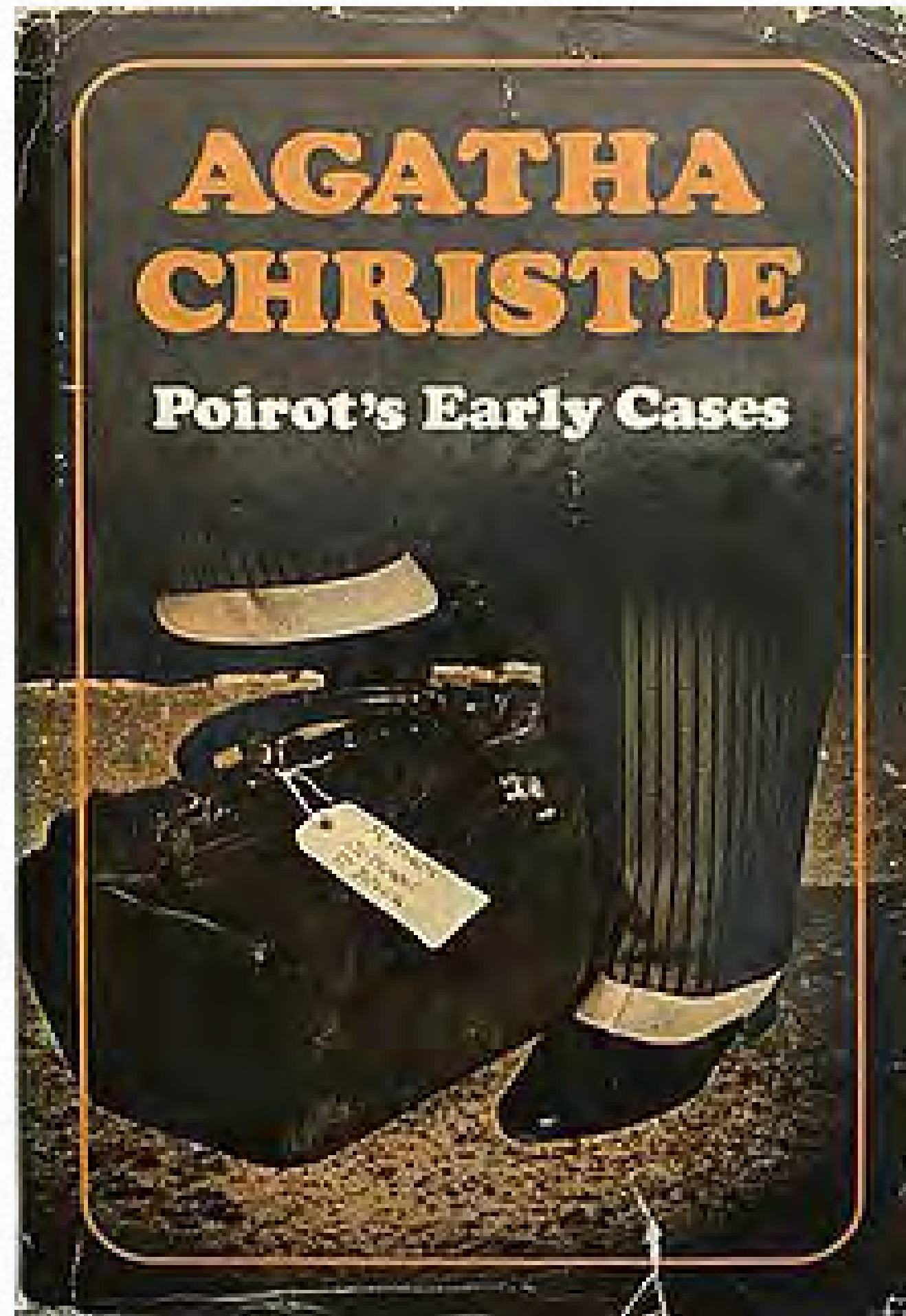

“Ηρακλής Πουαρό”
(David Suchet)

“Μις Μάρπλ”
(Julia McKenzie)

Τα βιβλία της Αγκάθα Κρίστη αποτελούν αυτοτελείς ιστορίες, που τις περισσότερες φορές αποκαλύπτουν το ένοχο στις τελευταίες σελίδες του βιβλίου. Ο αναγνώστης σε κάθε περίπτωση προσπαθεί να βρει τον ένοχο ταυτόχρονα με την εξέλιξη του βιβλίου με αποτέλεσμα να μην μπορούν να σταματήσουν να διαβάζουν μέχρι το τέλος και την τελική αποκάλυψη. Στα περισσότερα βιβλία της πρωταγωνιστούν ένας από τους δύο κύριους ήρωες της, ο Ηρακλής Πουαρό, ένας ιδιόρρυθμος και περίεργος Βέλγος ντετέκτιβ ή η Μις Μάρπλ, μια καλοσυνάτη ηλικιωμένη κυρία, την οποία όλοι εμπιστεύονται και κανείς δεν αντιλαμβάνεται. Αυτό προσφέρει την δυνατότητα στους αναγνώστες να δεθούν με τους παράξενους αυτούς χαρακτήρες και να θέλουν να διαβάσουν όλες τις περιπέτειες τους.

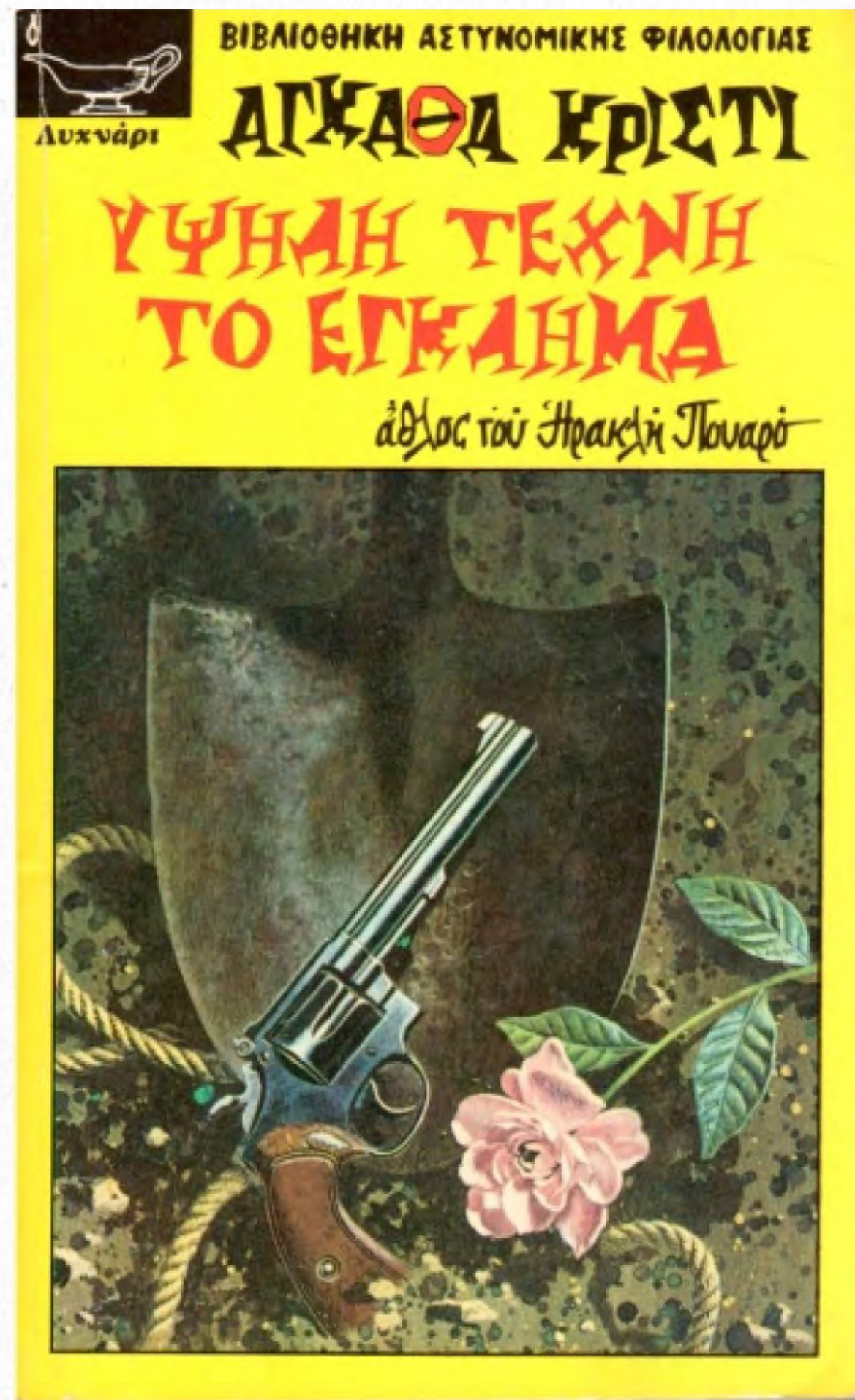
Η περιπέτεια του Τζόνι Γουέβερλι

«Η περιπέτεια του Τζόνι Γουέβερλι» είναι ένα μικρό διήγημα, που αρχικά δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «The Sketch» το 1924 και αργότερα έγινε μέρος της συλλογή διηγημάτων, «Οι πρώτες υποθέσεις του Πουαρό». Η ιστορία ερευνά την απαγωγή ενός μικρού παιδιού, όπου οι υποψίες δείχνουν πως υπεύθυνος είναι κάποιος από τον στενό κύκλο της οικογένειας Γουέβερλι. Ως τελευταία ελπίδα ο διάσημος ντετέκτιβ Ηρακλής Πουαρό, θα κληθεί από την οικογένεια του Τζόνι για να λύσει το μυστήριο και να γυρίσει τον Τζόνι στους αγαπημένους του.

Σκηνές από τη σειρά "Οι περιπέτειες του Ηρακλή Πουαρό" (1989–2013)
Επεισόδιο "Η περιπέτεια του Τζόνι Γουέβερλι" (Σ.1 Ε.3)

Γιατί η συγκεκριμένη ιστορία;

Αυτό που είναι ενδιαφέρον με αυτό το βιβλίο, είναι πως οι νεότερες ηλικίες θα έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν τις κορυφαίες στο είδος τους αστυνομικές ιστορίες της Agatha Christie. Επέλεξα την συγκεκριμένη ιστορία καθώς δεν περιέχει κάποιο πολύ τρομακτικό ή βίαιο έγκλημα, άλλα ένα ενδιαφέρον μυστήριο, με έξυπνη λύση και τον εκκεντρικό ντεντέκτιβ συνοδηγό μέχρι την ανακάλυψη του ένοχου. Το εικονογραφημένο αυτό βιβλίο, θα δώσει έναυσμα στους νεαρούς αναγνώστες να αρχίσουν να παρατηρούν τις λεπτομερείς και τα μικρά στοιχεία όχι μόνο σε αστυνομικά μυθιστορήματα αλλά και σε καθημερινά πλαίσια.

Διασκεύαζοντας την ιστορία της Agatha Christie

Η ιστορία είναι διασκευασμένη έτσι ώστε να ανταποκρίνεται καλύτερα στο νεαρό κοινό. Ήθελα το κείμενο να ανταποκρίνεται στο περιβάλλον και την εποχή που γράφει η Christie, δηλαδή στην Αγγλία του 1920. Η διασκευασμένη ιστορία διαδραματίζεται στο “μεγάλο δάσος”, όπου κάθε σκηνή από το μυθιστόρημα της Agatha Christie, έχει προσαρμοστεί έτσι ώστε να ταιριάζει με τους χαρακτήρες, οι οποίοι στο βιβλίο μου παίρνουν την μορφή μικρών ζώων του δάσους. Ο έξυπνος Πουαρό μετατρέπεται σε γάτα με πλούσιο τρίχωμα, ο επιθεωρητής Τζαπ και οι αστυνομικοί, σε αγέλη λύκων, η οικογένεια Γουέβερλι σε ποντικάκια του δάσους.

Οι Χαρακτήρες

ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΟΥΑΡΟ

- ΕΞΥΠΝΟΣ
- ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟΣ/ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΟΣ
- ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΣ
- ΤΕΛΕΙΩΜΑΝΗΣ
- ΦΙΛΑΡΕΣΚΟΣ
- ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΖΩΗ
- ΠΑΝΤΑ ΠΡΟΣΕΓΓΜΕΝΟΣ

ΧΕΙΣΤΙΝΓΚΣ

- ΕΝΘΟΥΣΙΟΔΗΣ
- ΕΥΚΟΛΟΠΙΣΤΟΣ
- ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ
- ΕΥΦΑΝΤΑΣΤΟΣ
- ΓΕΝΝΑΙΟΣ
- ΚΑΝΟΚΑΓΑΘΟΣ
- ΑΔΕΕΙΟΣ
- ΨΗΛΟΣ

ΜΙΣ ΛΕΜΟΝ

- ΕΞΥΠΝΗ
- ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ
- ΤΑΚΤΙΚΗ
- ΓΡΗΓΟΡΗ
- ΥΠΟΜΟΝΕΤΙΚΗ

Κ. ΓΟΥΕΒΕΡΛΙ

- ΕΥΕΞΑΠΤΟΣ
- ΑΠΟΝΥΤΟΣ
- ΚΟΥΤΟΠΩΝΗΡΟΣ
- ΠΕΡΙΦΑΝΟΣ
- ΠΡΟΒΗΛΗΤΙΚΟΣ
- ΧΩΡΙΣ ΚΑΛΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ

ΚΑ. ΓΟΥΕΒΕΡΛΙ

- ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ
- ΣΥΝΑΙΣΘΑΛΜΕΝΗ
- ΕΓΓΑΤΙΚΗ
- ΚΑΛΗ ΑΝΑΓΡΟΦΗ

ΤΖΟΝΙ ΓΟΥΕΒΕΡΛΙ

- ΑΓΑΠΗΤΟΣ
- ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ
- ΠΑΙΧΝΙΔΙΑΡΗΣ
- ΓΛΥΚΟΣ

ΤΡΕΝΤΓΟΥΕΛ

- ΠΟΝΗΡΟΣ
- ΠΙΣΤΟΣ
- ΑΔΙΑΜΛΑΚΤΟΣ

ΤΖΕΣΙ

- ΠΟΝΗΡΗ
- ΦΙΛΑΡΓΥΡΗ

ΔΕΣΤΟΙΝΗΣ ΚΟΝΙΝΣ

- ΗΣΥΧΗ
- ΥΠΑΚΟΥΗ
- ΕΜΠΙΣΤΕΥΣΙΜΗ

ΡΟΤΖΕΡΣ

- ΕΥΚΟΛΟΠΙΣΤΟΣ
- ΔΕΝΣΚΕΦΤΕΤΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΑΙΠΙΕΣ
- ΑΓΙΛΟΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΙΤΗΣ ΤΖΑΠ

- ΕΞΥΠΝΟΣ
- ΕΙΡΟΝΙΚΟΣ
- ΑΠΟΝΥΤΟΣ
- ΑΝΕΝΔΟΤΟΣ
- ΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ

Έρευνα για τον κόσμο που δημιούργησα

Έτσι αντίστοιχα το πολυτελές διαμέρισμα του Πουαρό, μετατρέπεται σε κλαδί σε έναν μεγάλο δέντρο, η Σκότλαντ Γιάρντ, φωλιά λύκων, η έπαυλη των Γουέβερλι γίνεται μεγάλη και πλούσια βελανιδιά κ.λπ

Φωλιά αλεπούδων

1.

2.

1. Αγγλική ταβέρνα - pub
2. Κλασικό Αγγλικό πρωινό

3.

4.

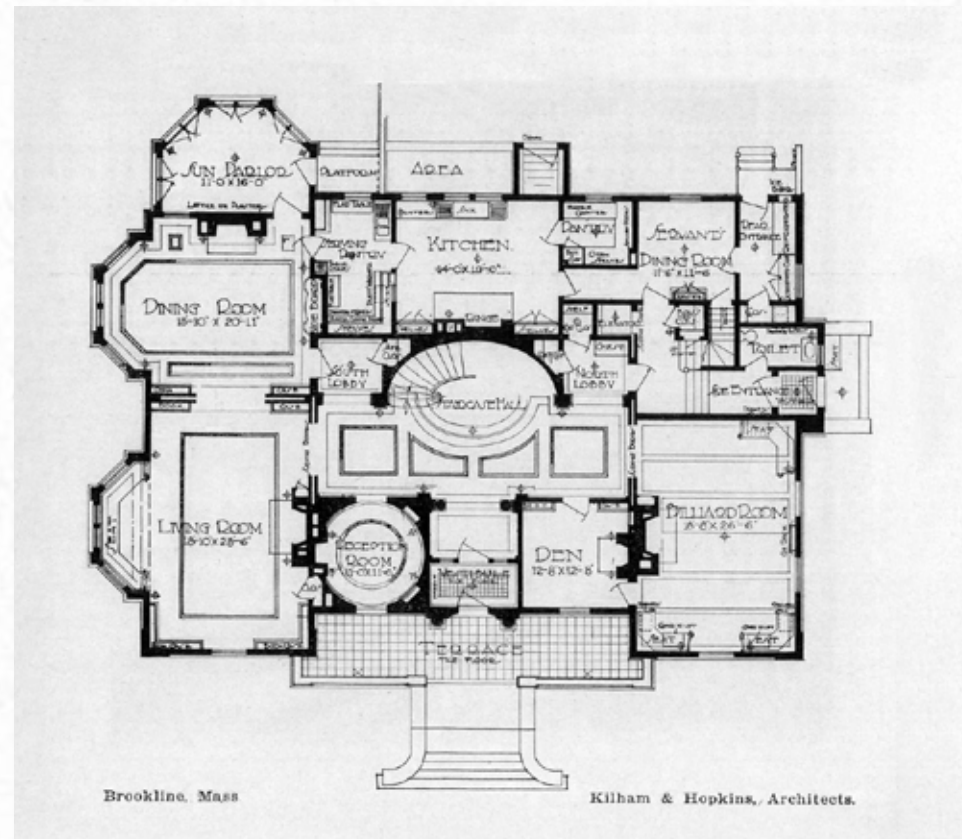
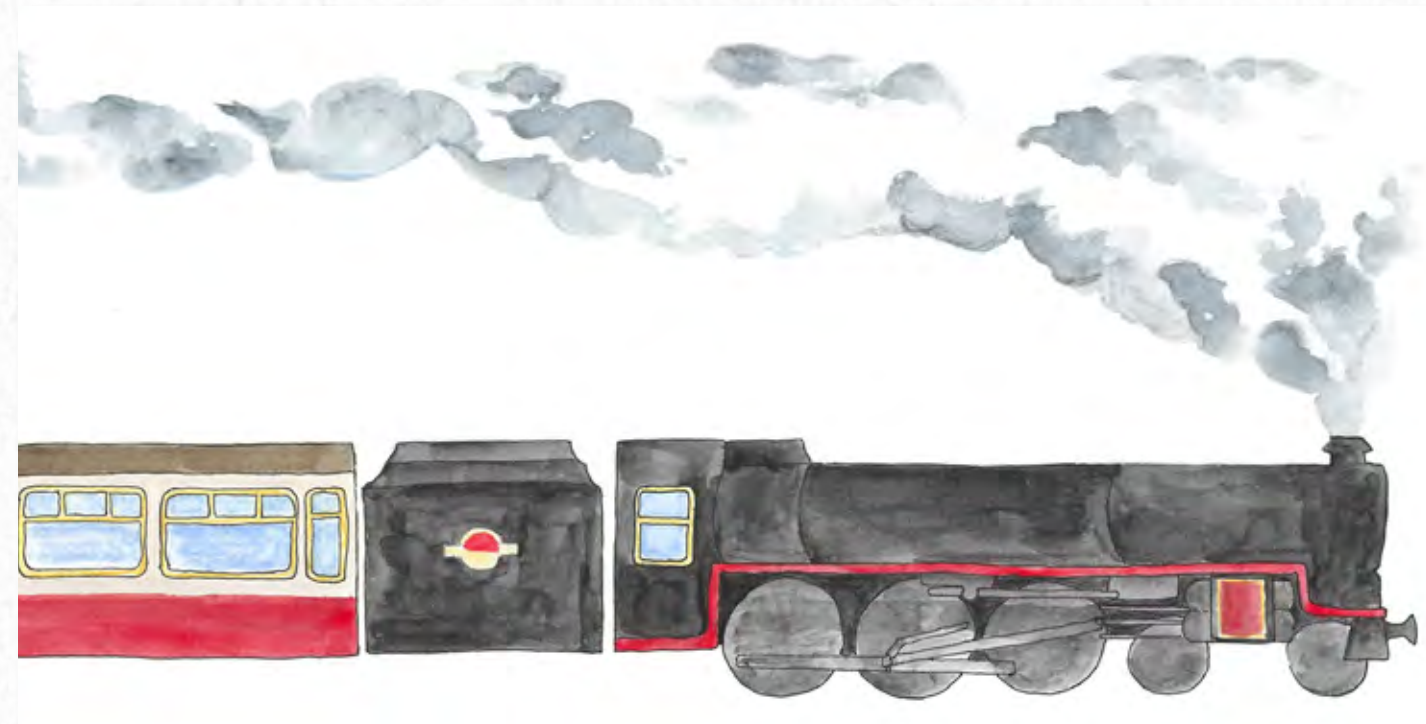
3. Φωλιά λύκων σε βράχια
4. Είσοδος της πρώην Scotland Yard (Πλέον Scotland Yard hotel)

Έρευνα για τον κόσμο που δημιουργήσα

North Norfolk Railway

Κάτοψη κατοικίας Βικτωριανού στυλ

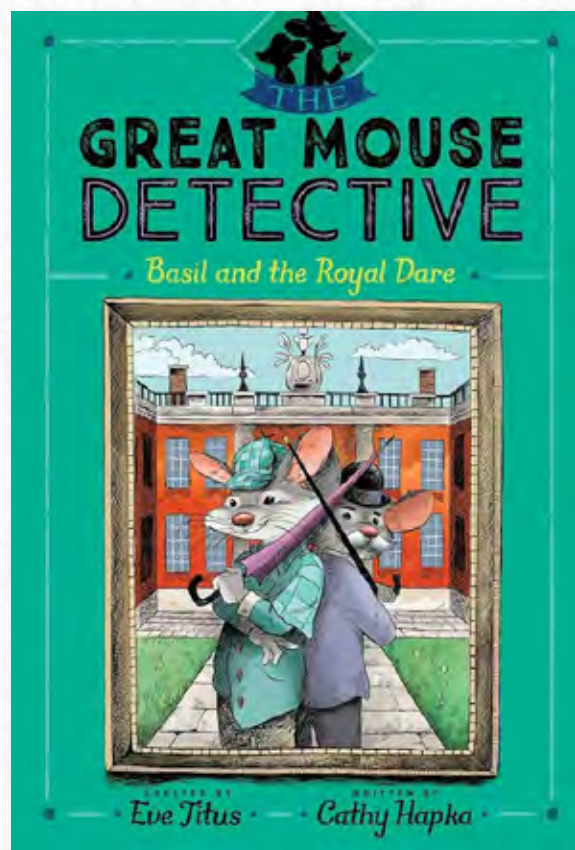
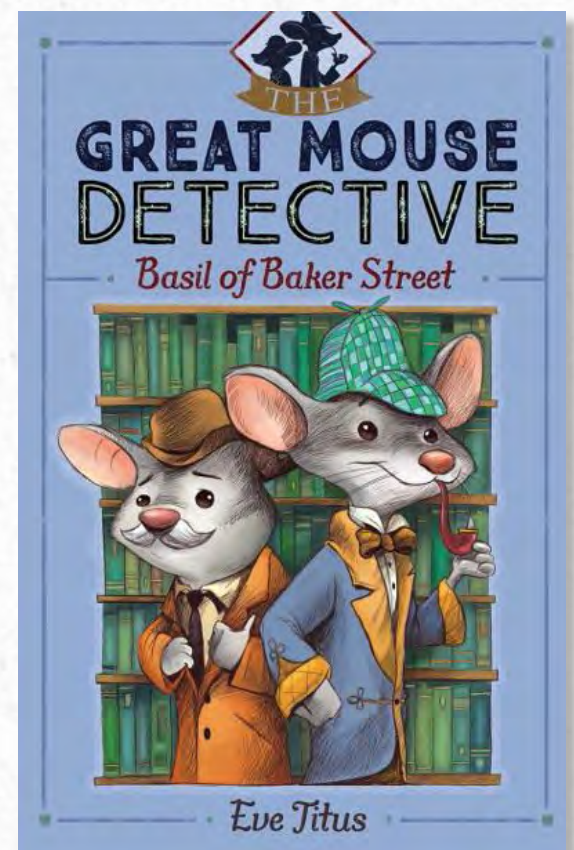
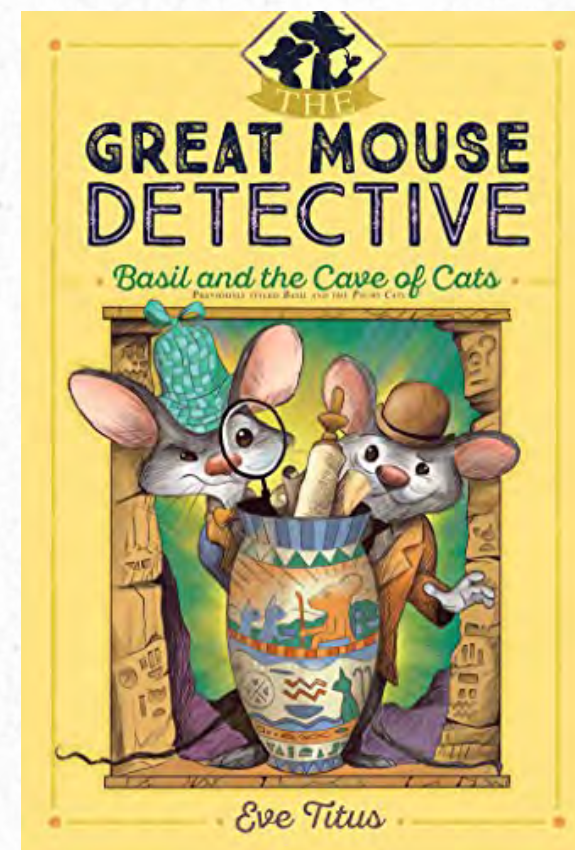
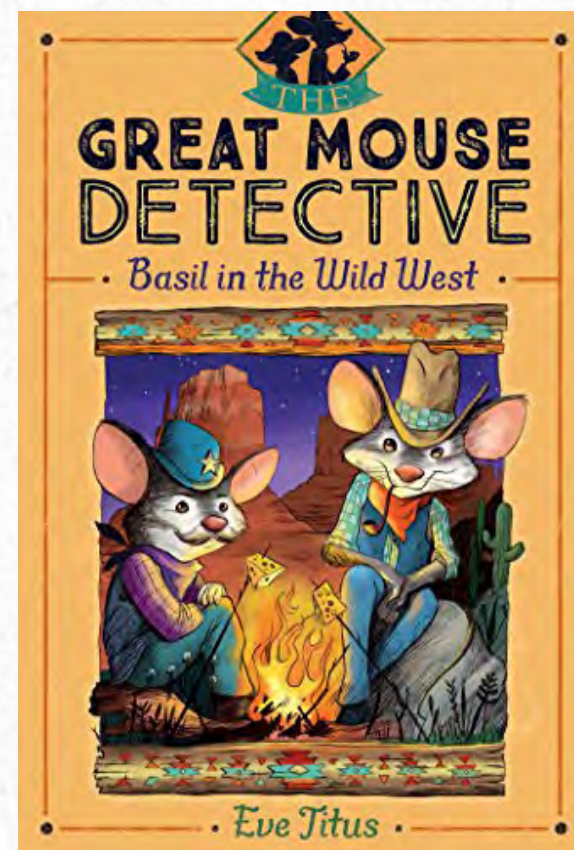
Κάστρο Goring, Σάσεξ

Εσωτερικό του Highclere Castle

Βιβλία παρόμοιας λογικής

Συγγραφέας: Eve Titus
Εικονογράφηση: Paul Galdone

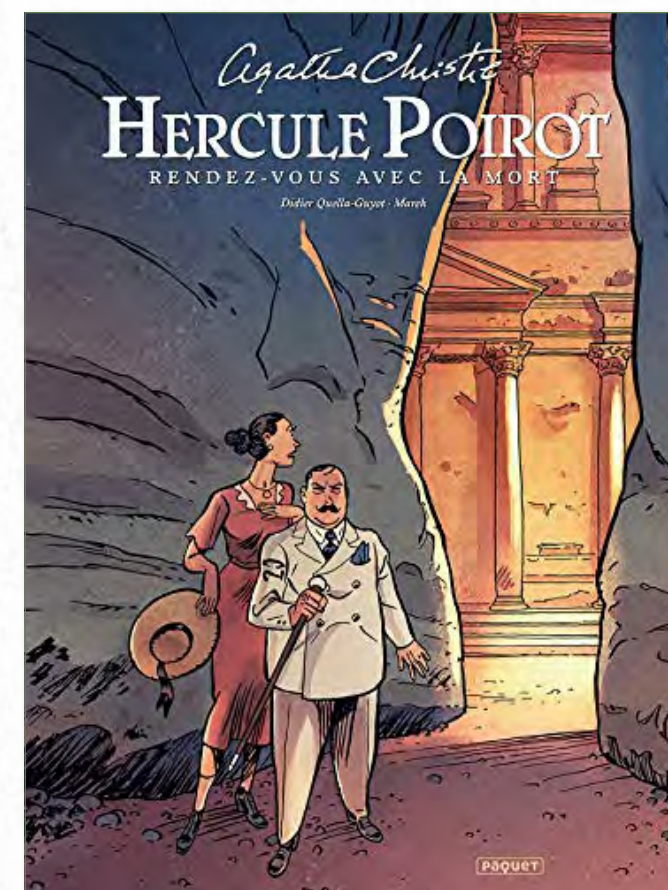
Συγγραφέας: Σερ Αρθουρ Κοναν Ντοϊλ
Διασκευή: Όλιβερ Πλούτς
Εικονογράφηση: Ντόμινικ Ρουπ

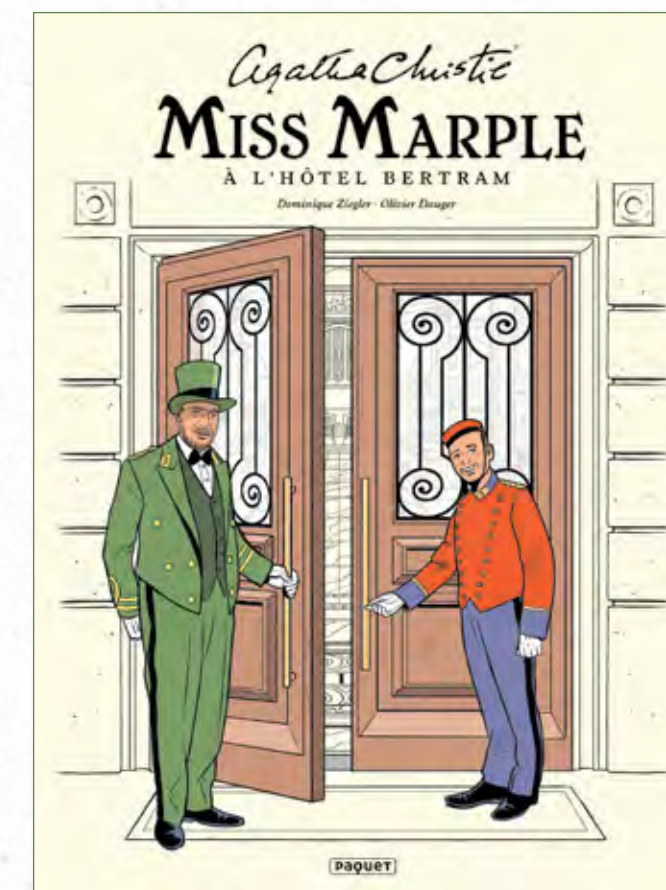
Συγγραφέας: Αύγουστος Κορτώ
Εικονογράφηση: Δέσποινα Καραπάνου

Οι ιστορίες της Agatha Christie σε εικονογράφηση

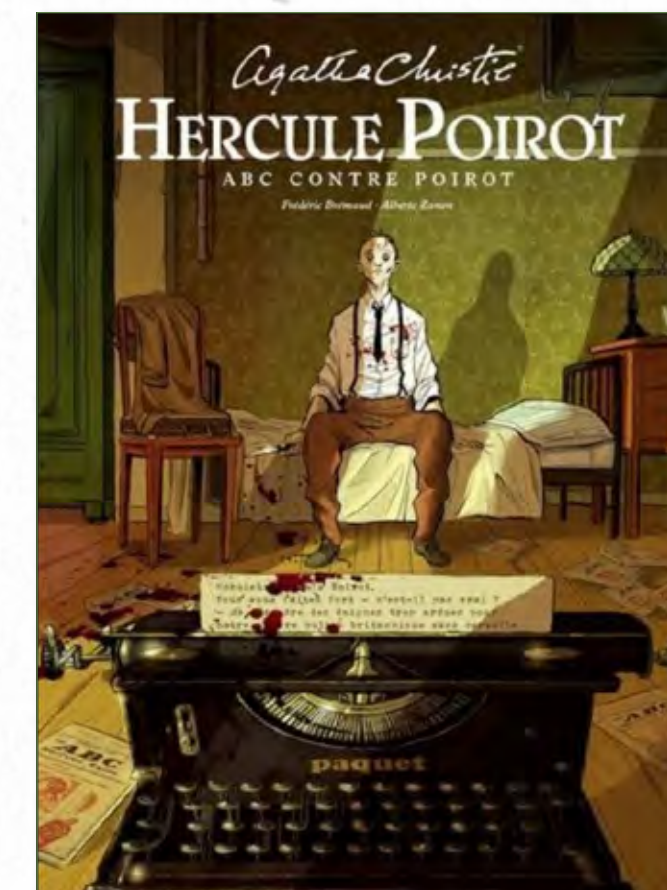
Τα βιβλία της Agatha Christie έχουν εικονογραφηθεί στο παρελθόν για την δημιουργία μιας σειράς 24 graphic novel, από 13 διαφορετικούς εικονογράφους. Κάθε βιβλίο έχει το εικονογραφικό στυλ του καθένα από αυτούς και δεν επηρεάζονται μεταξύ τους. Η σειρά αυτή δημιουργήθηκε στη Γαλλία από τον εκδοτικό οίκο Emmanuel Proust Editions (όπου εξαγοράστηκε το 2014 από την Raquet). Αργότερα η σειρά μεταφράστηκε και στα αγγλικά.

Rendez-vous avec la mort
Εικονογράφηση: Charlier Marek

À l'hôtel Bertram
Εικονογράφηση: Olivier Dauger

ABC contre Poirot
Εικονογράφηση: Alberto Zanon

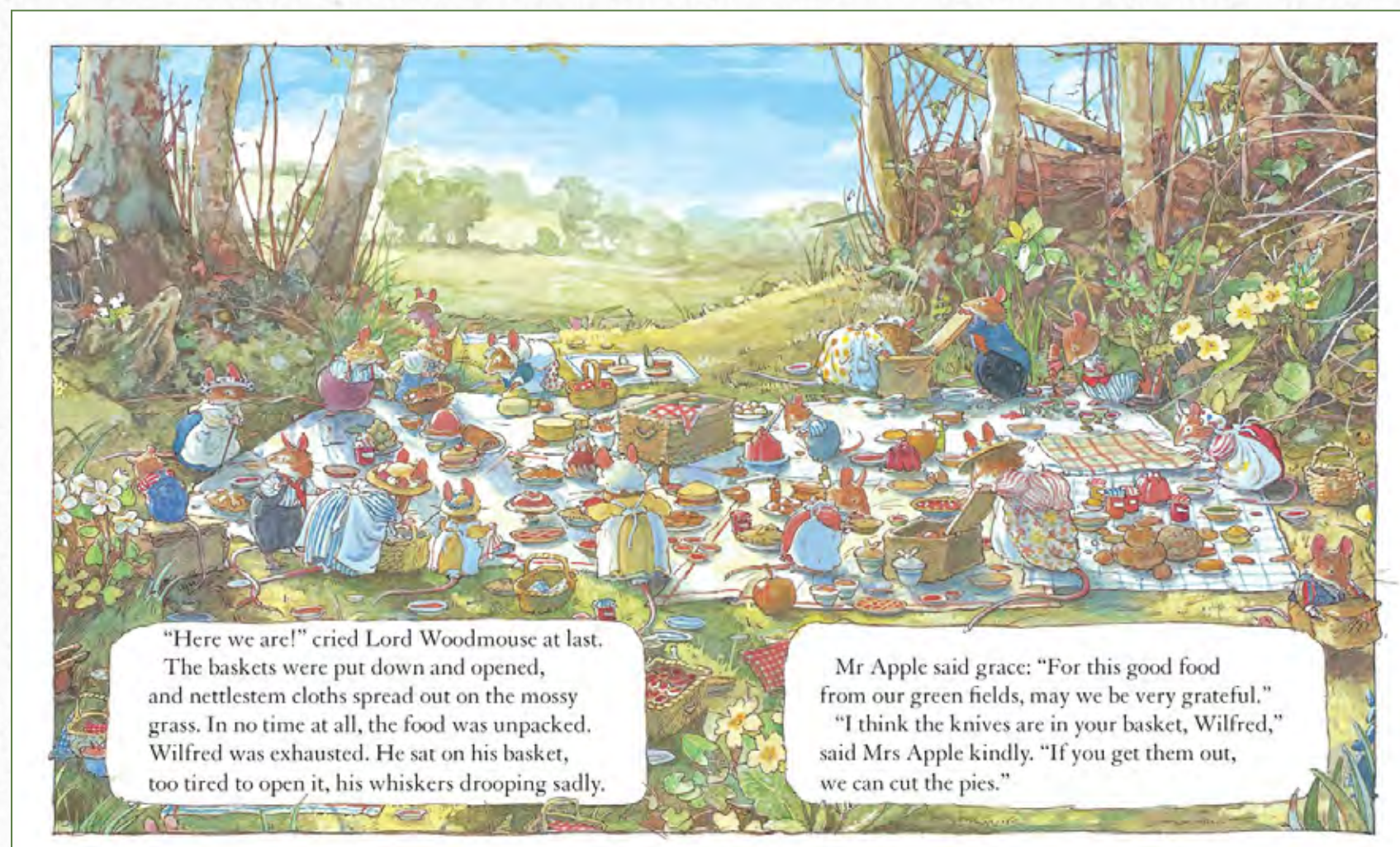
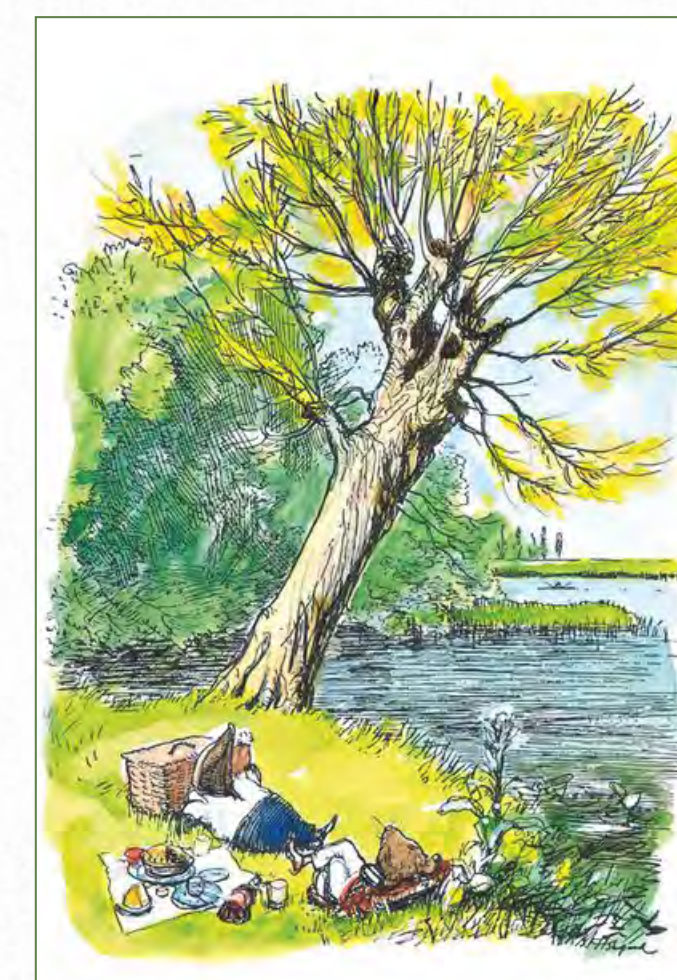
Εικονογραφικές επιρροές

Ποντίκι στην οικία Τσαϊκόφσκι
Εικονογράφηση: Άννα Τζώρτζη

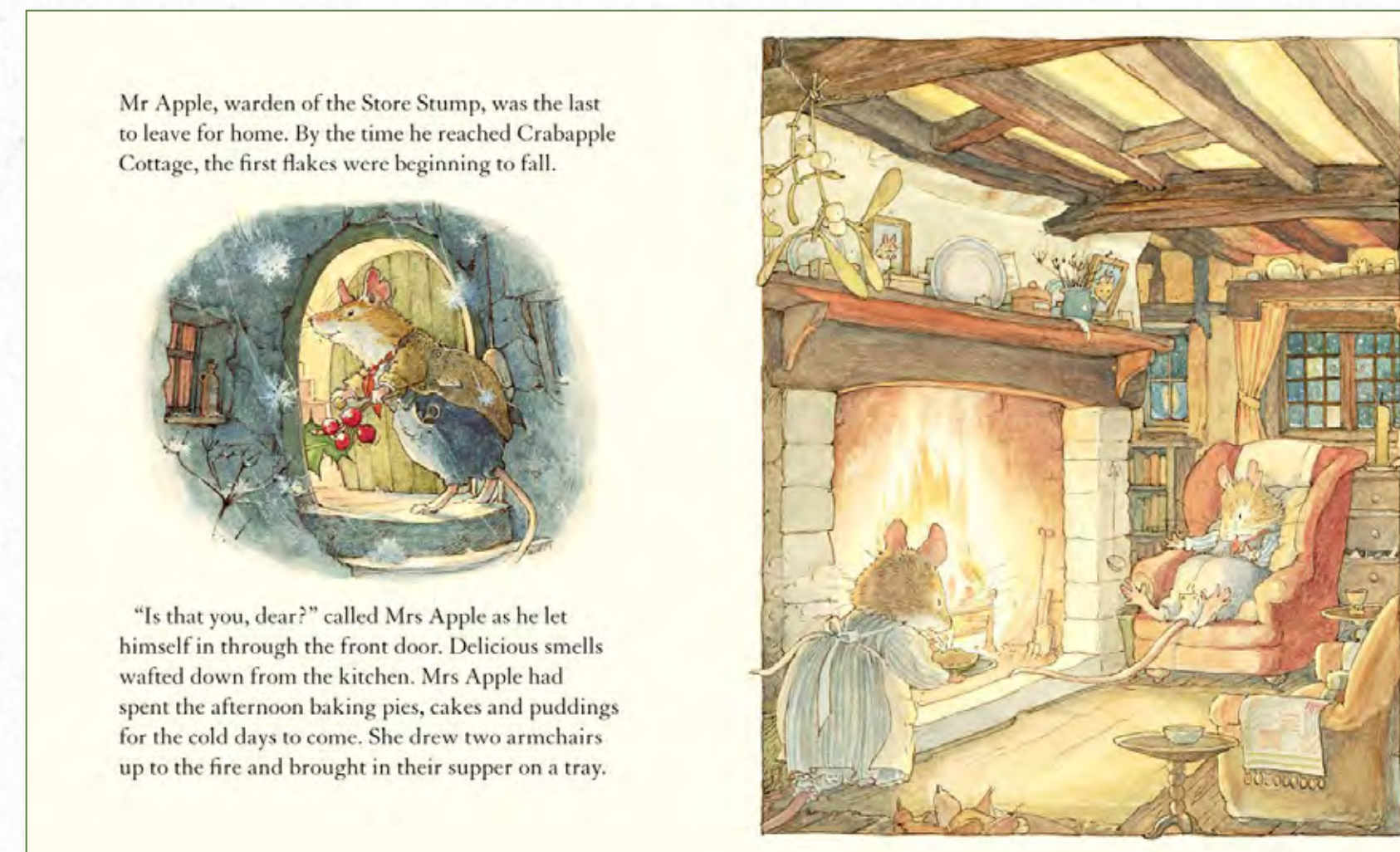
Άνεμος στις Ιτιές
Εικονογράφηση: Ernest Howard Shepard

"Here we are!" cried Lord Woodmouse at last. The baskets were put down and opened, and nettles and cloths spread out on the mossy grass. In no time at all, the food was unpacked. Wilfred was exhausted. He sat on his basket, too tired to open it, his whiskers drooping sadly.

Mr Apple said grace: "For this good food from our green fields, may we be very grateful." "I think the knives are in your basket, Wilfred," said Mrs Apple kindly. "If you get them out, we can cut the pies."

Στις Βατομουριές
Εικονογράφηση: Jil Barklem

Mr Apple, warden of the Store Stump, was the last to leave for home. By the time he reached Crabapple Cottage, the first flakes were beginning to fall.

"Is that you, dear?" called Mrs Apple as he let himself in through the front door. Delicious smells wafted down from the kitchen. Mrs Apple had spent the afternoon baking pies, cakes and puddings for the cold days to come. She drew two armchairs up to the fire and brought in their supper on a tray.

Έμπνευση εξωφύλλου

Συγγραφέας: Roisin Swales
Εικονογράφηση: Roisin Swales

Συγγραφέας: Ζήνων Ζαμπάκης, Βασιλική Μαρκάκη
Εικονογράφηση: Άννα Τζώρτζη

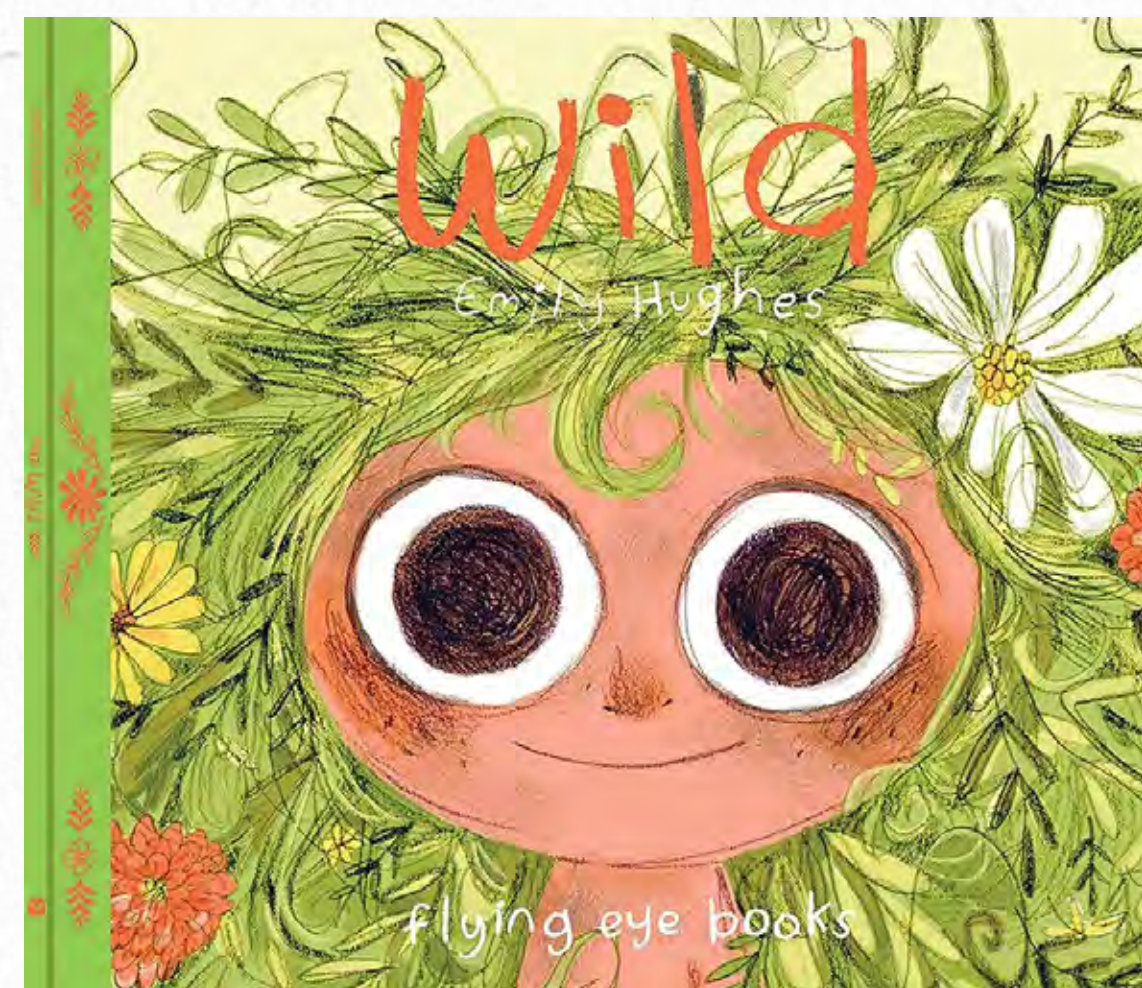
Συγγραφέας: Ευγένιος Τριβιζάς
Εικονογράφηση: Έλεν Οξένπερυ

Συγγραφέας: Briony May Smith
Εικονογράφηση: Briony May Smith

Συγγραφέας: Kim Ryall Woolcock
Εικονογράφηση: Stacey Thomas

Συγγραφέας: Emily Hughes
Εικονογράφηση: Emily Hughes

Συγγραφέας: Sha'an D'Anthes
Εικονογράφηση: Sha'an D'Anthes

Εκδόσεις

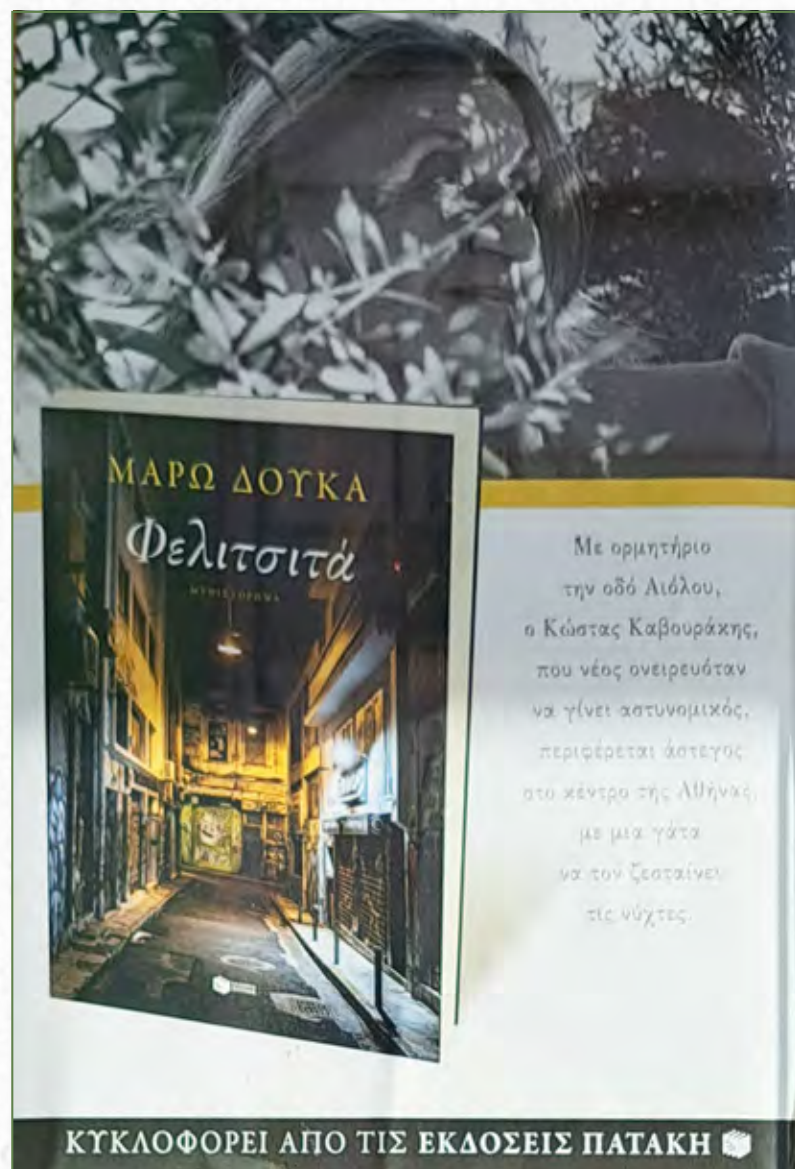
Συγγραφέας: Rena Ortega
Εικονογράφηση: Rena Ortega

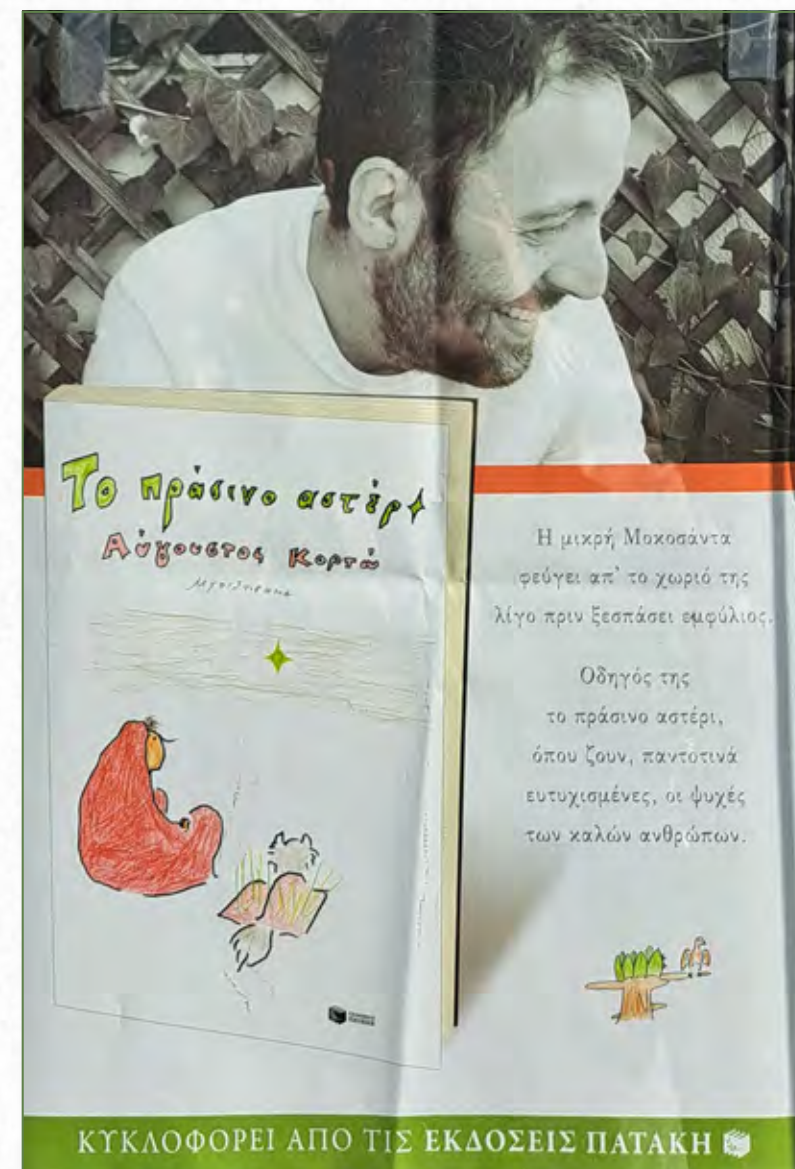
Συγγραφέας: Μαρία Χρυσικού
Εικονογράφηση: Ζαφούκο Γιαματό

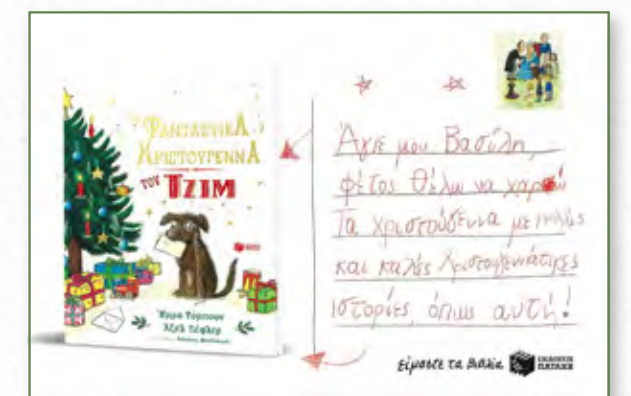
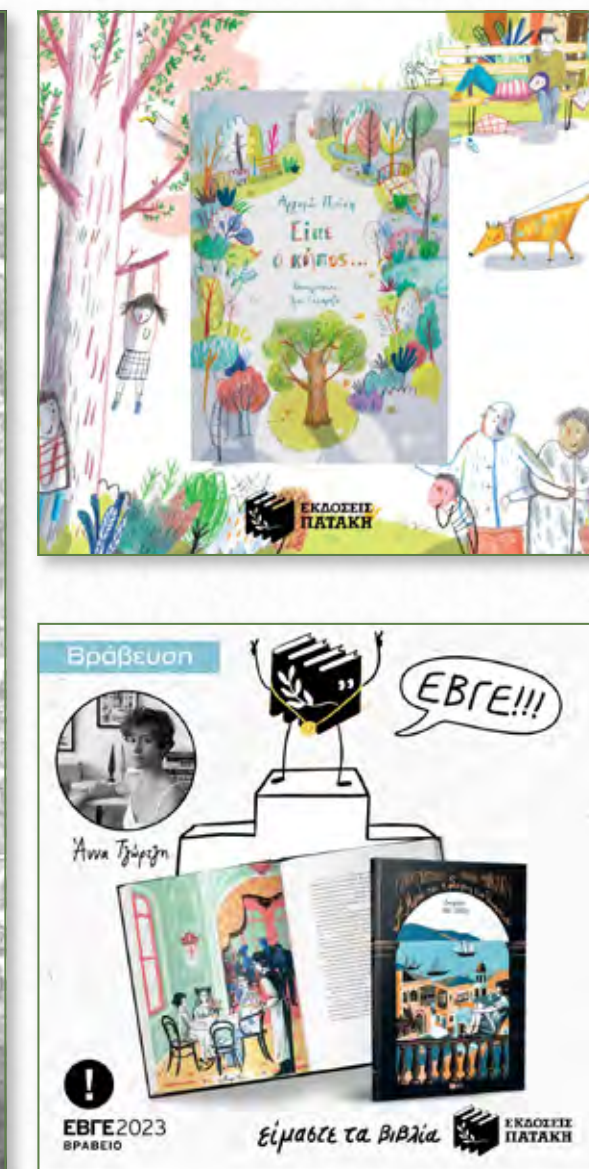
Συγγραφέας: Φάις Μισέλ
Εικονογράφηση: Ντανιέλα Σταματιάδη

Πρωθητικές αφίσες

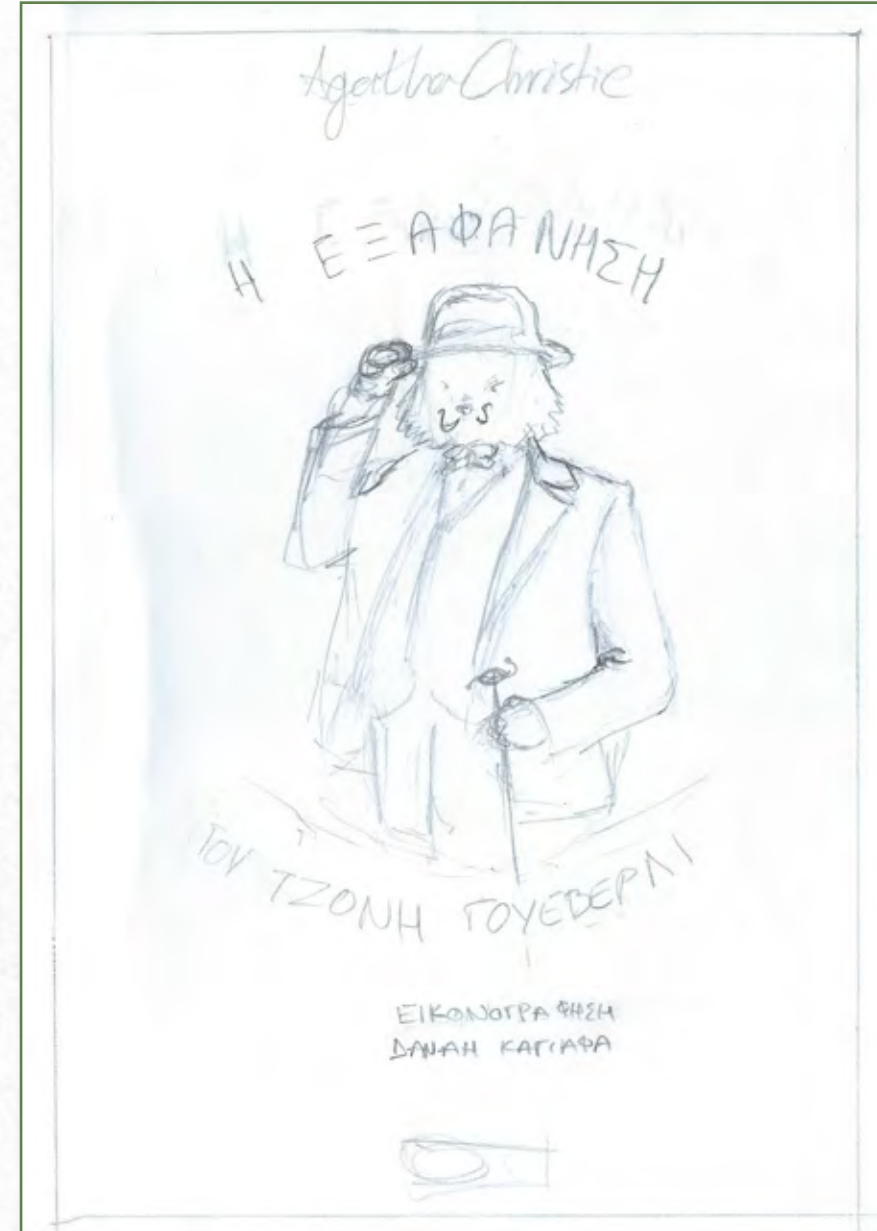

Πρωθηση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης

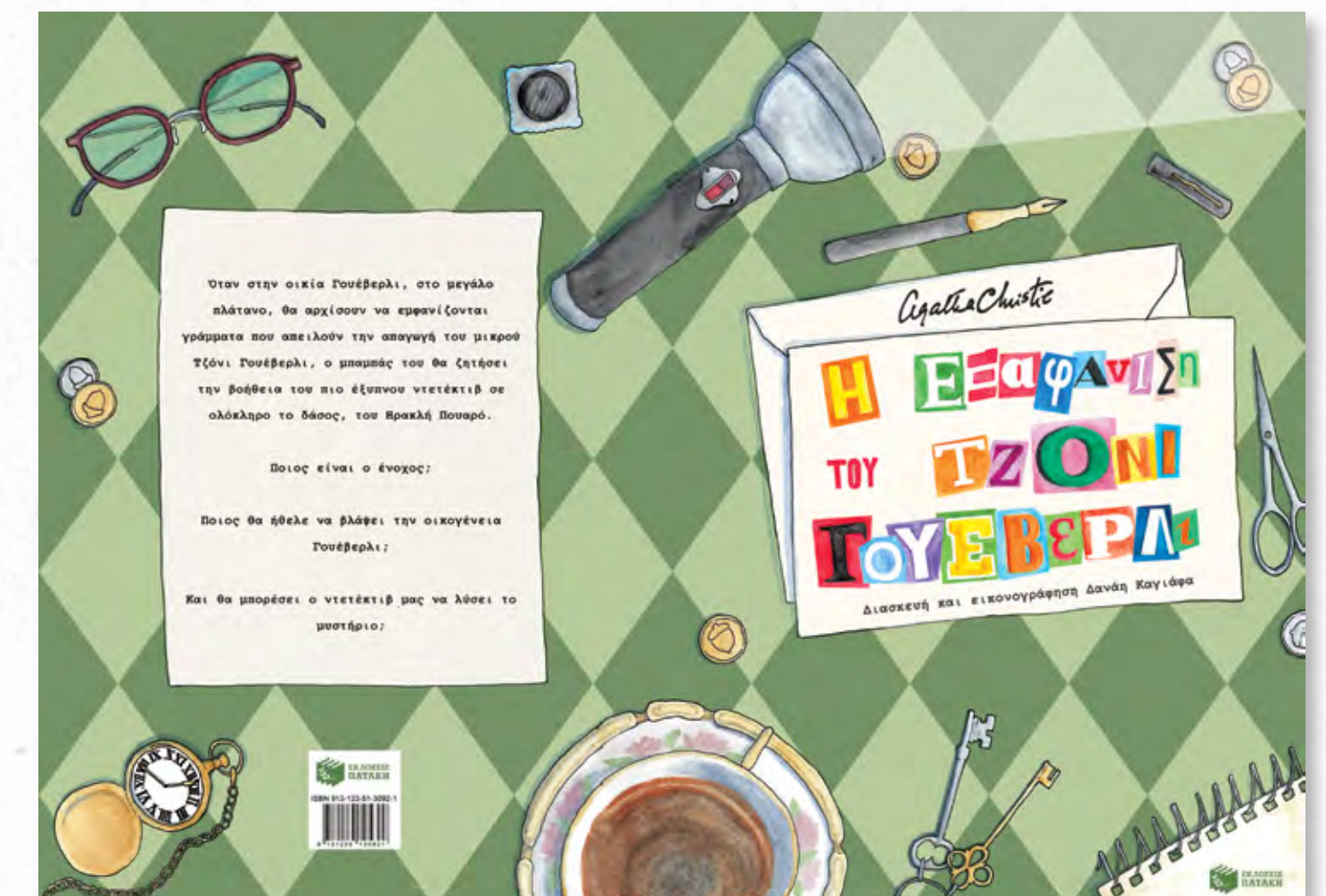
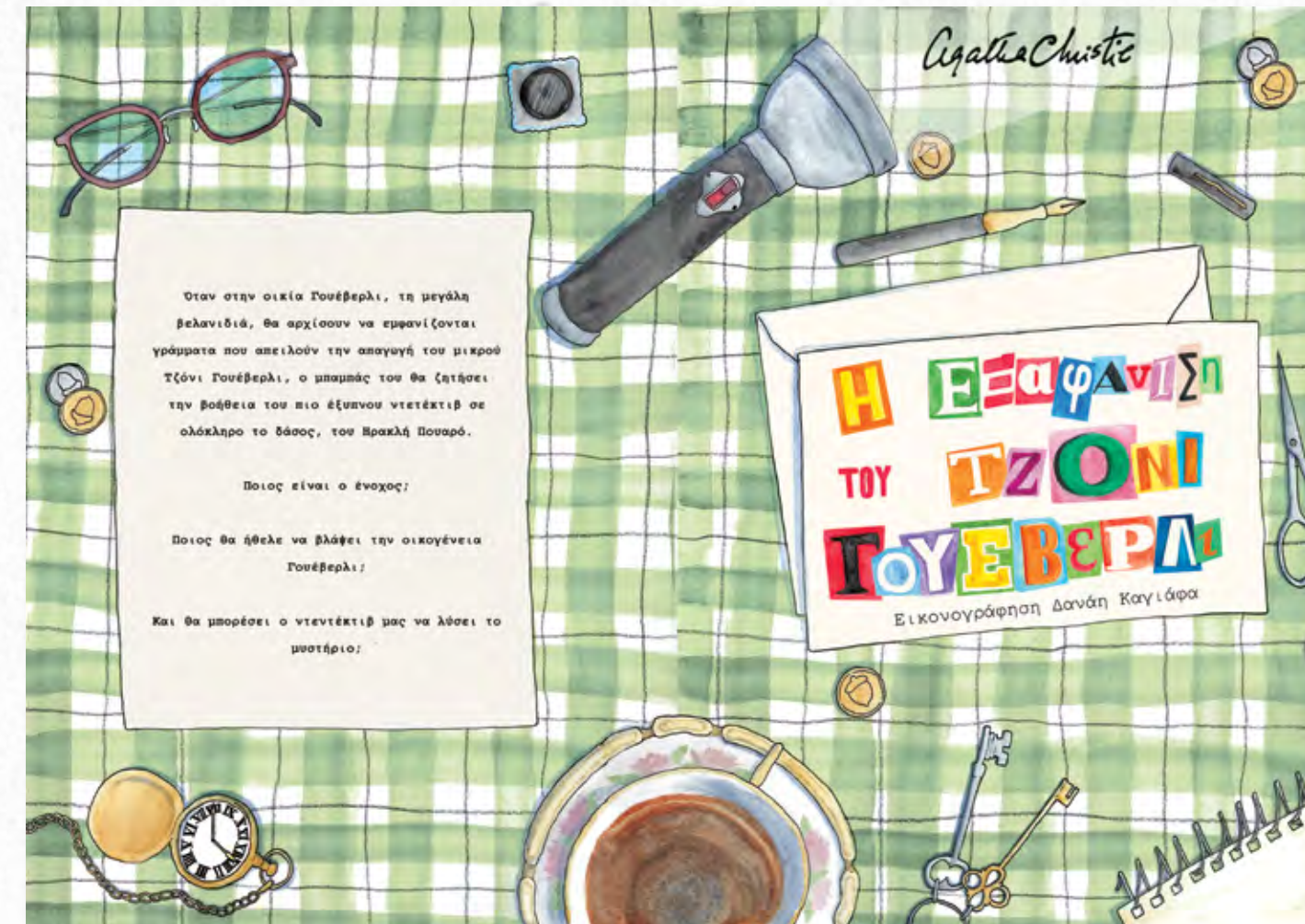
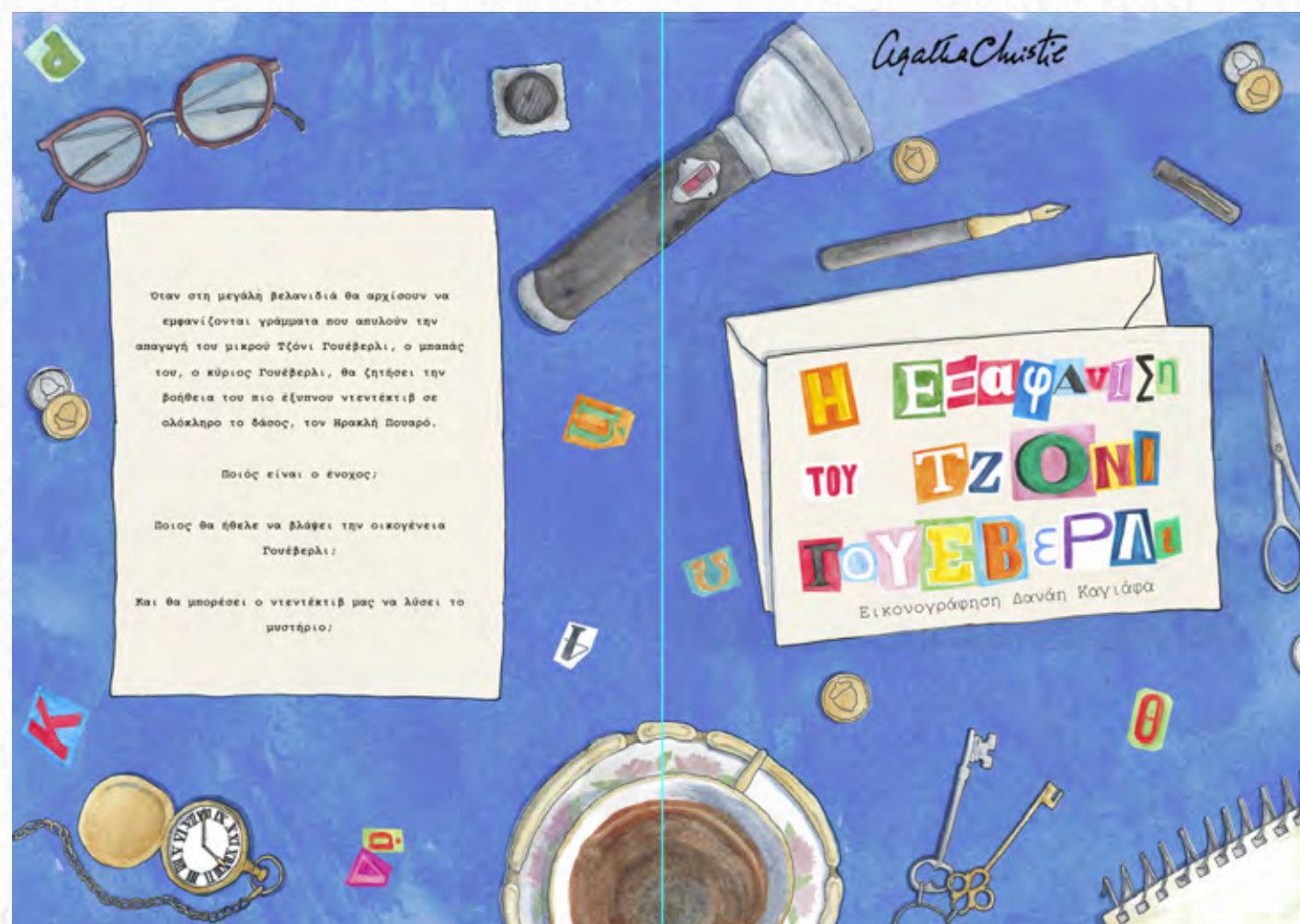
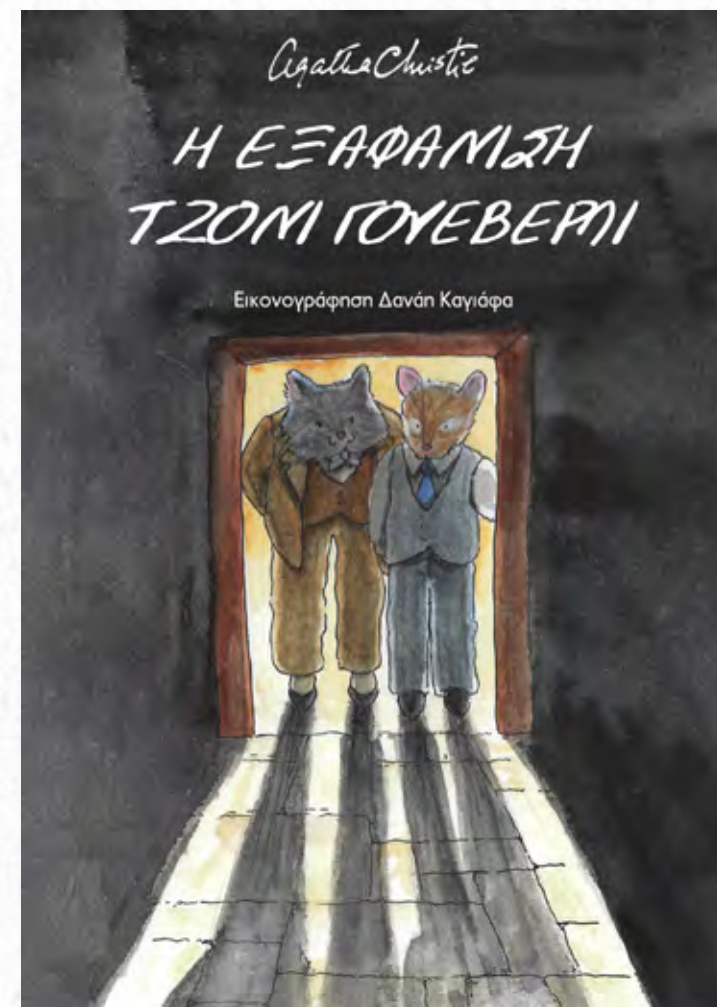
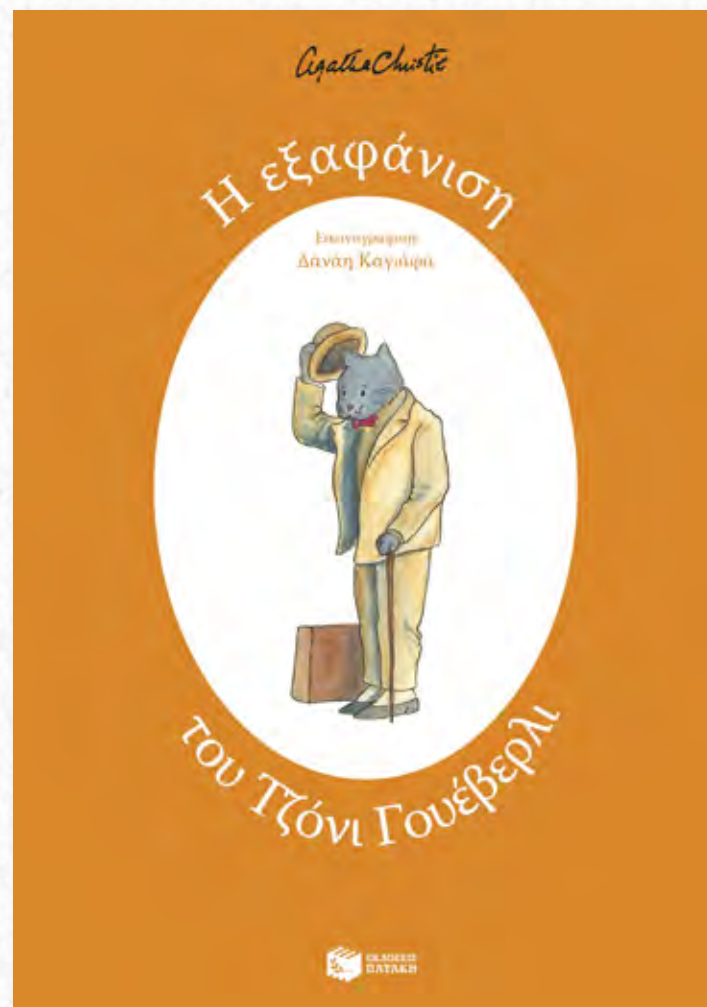

Καρτ ποστάλ

Σχεδιασμός εξωφύλλου

Σχεδιασμός εξωφύλλου

Τελικό εξώφυλλο

Γραμματοσειρές

Για το κείμενο του βιβλίου επέλεξα να χρησιμοποιήσω τη γραμματοσειρά PF Transport, η οποία είναι μια ευανάγνωστη sans serif γραμματοσειρά, σε 16 στιγμές, καθώς το βιβλίο έχει ως target group νεαρές ηλικίες, που μόλις ξεκινούν να διαβάζουν. Όσο για τη περίλιψη του βιβλίου και το όνομα της εικονογράφου επέλεξα να χρησιμοποιήσω την γραμματοσειρά Courier New, η οποία θυμίζει γράμματα γραφομηχανής και έτσι συνδέεται με το θέμα του βιβλίου περί μυστήριων απειλητικών γραμμάτων.

Εξώφυλλο

Courier New

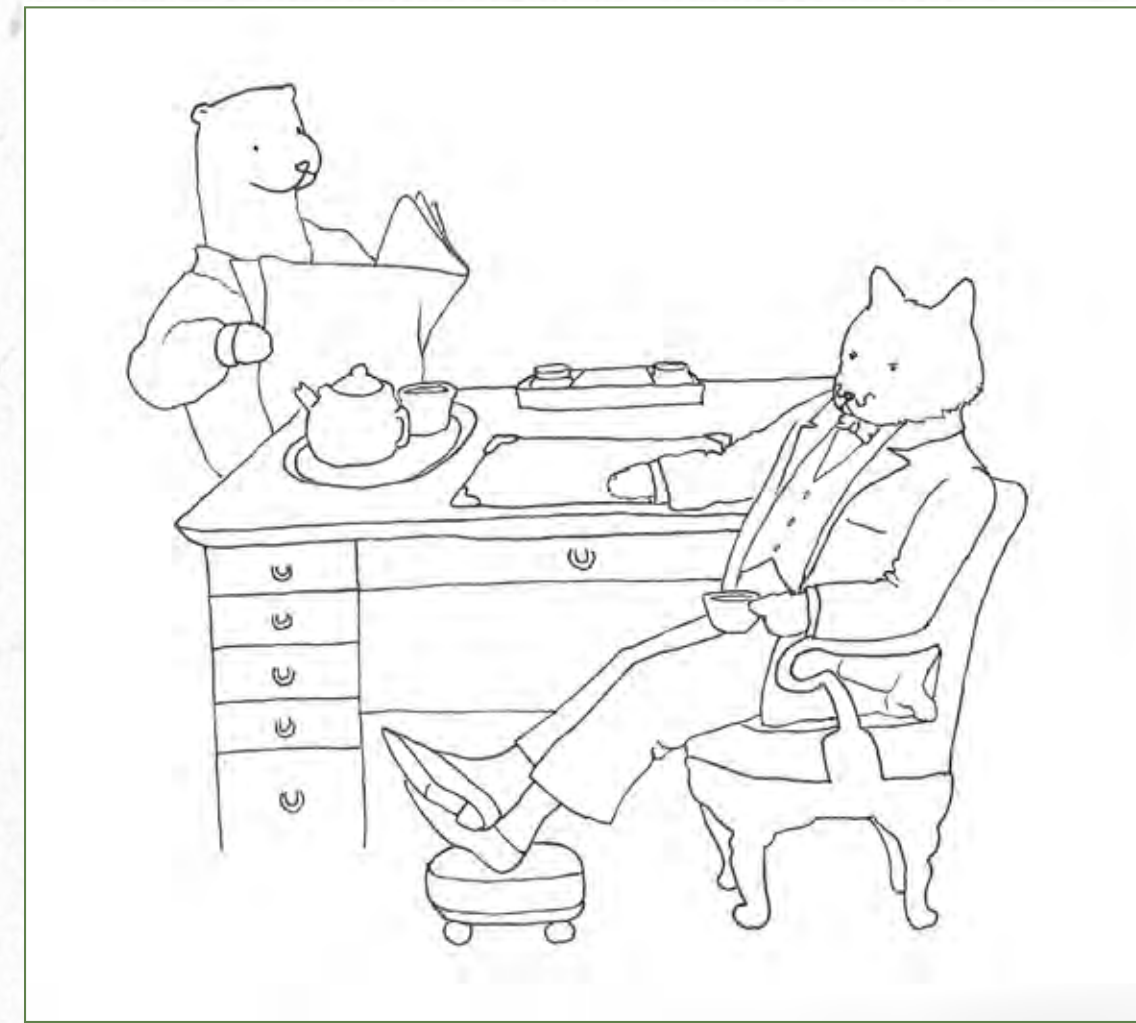
A B Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω
α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Κείμενο

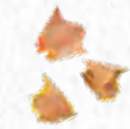
PF Transport

A B Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω
α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

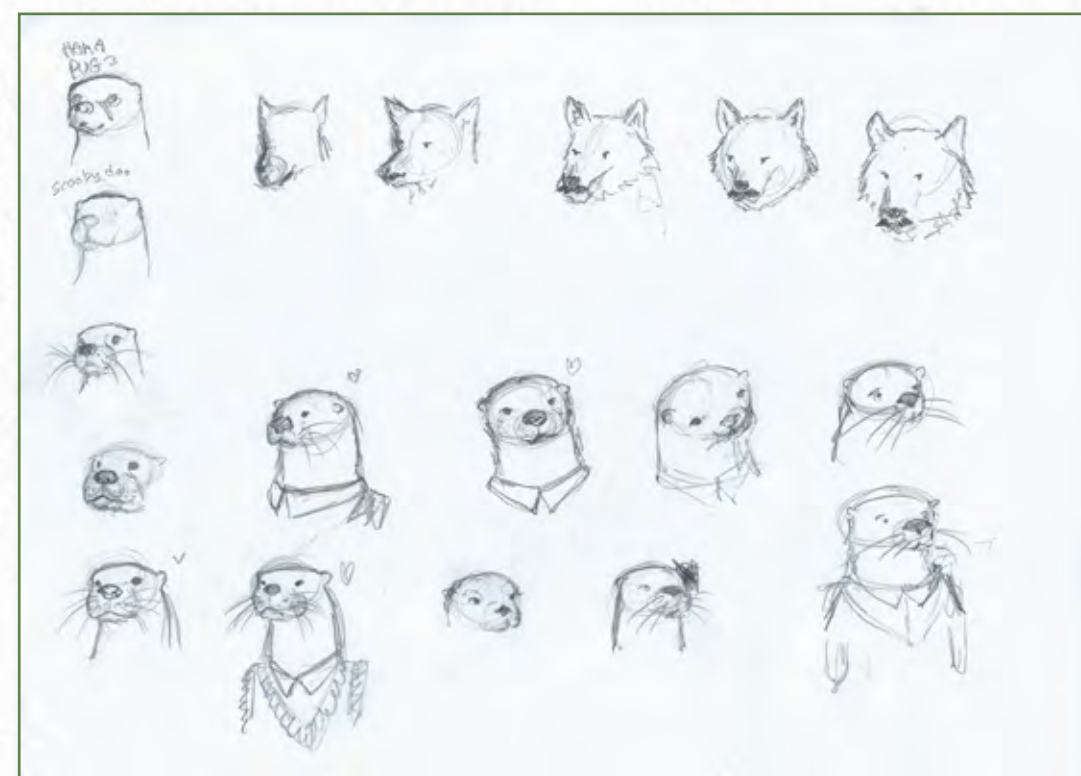
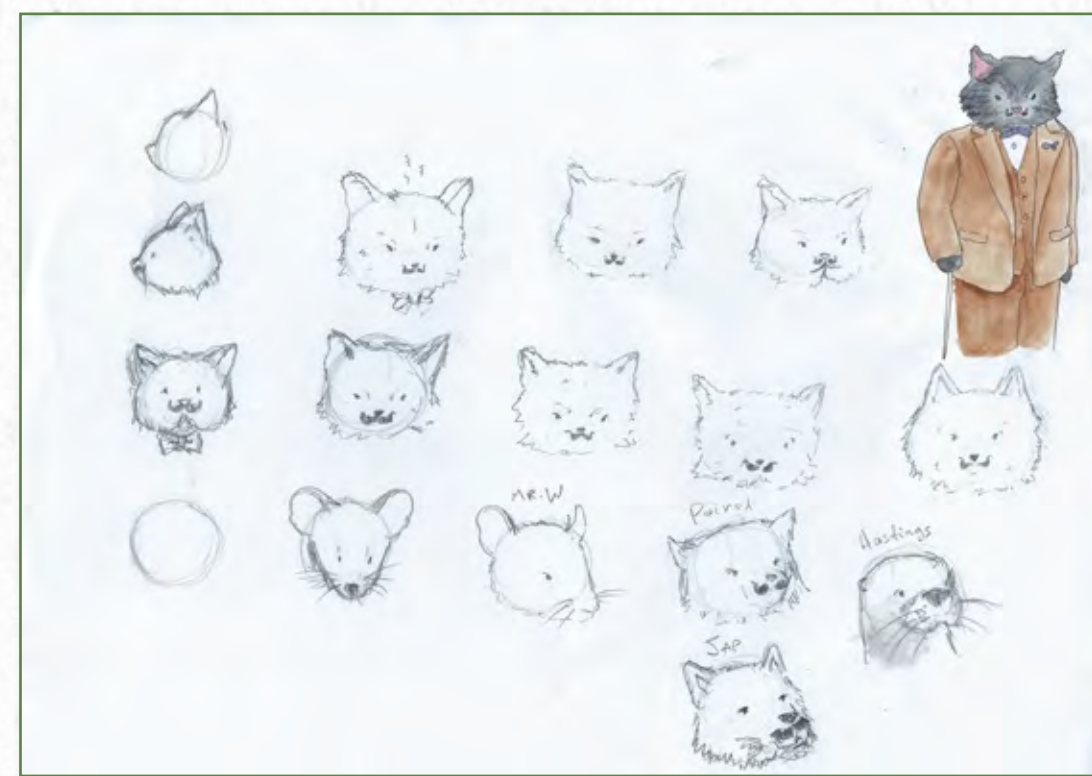
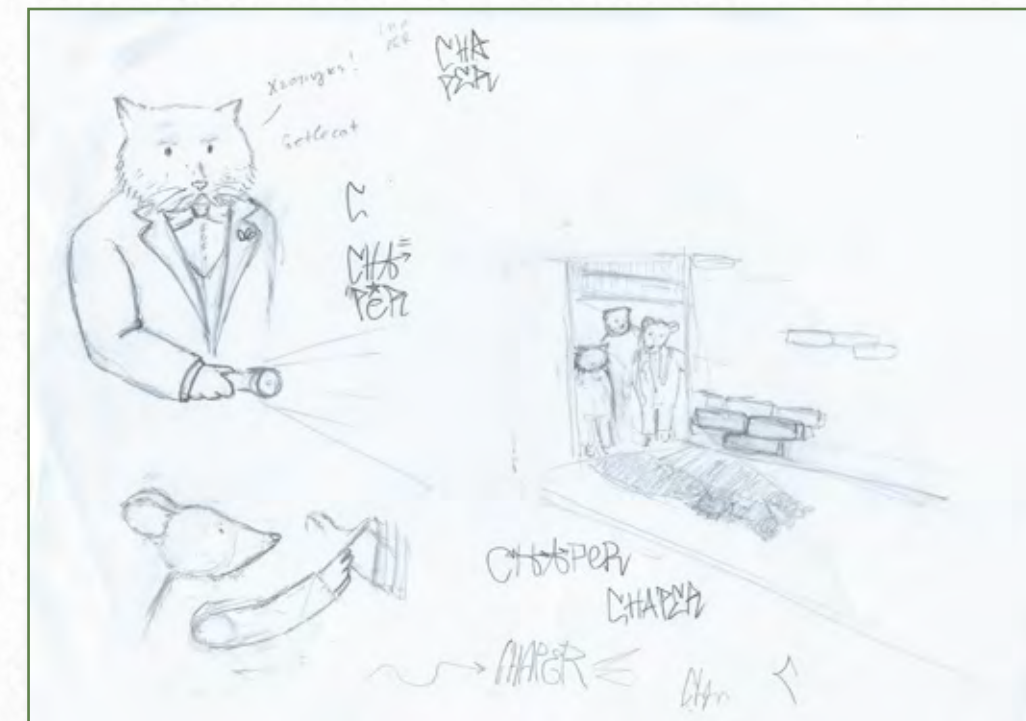
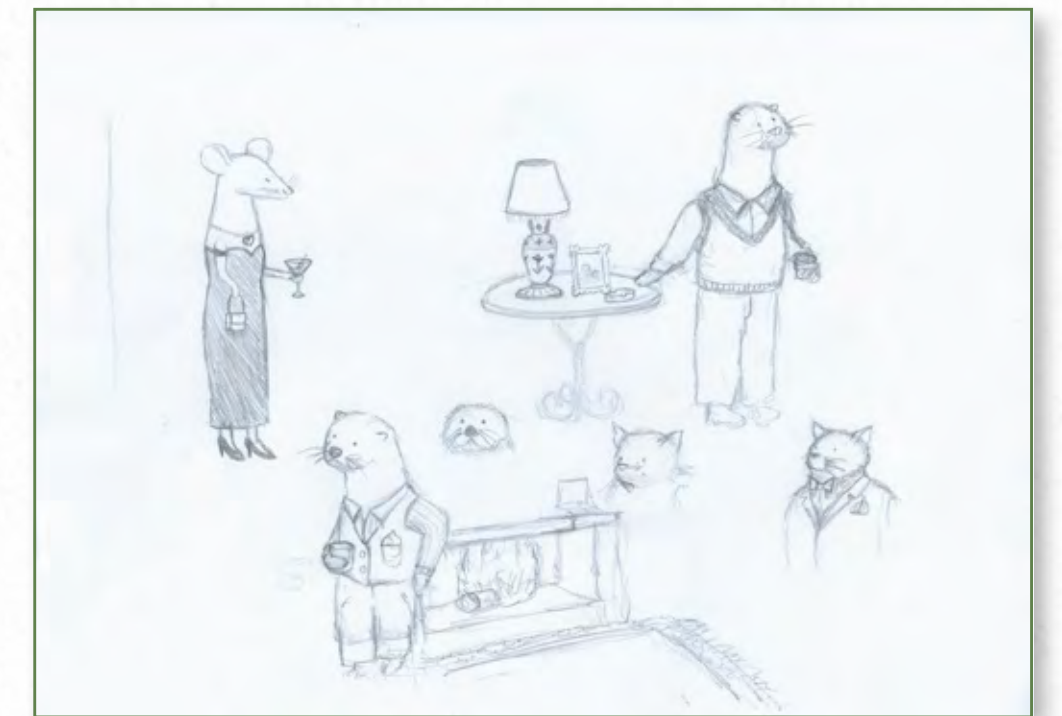
Διαδικασία σχεδιασμού

Διαδικασία σχεδιασμού

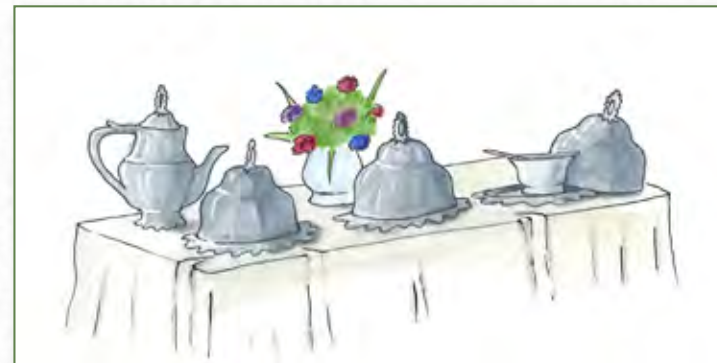
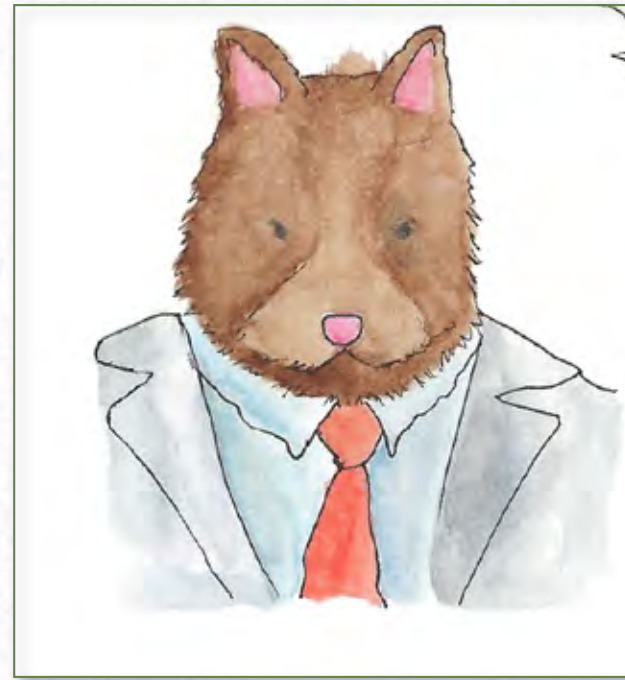

Δοκιμές

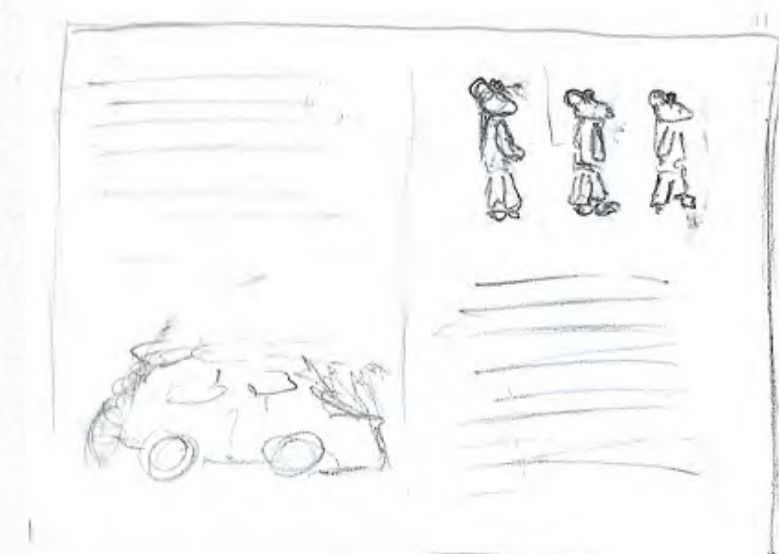
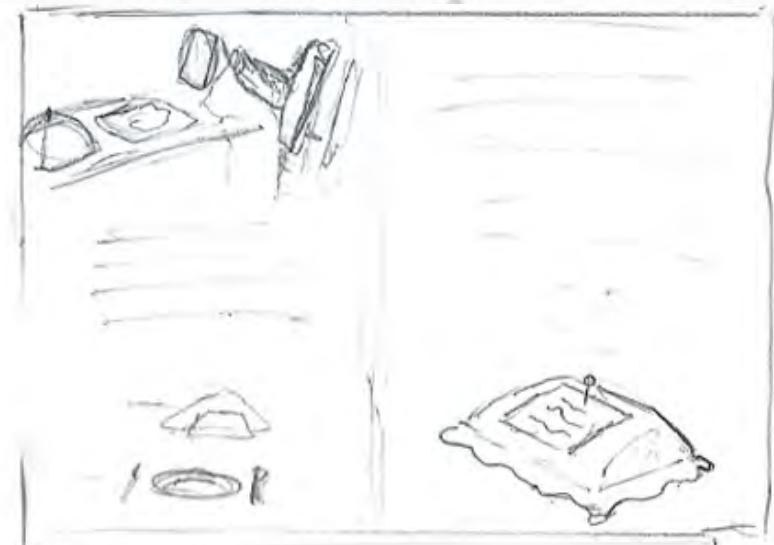
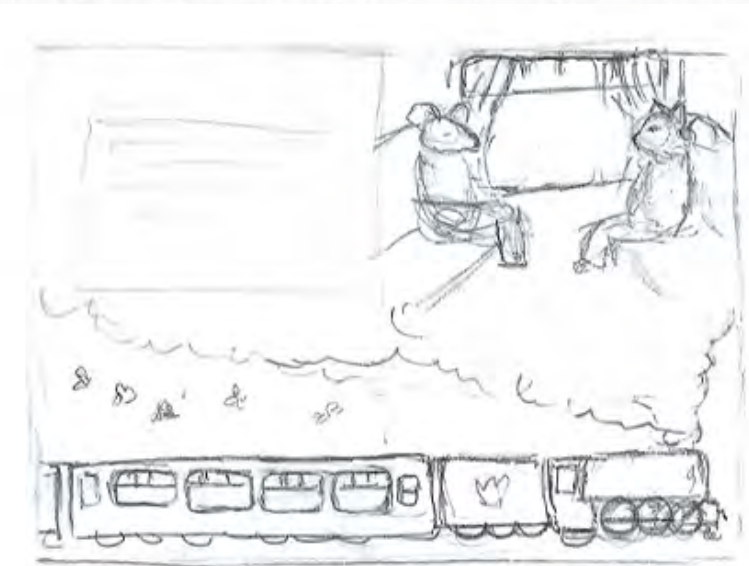
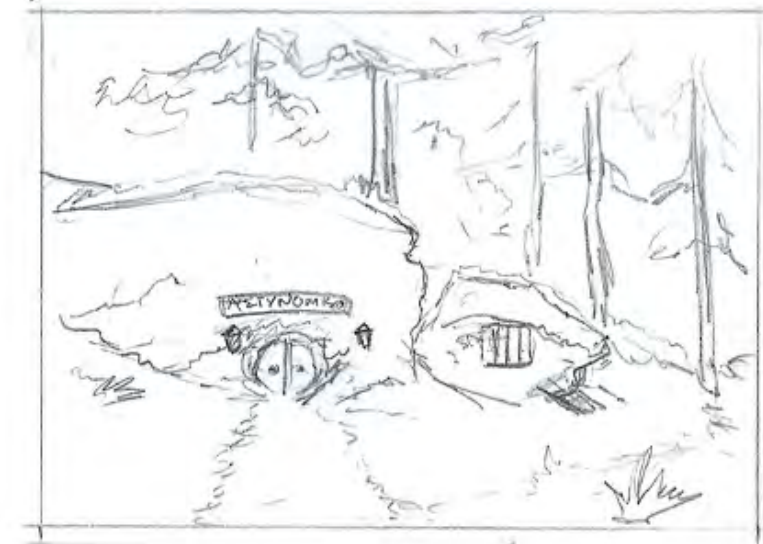
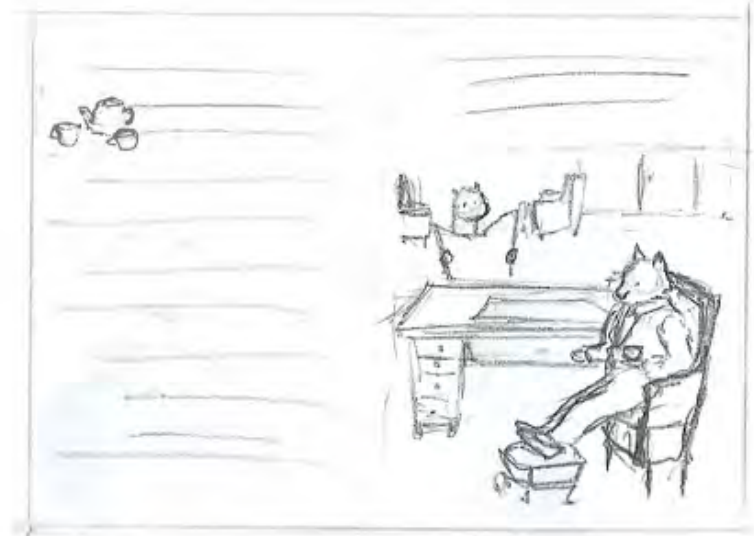
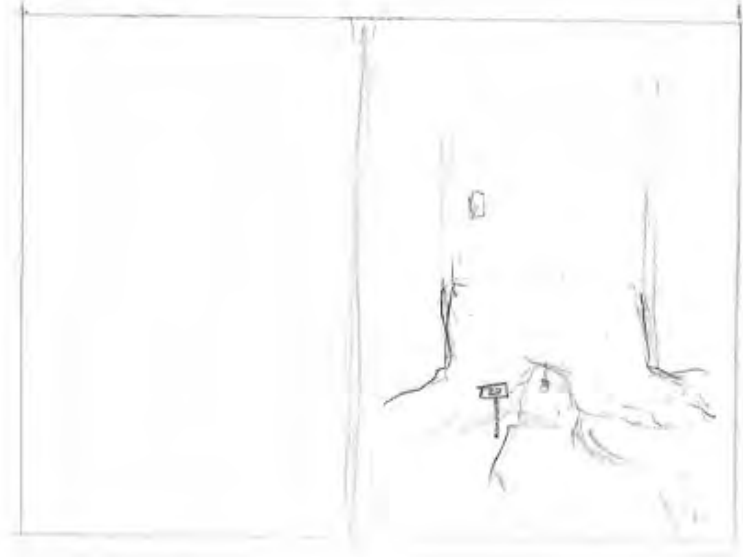

Δοκιμές

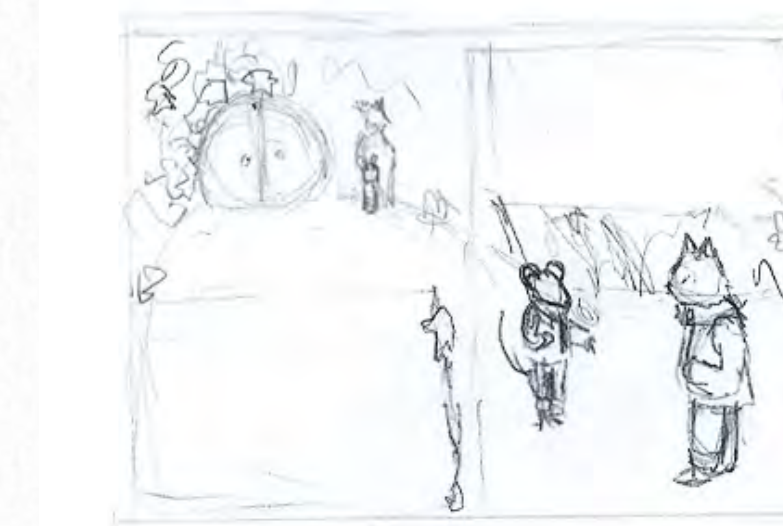
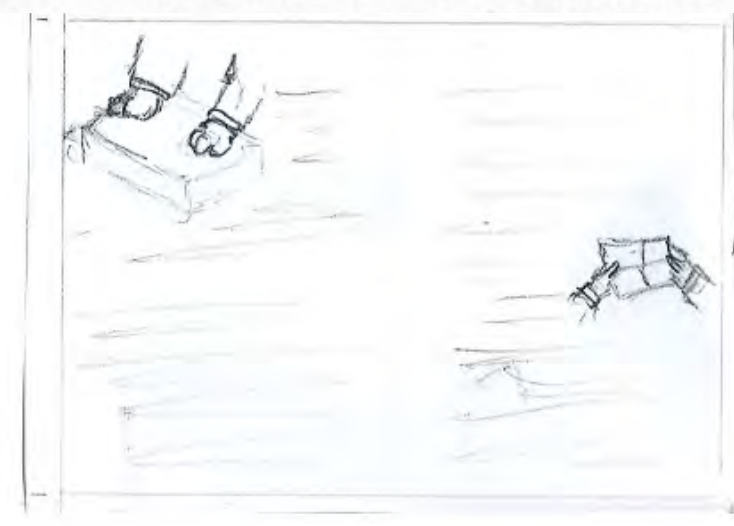
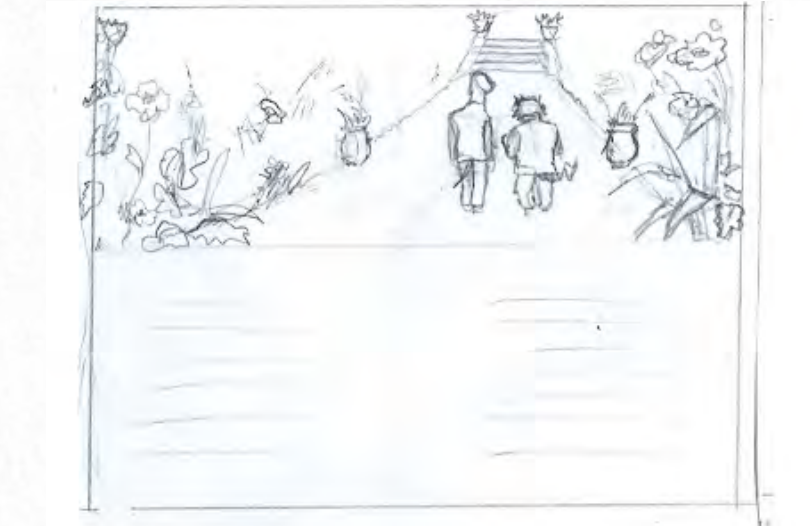
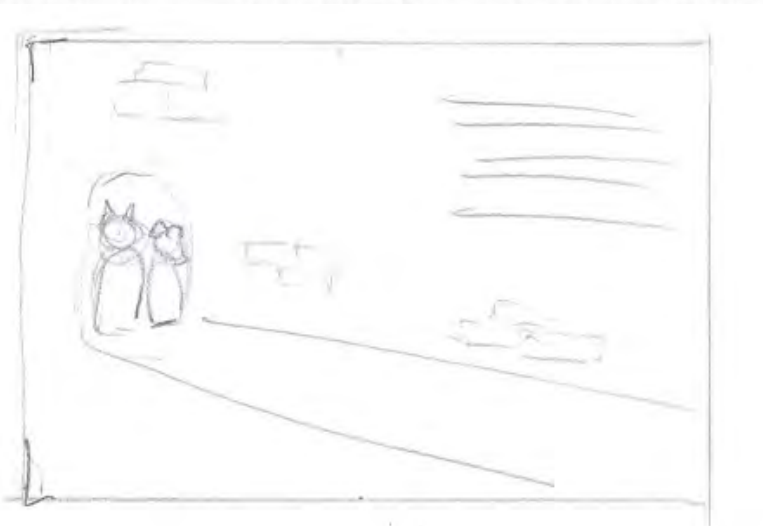
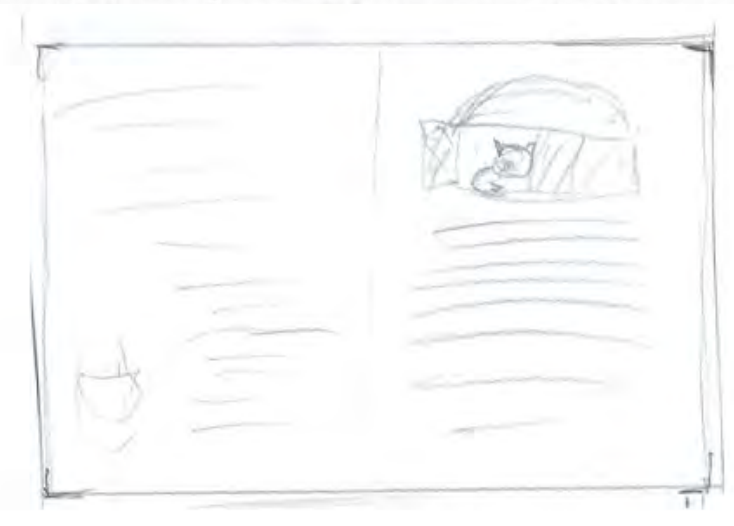
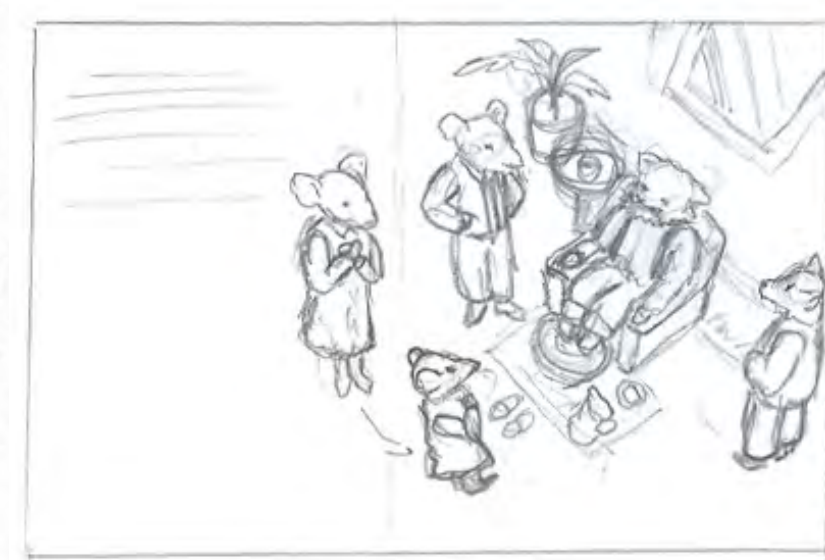
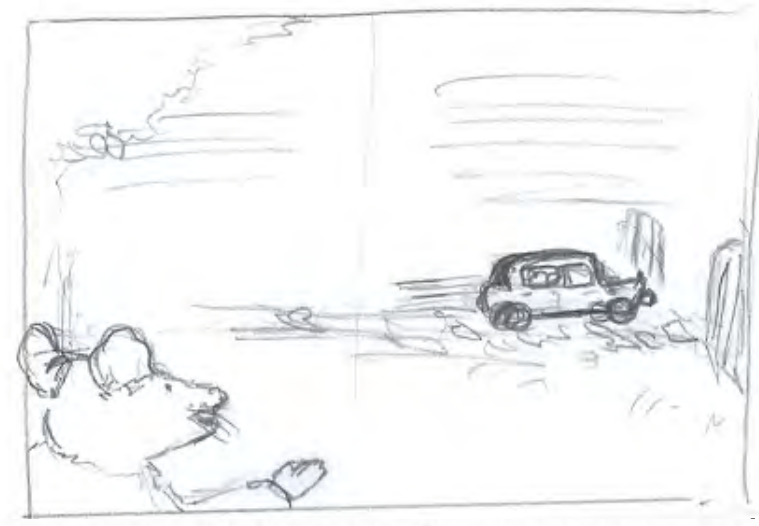
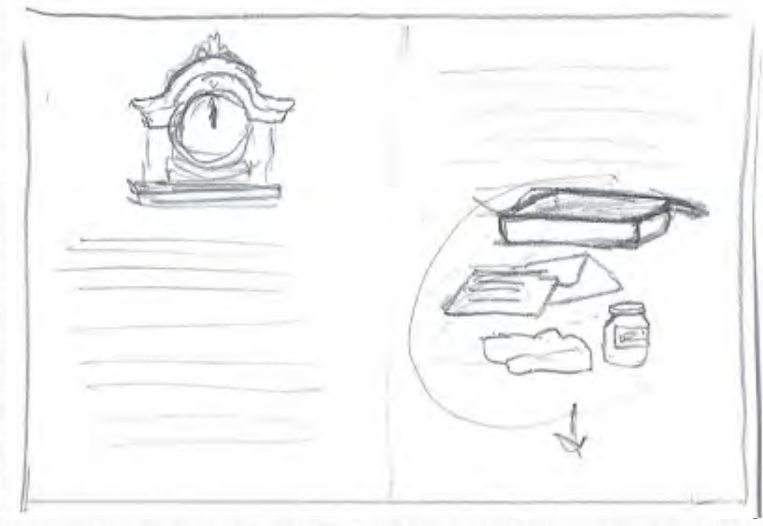
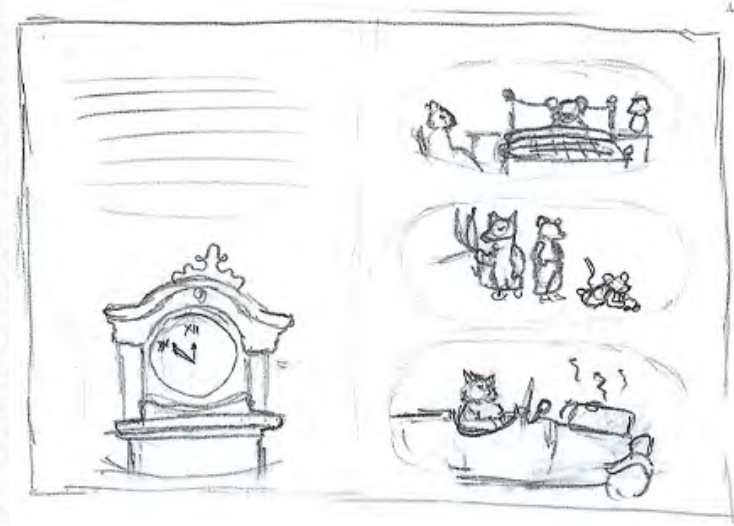

Storyboard

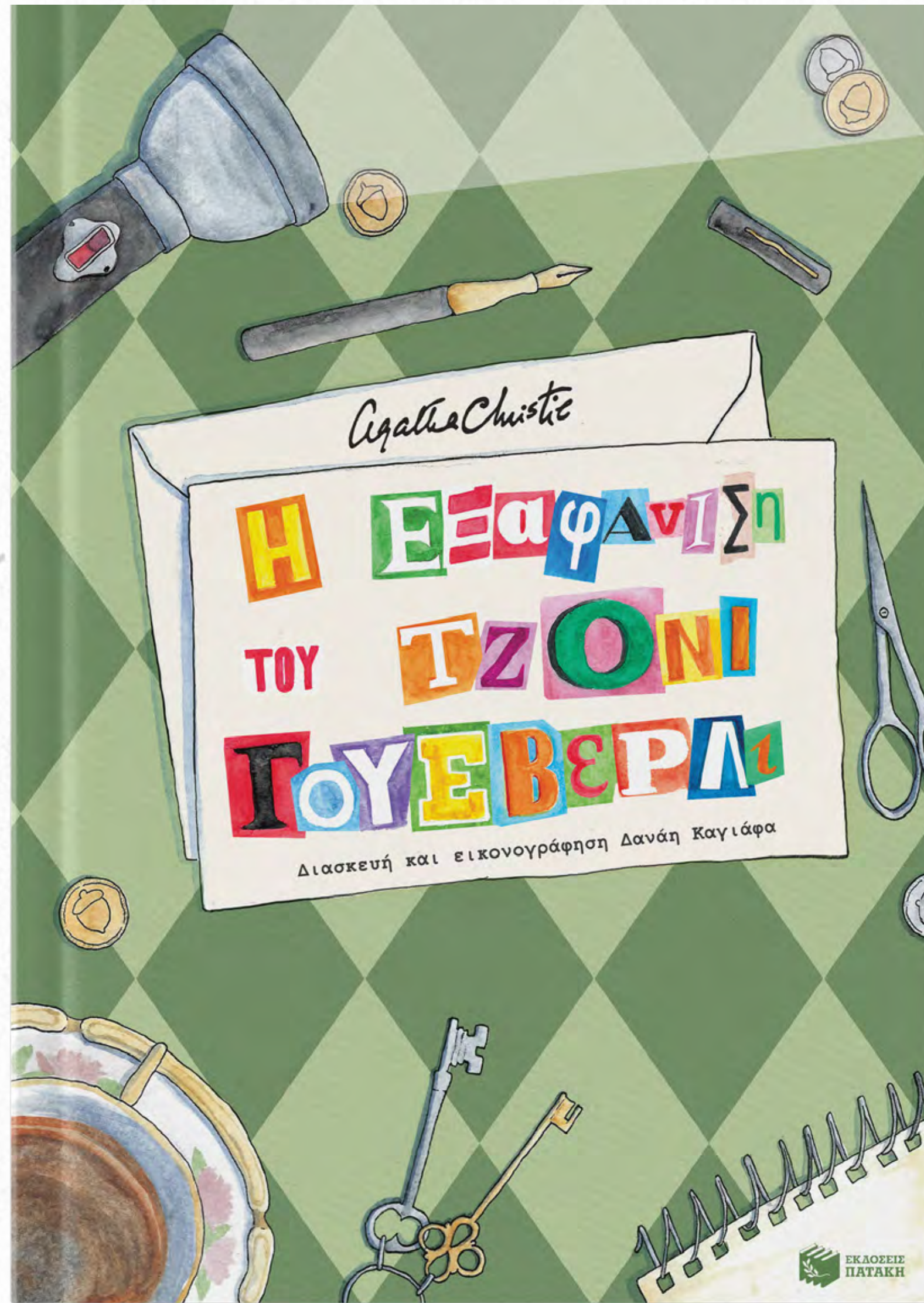

Storyboard

Παρουσίαση του βιβλίου

Agatha Christie

Η Εξαφάνιση
του Τζονι
Του Έβεραλι

Διασκευή και εικονογράφηση Δανάη Καγιάφα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Η Εξαφάνιση
ΤΟΥ ΤΖΟΝΙ
ΤΟΥ ΕΒΕΡΕΤ

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν.2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται οποιαδήποτε ή έντυπη γραπτή άδεια του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Στην Χαρά μου

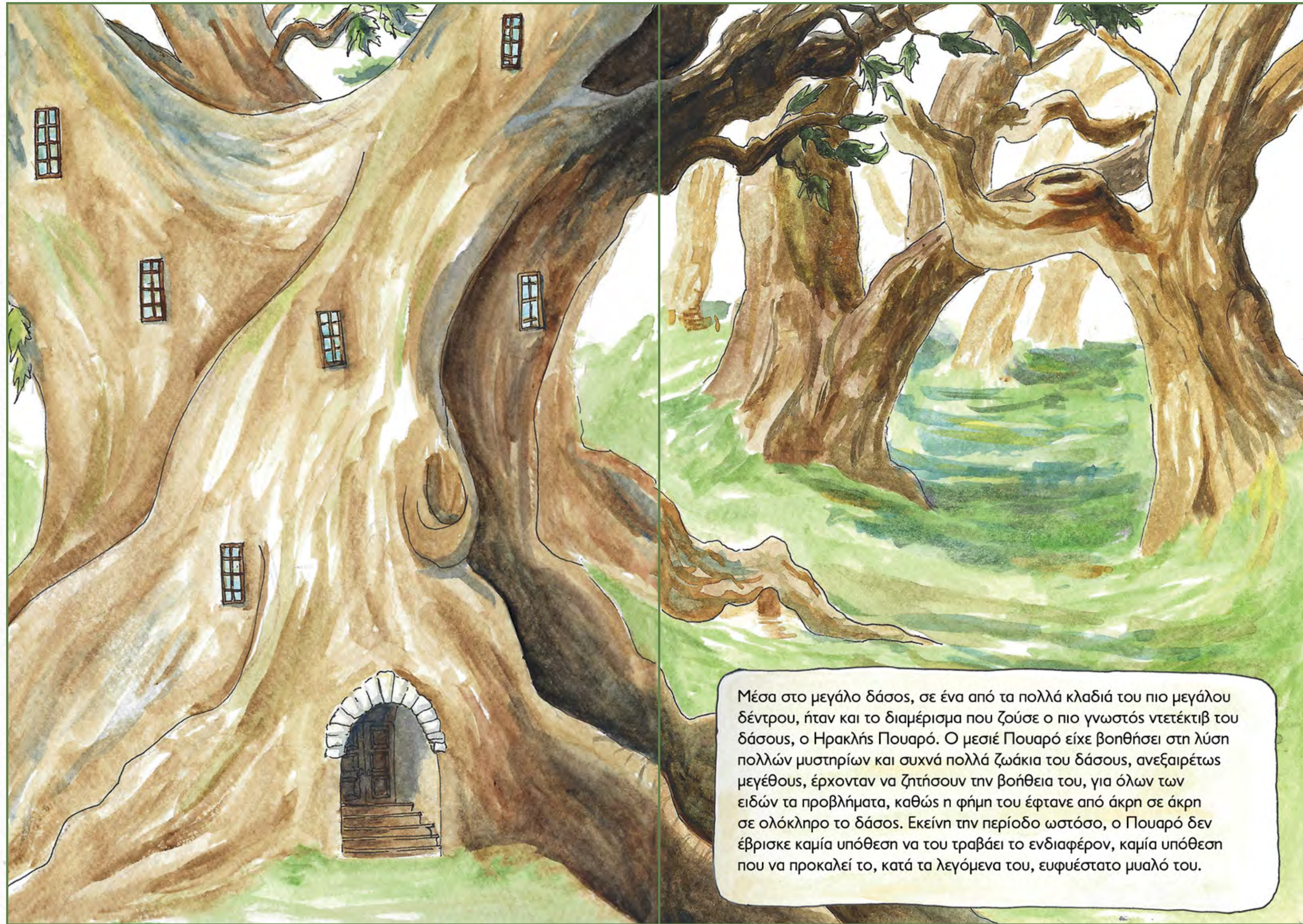
Εκδόσεις Πατάκη - Λογοτεχνία με πολύχρωμη εικονογράφηση
Αγκάθα Κρίστι, Η εξαφάνιση του Τζόνι Γουέβερλι
Διασκευή - εικονογράφηση: Δανάη Καγιάφα
Υπεύθυνη καθηγήτρια: Ιωάννα Δεβετζή
Copyright © για το διδασκασμένο κείμενο Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη)
και Δανάη Καγιάφα, 2024
Copyright © για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2024
Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Μάρτιος 2024
ΚΕΤ Ε493 ΚΕΠ 821/23 ISBN 913-123-51-3092-1

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ
(ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 - ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ ΜΠΕΝΑΛΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
<https://www.patakis.gr/> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

ΚΕΙΜΕΝΟ: Αγκάθα Κρίστι
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Δανάη Καγιάφα

Μέσα στο μεγάλο δάσος, σε ένα από τα πολλά κλαδιά του πιο μεγάλου δέντρου, ήταν και το διαμέρισμα που ζούσε ο πιο γνωστός ντετέκτιβ του δάσους, ο Ηρακλής Πουαρό. Ο μεσιέ Πουαρό είχε βοηθήσει στη λύση πολλών μυστηρίων και συχνά πολλά ζώακια του δάσους, ανεξαιρέτως μεγέθους, έρχονταν να ζητήσουν την βοήθεια του, για όλων των ειδών τα προβλήματα, καθώς η φήμη του έφτανε από άκρη σε άκρη σε ολόκληρο το δάσος. Εκείνη την περίοδο ωστόσο, ο Πουαρό δεν έβρισκε καμία υπόθεση να του τραβάει το ενδιαφέρον, καμία υπόθεση που να προκαλεί το, κατά τα λεγόμενα του, ευφυέστατο μυαλό του.

Εκείνο το κρύο Ανοιξιάτικο πρωινό, ο Ηρακλής Πουαρό και ο καλός του φίλος και συνεργάτης, Λοχαγός Χείστινγκς, απολάμβαναν το ζεστό τους τσάι στο γραφείο του μεσιέ Πουαρό.

“Τρομερό έγκλημα σε γνωστό κοσμηματοπωλείο.” Διαβάζει ο Χείστινγκς από την εφημερίδα.

“Μμ, όχι.” απαντάει αδιάφορα ο Πουαρό

“Διευθυντής της τράπεζας εξαφανίζεται αφού πρώτα ξάφρισε τα χρηματοκιβώτια”

“Για τι ποσό μιλάμε;”

“Τουλάχιστον 1,5 εκατομμύριο!”

“Όχι.”

“Προσφέρουν μεγάλη αμοιβή Πουαρό!”

“Χείστινγκς, δεν με ενδιαφέρει η αμοιβή, αλλά το έγκλημα. Είναι απαραίτητο να είναι ενδιαφέρον, αλλιώς αδιαφορώ εντελώς για την υπόθεση.”

“Έχει ενδιαφέρουσες υποθέσεις εδώ Πουαρό, δεν καταλαβαίνω τι υποθέσεις ψάχνεις τέλος πάντων!”

“Κάτι που να χρειάζεται όντως το εύστροφο μυαλό του μεγάλου ντετέκτιβ Ηρακλή Πουαρό!” απάντησε ο ντετέκτιβ, ακουμπώντας το φλυτζάνι του στο γραφείο. “Εξάλλου έχω πολύ σημαντικά προσωπικά προβλήματα αυτήν την περίοδο. Όπως θα έχεις ήδη παρατηρήσει το καφέ κουστούμι μου έχει μια λαδιά!”

“Η αλήθεια είναι πως δεν το παρατήρησα.” απάντησε βαριεστημένα ο Χείστινγκς.

“Κι ύστερα,” συνέχισε ο ντετέκτιβ αγνοώντας τον φίλο του “νομίζω πως έχει

έρθει η στιγμή να περιποιηθώ το μουστάκι μου. Το έχω παραμελήσει εντελώς το τελευταίο διάστημα.”

Ο μεσιέ Πουαρό, πέρα από την ευφυΐα του και την δυνατότητα του να λύνει τα πιο περίπλοκα και δύσκολα μυστήρια, είχε πολύ χαρακτηριστική και ιδιαίτερη εμφάνιση. Ήταν πάντα προσεγμένος, το μακρύ γκρι πλούσιο τρίχωμα του πάντα γυάλιζε και τα κουστούμια του ήταν πάντα σιδερωμένα στην εντέλεια. Όμως, περισσότερο από όλα τα άλλα στην εξωτερική του εμφάνιση, ο μεσιέ Πουαρό ξεχώριζε για το καλοχτενισμένο του μουστάκι, από το οποίο ποτέ μα ποτέ δεν πεταγόταν ούτε μια τρίχα!

Από την άλλη, ο Λοχαγός Χείστινγκς ήταν ψηλός και αδύνατος και τις περισσότερες φορές αρκετά απημέλπτος, ειδικά συγκριτικά με τον Πουαρό. Προτιμούσε την άνεση από την καλή εμφάνιση και λάτρευε τα αυτοκίνητα. Όμως πάνω από όλα ήταν καλοκάγαθος και δεν παρεξηγούταν όταν ο καλός του φίλος σχολίαζε πως το τρίχωμα του δεν έλαμπε ή πως το πουλόβερ του δεν ταίριαζε με το παντελόνι του, αφού ήξερε πως δεν τα έλεγε με κακία, αλλά από αγάπη. Τον

είχε συνηθίσει πλέον και έτσι όταν ο Πουαρό έβγαλε το καθρεφτάκι και το ψαλίδι για το μουστάκι του από το γραφείο, ο Χείστινγκς, κατέβασε το μακρύ του λαιμό για να ξανακοιτάξει την εφημερίδα του.

Ο Χείστινγκς ετοιμάστηκε να διαβάσει δυνατά την επόμενη είδηση με την ελπίδα να αποφύγει άλλο έναν μονόλογο του Πουαρό, σχετικά με το πόσο σημαντικό είναι κάποιος να προσέχει την εμφάνιση του. Ευτυχώς, τον ηρόλαβε το κουδούνι της πόρτας το οποίο άρχισε να χτυπά επίμονα. Τα βήματα της δεσποινίδας Λέμον, της γραμματέας του μεσιέ Πουαρό ακούστηκαν γρήγορα στον διάδρομο, που έτρεχε να ανοίξει την πόρτα. Λίγα λεπτά αργότερα ακούστηκε το διακριτικό της χτύπημα στην πόρτα.

“Μεσιέ Πουαρό, είναι ένας κύριος, ονομάζεται Γουέβερλι, επιθυμεί να σας δει, για κάποια υπόθεση του.” είπε η δεσποινίς Λέμον κώνοντας το κεφάλι της από την πόρτα του γραφείου.

“Ελπίζω να είναι κάτι αρκετά ενδιαφέρον για σένα Πουαρό!” είπε ο Χείστινγκς χαμογελώντας.

Ο μεσιέ Πουαρό στραβοκοίταξε τον φίλο του και είπε “Άς περάσει, δεσποινίς Λέμον.”

Λίγα λεπτά αργότερα ο κύριος Γουέβερλι με γρήγορο βήμα, σχεδόν εισέβαλε στο γραφείο. “Καλημέρα!” είπε.

Ο κύριος Γουέβερλι ήταν ένας μικροσκοπικός κύριος, με μεγάλα αφτιά και σουβλερή μύτη και από τα μάτια του φαινόταν μέρες άπνους. Ο Πουαρό παρατήρησε αμέσως το ακριβό του κουστούμι, το οποίο όμως ήταν κατά τη γνώμη του τελειομανή ντετέκτιβ, κάπως φθαρμένο και σίγουρα πολύ τσαλακωμένο! Αναγνώρισε το όνομα του, καθώς παρόλο που ζούσε πιο έξω από το μεγάλο δάσος, η οικογένεια Γουέβερλι ήταν μια από τις πιο παλιές και γνωστές οικογένειες.

“Καλημέρα μεσιέ Γουέβερλι, παρακαλώ καθίστε.” είπε ο Πουαρό δίνοντας του το χέρι του. “Να σας συστήσω το συνεργάτη μου, τον Λοχαγό Χείστινγκς.”

“Χαίρω πολύ!” απάντησε ο Χείστινγκς, πάντα συνεπαρμένος με τις νέες υποθέσεις.

“Ποιος είναι ο λόγος που επισκέπτεστε τον μεγάλο ντετέκτιβ, Ηρακλή Πουαρό;” ρώτησε ο ντετέκτιβ, χαρούμενος πάντα όταν μιλούσε για τον εαυτό του.

Ο κύριος Γουέβερλι έβγαλε μερικά χαρτιά από την τσέπη του σακακιού του και τα έδωσε στον Πουαρό. Το πρώτο έγραφε:

“Δεν πληρώσατε. Θα απαγάγουμε τον γιό σας αύριο 29 του μηνός, ώρα 12. Για να τον ξαναπάρτε θα σας κοστίσει 50.000 χρυσά νομίσματα.”

Ο Πουαρό έριξε μια ματιά και στα υπόλοιπα τα οποία ήταν παρόμοια με το πρώτο και τα έδωσε στον Χείστινγκς.

“Απαγωγή; Στο δάσος μας;” ξεφώνισε ο Χείστινγκς.

“50.000 είναι μεγάλο ποσό κύριε Γουέβερλι, διαθέτετε τέτοια χρήματα;” ρώτησε ο ντετέκτιβ

“Πιστεύω θα μπορούσα να τα συγκεντρώσω. Αλλά δεν πιστεύετε αλήθεια ότι θα τολμούσε κανείς να κάνει κάτι τέτοιο, έτσι;” ρώτησε ο κύριος Γουέβερλι με σκωμμένα τα φρύδια.

Ο Πουαρό, χάρη στην εμπειρία του, δεν αμφισβητούσε πια τίποτα και του άρεσε να ελέγχει κάθε πιθανότητα. “Υποπτεύεστε κάποιον κύριε Γουέβερλι;” ρώτησε, ήδη ξεκινώντας μια νοητή έρευνα για το ποιος θα μπορούσε να είναι ο ένοχος.

“Θεέ μου όχι!” απάντησε εκείνος

“Κανέναν με τον οποίο μπορεί να έχετε κάποιες διαφωνίες; Ή κάποια υπόθεση που δεν πήγε καλά;”

“Ειλικρινά κύριε Πουαρό, δεν μπορώ να σκεφτώ κανέναν που θα μπορούσε να κάνει κάτι τέτοιο!” απάντησε ο Γουέβερλι λίγο εκνευρισμένος με τις πολλές ερωτήσεις.

“Πολύ καλά λοιπόν.” είπε ο Πουαρό και στη συνέχεια γύρισε να κοιτάξει τον Χέιστινγκς, ο οποίος κοιτούσε ακόμα τα γράμματα, λες και ο αποστολέας θα είχε υπογράψει κάπου κρυφά το όνομα του. “Θα αναλάβω την υπόθεσή σας.” είπε ο Πουαρό.

Ο Χέιστινγκς έβαλε τα δυνατά του να μην βγάλει κάποια κραυγή ενθουσιασμού, ωστόσο ο έμπειρος ντετέκτιβ Πουαρό, είδε τα μάτια του να λάμπουν.

“Θα χρειαστεί να μας φιλοξενήσετε για απόψε το βράδυ μεσιέ Γουέβερλι, ώστε να εξετάσω την υπόθεσή σας από κοντά.” είπε ο Πουαρό ισιώνοντας το παπιγιόν του.

Ο Γουέβερλι γούρλωσε λίγο τα μάτια στο γεγονός πως θα έπρεπε να φιλοξενήσει τους δύο φίλους, αλλά χαμογέλασε γρήγορα και είπε “Μα φυσικά είστε ευπρόσδεκτοι, το εκτιμώ, σας ευχαριστώ ντετέκτιβ.”

“Πήγατε για αυτό το ζήτημα στην Αστυνομία, μεσιέ;” ρώτησε ο Πουαρό τον νέο του πελάτη.
“Στην αρχή ναι, αλλά δεν έδωσαν σημασία στο πρώτο

γράμμα, οπότε δεν θεώρησα ότι θα τους ενδιαφέρουν τα υπόλοιπα, καταλαβαίνετε.”

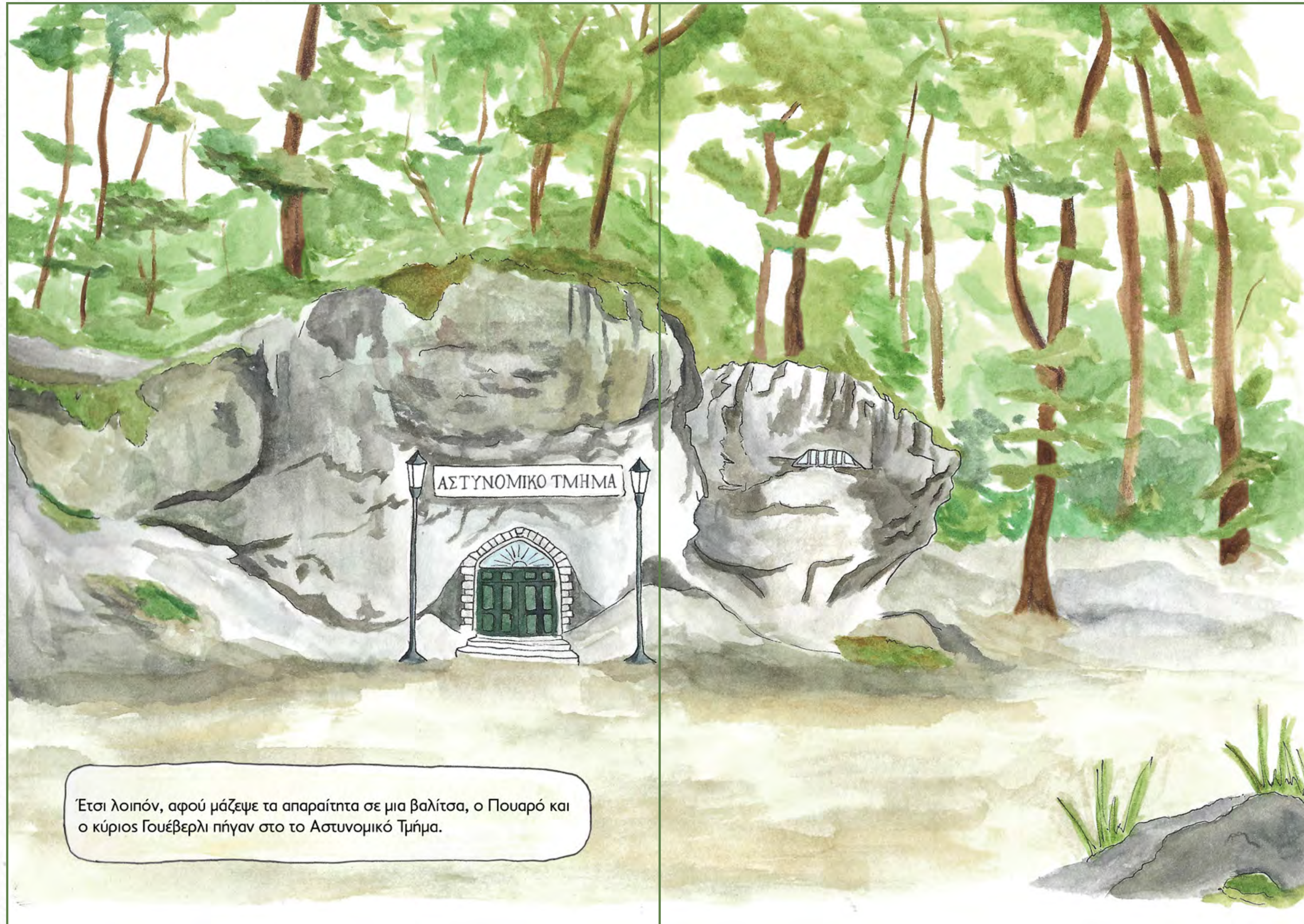
“Καταλαβαίνω πως αισθάνεστε κύριε Γουέβερλι, ωστόσο, θεωρώ πως θα ήταν καλό να πηγαίναμε μαζί. Ξέρετε ο επιθεωρητής Τζαπ, είναι φίλος μου.” χαμογέλασε ο ντετέκτιβ

“Πολύ καλά λοιπόν, αλλά δεν θέλω να λείπω πολύ ακόμα από το σπίτι, ανησυχώ μην εξελιχθεί το θέμα όσο λείπω.” απάντησε ο κύριος Γουέβερλι.

“Εξάίρετα! Δεν θα κάνω περισσότερο από 5 λεπτά να ετοιμάσω την βαλίτσα μου και μετά την επίσκεψή μας στο αστυνομικό τμήμα θα πάρουμε το πρώτο τρένο.”

“Θα μπορούσα να σας πάω εγώ με το αυτοκίνητο.” είπε ο Χέιστινγκς, αφού πλέον είχε καταφέρει να ηρεμήσει τον ενθουσιασμό του.

“Όχι καλέ μου φίλε, μη σε βάζουμε και σε κόπο.” είπε ο Πουαρό ευγενικά, ωστόσο μόλις είδε τον Χέιστινγκς να ανοίγει το στόμα του, συνέχισε πιο απαιτητικά “Θα σε συναντήσουμε εκεί το απόγευμα.”

Έτσι λοιπόν, αφού μάζεψε τα απαραίτητα σε μια βαλίτσα, ο Πουαρό και ο κύριος Γουέβερλι πήγαν στο το Αστυνομικό Τμήμα.

Ο Πουαρό και ο κύριος Γουέβερλι οδηγήθηκαν από έναν νεαρό αστυνομικό στο γραφείο του επιθεωρητή Τζαπ.

“Βρε, βρε, βρε!” είπε ο επιθεωρητής μόλις είδε τον Πουαρό.

“Καλημέρα επιθεωρητά.”

“Τι αναπάντεχη επίσκεψη. Κύριε Πουαρό, κύριε Γουέβερλι”. Ο επιθεωρητής Τζαπ δεν έκανε κάποια κίνηση να δώσει το χέρι του ή να σηκωθεί από το σκεπασμένο από έγγραφα γραφείο του.

“Ο κύριος Γουέβερλι, ήρθε σε μένα με ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα επιθεωρητά, αλλά όπως μου είπε, η υπόθεση του δεν θεωρήθηκε από τους συναδέλφους σας αρκετά σημαντική.”

“Έχουμε εκατοντάδες παρόμοιες υποθέσεις καθημερινά Πουαρό. Αν τις ερευνούσαμε όλες-”

“Εκατοντάδες επιθεωρητά;” τον διέκοψε ο ντετέκτιβ.

“Ίσως όχι εκατοντάδες, δεν το εννοούσα κυριολεκτικά, κύριε Πουαρό. Αλλά τουλάχιστον εβδομαδιαία! Ένας ζηλιάρης γείτονας, ένας δυσαρεστημένος υπάλληλος...”

“Χάνουμε τον χρόνο μας κύριε Πουαρό!” είπε εκνευρισμένος ο Γουέβερλι και σηκώθηκε.

“Δεν χρειάζεται να αρπάζετε κύριε Γουέβερλι!” είπε ο επιθεωρητής Τζαπ.

“Είμαι εξέχον πρόσωπο εγώ, επιθεωρητά, πληρώνω φόρους και περιμένω κάποια ανταπόδοση. Βέβαια αυτή στιγμή είμαι αρκετά σίγουρος ότι πάνε χαμένοι” ειρωνεύτηκε ο Γουέβερλι

Ο επιθεωρητής Τζαπ άρχισε να εκνευρίζεται. Ποιος ήταν ο Γουέβερλι για να του πει πως να κάνει την δουλειά του! “Κύριε Γουέβερλι” ξεκίνησε, προσπαθώντας ταυτόχρονα να ακουστεί ήρεμος. “Υπάρχουν πολλά εξέχοντα πρόσωπα, και πολλοί φορολογούμενοι. Έτσι δεν πιστεύω πως σας έχει δοθεί κάποιο δικαίωμα να έρχεστε εδώ και να έχετε απαιτήσεις.”

“Πέρα από μη συνεργάσιμος, είστε και εντελώς αγενής!” είπε ο Γουέβερλι σηκώνοντας την μουσούδα του ψηλά.

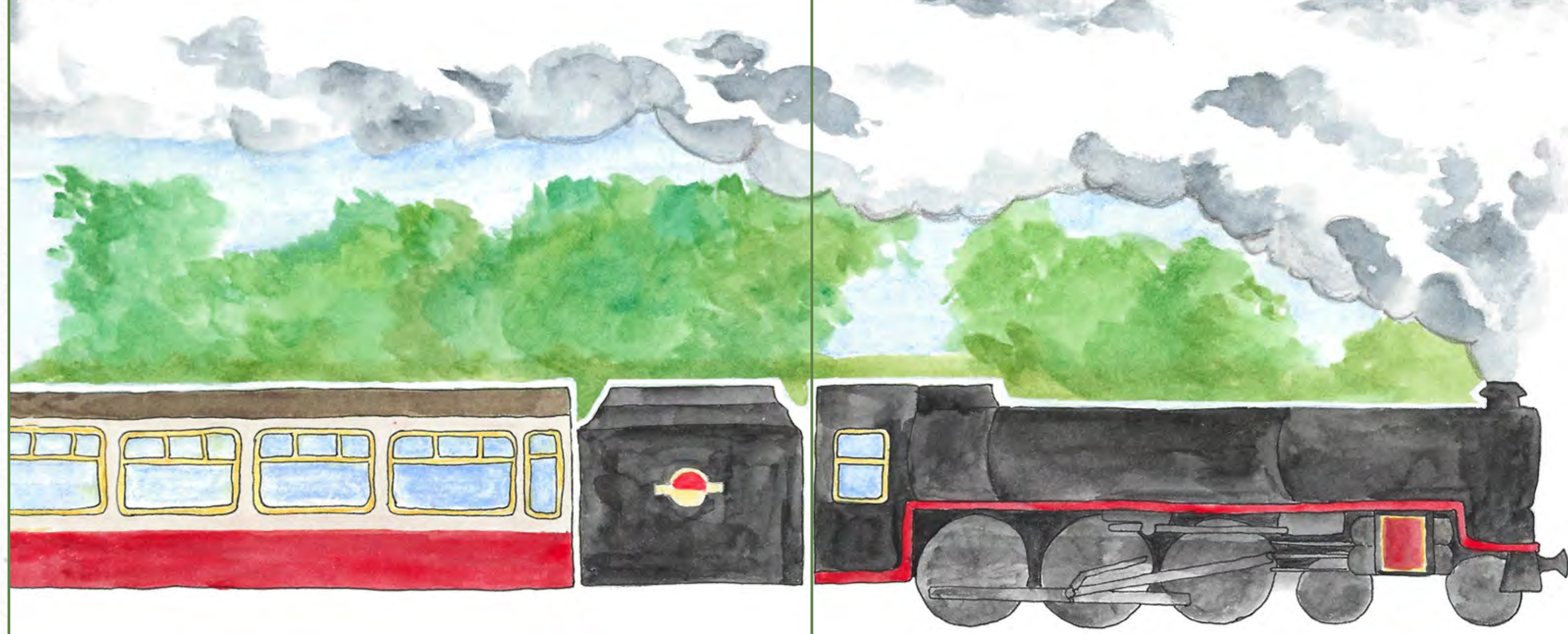
“Όμως επειδή όπως είπατε, πληρώνομαι από τους φόρους σας, και εγώ κρίνω τότε μια υπόθεση είναι σοβαρή και τότε όχι, κρίνω πως η συγκεκριμένη υπόθεση, δεν είναι.” απάντησε ο επιθεωρητής προσπαθώντας με νύχια και με δόντια να μην ορμήσει στον - εντελώς κατά την γνώμη του ανομπ - Γουέβερλι. Ο Γουέβερλι είχε θιχτεί και προχώρησε προς την πόρτα “Θα ενημερώσω τους ανωτέρους σας!” δήλωσε και βγήκε έξαλλος από το γραφείο του Τζαπ χτυπώντας πίσω του την πόρτα, η οποία έριξε μερικές από τις στοίβες χαρτιά. “Ελπίζω να το χαρούν και αυτοί, όσο και εγώ.” μονολόγησε ο Τζαπ.

Ο γνωστός ντετέκτιβ και ο κύριος Γουέβερλι επιβιβάστηκαν στο τρένο προς το ξέφωτο, όπου βρισκόταν η οικία Γουέβερλι.

“Εντελώς ανόητος ο αστυνομικός Τζαπ.” είπε ακόμα εκνευρισμένος ο κύριος Γουέβερλι.

“Συγχωρέσατε με αλλά κάνετε λάθος.” είπε ευγενικά ο Πουαρό. “Είναι ένας εξαιρετικός αστυνομικός. Η πρόβλεψη των εγκλημάτων δεν είναι μέσα στις αρμοδιότητες του. Δεν θα ήταν δυνατόν να έχει ο καθένας μας από έναν αστυνομικό, πάντα μαζί του να φυλάει μη γίνει κάτι.” συνέχισε ήρεμα. “Ευτυχώς όμως, ο καθένας μας έχει έναν αστυνομικό, εδώ” είπε κι έδειξε το κεφάλι του. “Ο απαγωγέας προφανώς έχει χάσει τον δικό του.” είπε σκεπτικός. Ο κύριος Γουέβερλι χαμογέλασε και προσπάθησε να πρεμίσει για την υπόλοιπη διαδρομή.

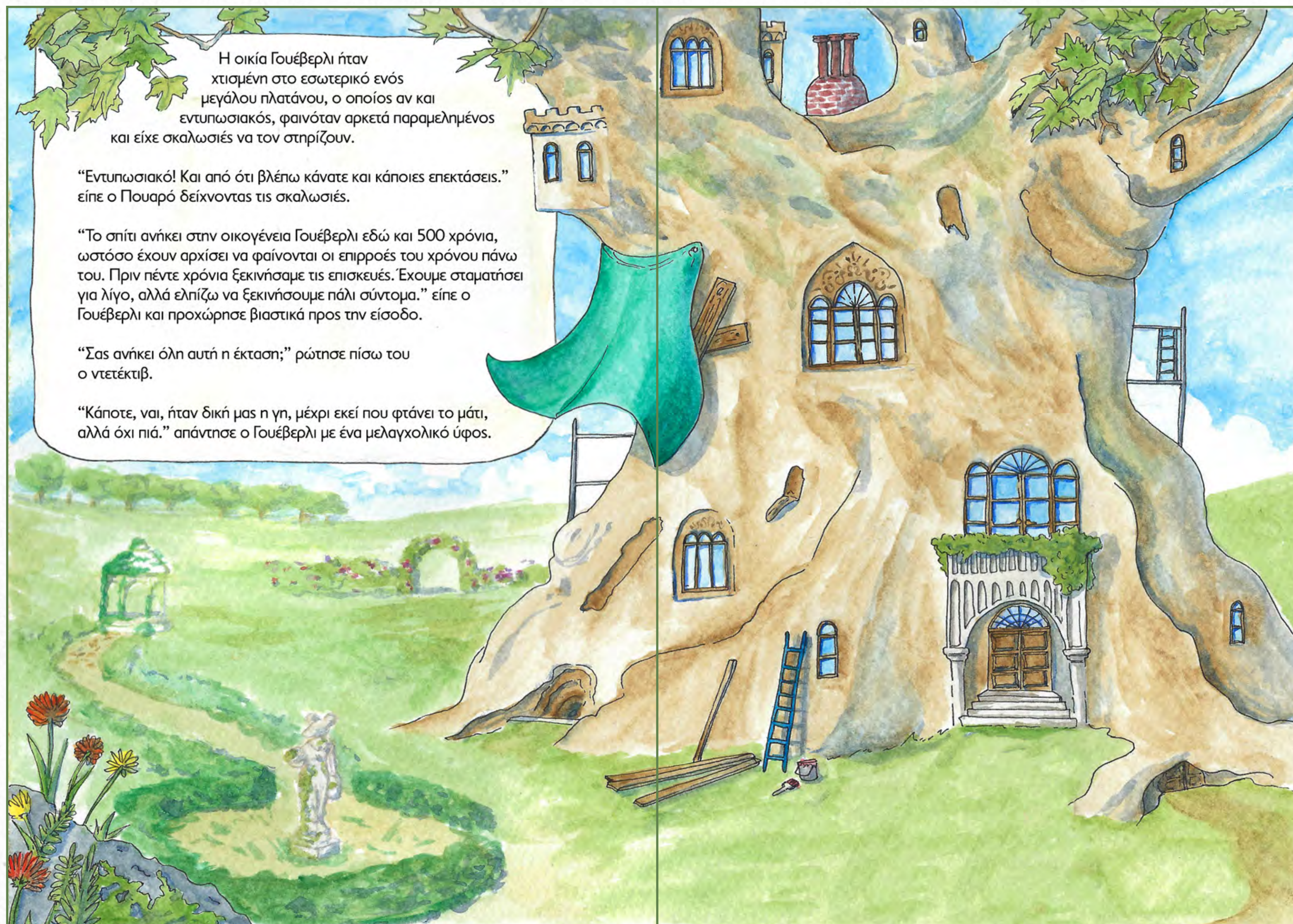
Η οικία Γουέβερλι ήταν χτισμένη στο εσωτερικό ενός μεγάλου πλατάνου, ο οποίος αν και εντυπωσιακός, φαινόταν αρκετά παραμελημένος και είχε σκαλωσιές να τον στηρίζουν.

“Εντυπωσιακό! Και από ότι βλέπω κάνετε και κάποιες επεκτάσεις.” είπε ο Πουαρό δείχνοντας τις σκαλωσιές.

“Το σπίτι ανήκει στην οικογένεια Γουέβερλι εδώ και 500 χρόνια, ωστόσο έχουν αρχίσει να φαίνονται οι επιρροές του χρόνου πάνω του. Πριν πέντε χρόνια ξεκινήσαμε τις επισκευές. Έχουμε σταματήσει για λίγο, αλλά ελπίζω να ξεκινήσουμε πάλι σύντομα.” είπε ο Γουέβερλι και προχώρησε βιαστικά προς την είσοδο.

“Σας ανήκει όλη αυτή η έκταση;” ρώτησε πίσω του ο ντετέκτιβ.

“Κάποτε, ναι, ήταν δική μας η γη, μέχρι εκεί που φτάνει το μάτι, αλλά όχι πιά.” απάντησε ο Γουέβερλι με ένα μελαγχολικό ύφος.

Ο κύριος Γουέβερλι οδήγησε τον Πουαρό προς το σαλόνι. Εκεί τους περίμεναν ήδη ο Χέιστινγκς και η κυρία Γουέβερλι. Μετά τις συστάσεις και αφού ο καθένας τους είχε από ένα φλυτζάνι τσάι, βολεύτηκαν στους καναπέδες. Ήταν βέβαια αρκετά παλιοί και άβολοι κατά την γνώμη του Πουαρό, ο οποίος είχε συνηθίσει τα πιο μονάδα και νέα έπιπλα στο σύγχρονο διαμέρισμα του πίσω στο δάσος.

“Καταλαβαίνετε, υποθέτω, τα αισθήματα μιας μητέρας”, είπε η κυρία Γουέβερλι για έκτη φορά.

Τα μάτια της καρφώθηκαν γεμάτα προσδοκία στον Ηρακλή Πουαρό που, κατασυγκινημένος προσπάθησε να την καθουχάσει.

“Μα, φυσικά ούτε λόγος, αγαπητή μου. Σας καταλαβαίνω απόλυτα. Έχετε εμπιστοσύνη στον Πουαρό”.

“Η αστυνομία...” άρχισε ο κύριος Γουέβερλι.

Αλλά η γυναίκα του τον διέκοψε αποφασιστικά, σηκώνοντας το χέρι.

“Να μας λείπει η αστυνομία. Δεν έχω κανένα σκοπό να την ξανά ανακατέψω. Την εμπιστευτήκαμε κι ορίστε τα αποτελέσματα. Αλλά έχω ακούσει τόσα για το μεγάλο ντετέκτιβ Πουαρό και τα σπουδαία επιτεύγματά του, που είμαι σίγουρη ότι θα μας βοηθήσει. Γιατί τα αισθήματα μιας μητέρας...”

Ο Πουαρό βιάστηκε να της επιβεβαιώσει την κατανόησή του, πριν αρχίσει η κυρία Γουέβερλι να περιγράφει για πολλοστή φορά τα μητρικά της αισθήματα, αν και δεν είχε καμιά αμφιβολία για τη γνήσια και ειλικρινή ταραχή της. Η κυρία Γουέβερλι πέρα από τη δεδομένη δύσκολη στιγμή, έδινε την εντύπωση ανθρώπου που δεν επηρεαζόταν εύκολα και που δεν άφηνε τίποτα να γίνει χωρίς να το έχει πρώτα σκεφτεί καλά.

Βλέποντας τους τώρα δίπλα δίπλα, ο Πουαρό δεν μπορούσε παρά να παρατηρήσει το ζευγάρι. Ο κύριος Γουέβερλι παρά τα ακριβά του ρούχα και τη κληρονομιά από την οικογένειά του, μια από τις πιο παλιές

οικογένειες της περιοχής και ίσως ολόκληρου του δάσους, η στάση του, η συμπεριφορά του, ακόμα και ο τρόπος που έπινε το τσάι του, όλα πάνω του μαρτυρούσαν την ταυτότητα του επαρχιώτη ευγενή, χωρίς αληθινή μόρφωση και τρόπους. Αντιθέτως η κυρία Γουέβερλι, ακόμα και όταν έλεγε ξανά και ξανά για τη μητρική της αντοχή, διατηρούσε μια ευγενική στάση με τα πόδια της διακριτικά στο πλάι και την κούπα ακουμπισμένη στην ποδιά της. Όλα επάνω της έδειχναν καλή ανατροφή και γνώση του σαβουάρ βιβρ.

“Πιστεύω πως ήρθε η ώρα να σας ξεναγήσουμε στο σπίτι.” είπε ο κύριος Γουέβερλι με την ελπίδα να μην ξανά αρχίσει η σύζυγος του περί μητρότητας.

Ο κύριος Γουέβερλι οδήγησε τον ντετέκτιβ και τον συνεργάτη του στην βιβλιοθήκη, η οποία ενωνόταν με το καθιστικό και στη συνέχεια στους υπόλοιπους χώρους του σπιτιού, όπου τελικά τους οδήγησε στα υπνοδωμάτια που θα κοιμόντουσαν, στον πάνω όροφο.

Οικία Γουέβερλι

Ο ντετέκτιβ μας και ο φίλος του, αφού τακτοποιήθηκαν και ξεκουράστηκαν, ετοιμάστηκαν για το δείπνο.

“Η απαγωγή είναι το πιο εύκολο έγκλημα.” είπε ο Πουαρό στον Χέιστινγκς ενώ χτένιζε τα ήδη χτενισμένα του μαλλιά.

“Εύκολο;” ρώτησε έκπληκτος ο Χέιστινγκς

“Ακριβώς φίλε μου, εύκολο. Όποιος στέλνει αυτά τα γράμματα, μπορούσε να είχε απαγάγει τον μικρό Τζόνι όποτε ήθελε, από τη στιγμή που γεννήθηκε. Πρέπει να αναρωτηθούμε, γιατί ο πιθανώς απαγωγέας να διευκολύνει τους Γουέβερλι, δηλώνοντας συγκεκριμένη ώρα και μέρα που θα γίνει η απαγωγή;”

Στο δείπνο η κυρία Γουέβερλι φαινόταν ιδιαίτερα αγχωμένη και δυσκολευόταν να πάρει μέρος στις συζητήσεις.

“Άλλες υποθέσεις είναι απλές και άλλες πιο περίπλοκες. Όμως όλες έχουν ένα κοινό, όλες οι υποθέσεις εξαρτώνται από την κατανόηση των εμπλεκόμενων χαρακτήρων.” είπε χαμογελώντας σχεδόν πονηρά

ο ντετέκτιβ και γύρισε να κοιτάξει την κυρία Γουέβερλι. Εκείνη κοιτούσε την πατάτα στο πιάτο της και όταν κατάλαβε ότι την κοιτούσε ο ντετέκτιβ σήκωσε το βλέμμα της.

“Με συγχωρείτε κύριε Πουαρό, δυσκολεύομαι να παρακολουθήσω τις αποψινές συζητήσεις. Σκέφτομαι μονάχα πως αύριο ίσως ο μικρός μου να-” ξεκίνησε να λέει εκείνη και δάκρια άρχισαν να γεμίζουν τα μάτια της, την διέκοψε όμως ένα διακριτικό χτύπημα στην πόρτα της τραπεζαρίας. Ήταν ο μικρός Τζόνι Γουέβερλι και η κυβερνάντα του, που τον έφερε να καληνυχτίσει πριν τον βάλει για ύπνο.

“Ωστε αυτός είναι ο γνωστός Τζόνι!” είπε χαμογελαστός ο Χέιστινγκς.

“Καληνύχτα μεγάλε!” είπε ο κύριος Γουέβερλι και αγκάλιασε τον γιό του. Ο Τζόνι έδωσε ντροπαλά το χέρι του στον Λοχαγό και μετά στον Πουαρό. “Χάρηκα να σε δω!” είπε χαμογελαστός ο Πουαρό.

“Μαμά θα έρθεις να με σκεπάσεις;” ρώτησε ο μικρός αφού πήγε κοντά της και την αγκάλιασε.

“Δεν θα αργήσω αγάπη μου.” είπε εκείνη και τον φίλησε στο μάγουλο. Ο μικρός έτριψε το μάγουλο του και έτρεξε πίσω στην κυβερνάντα του. “Καληνύχτα!” είπε στην παρέα με την μικρή φωνούλα του.

“Καλό βράδυ.” είπε η κυβερνάντα

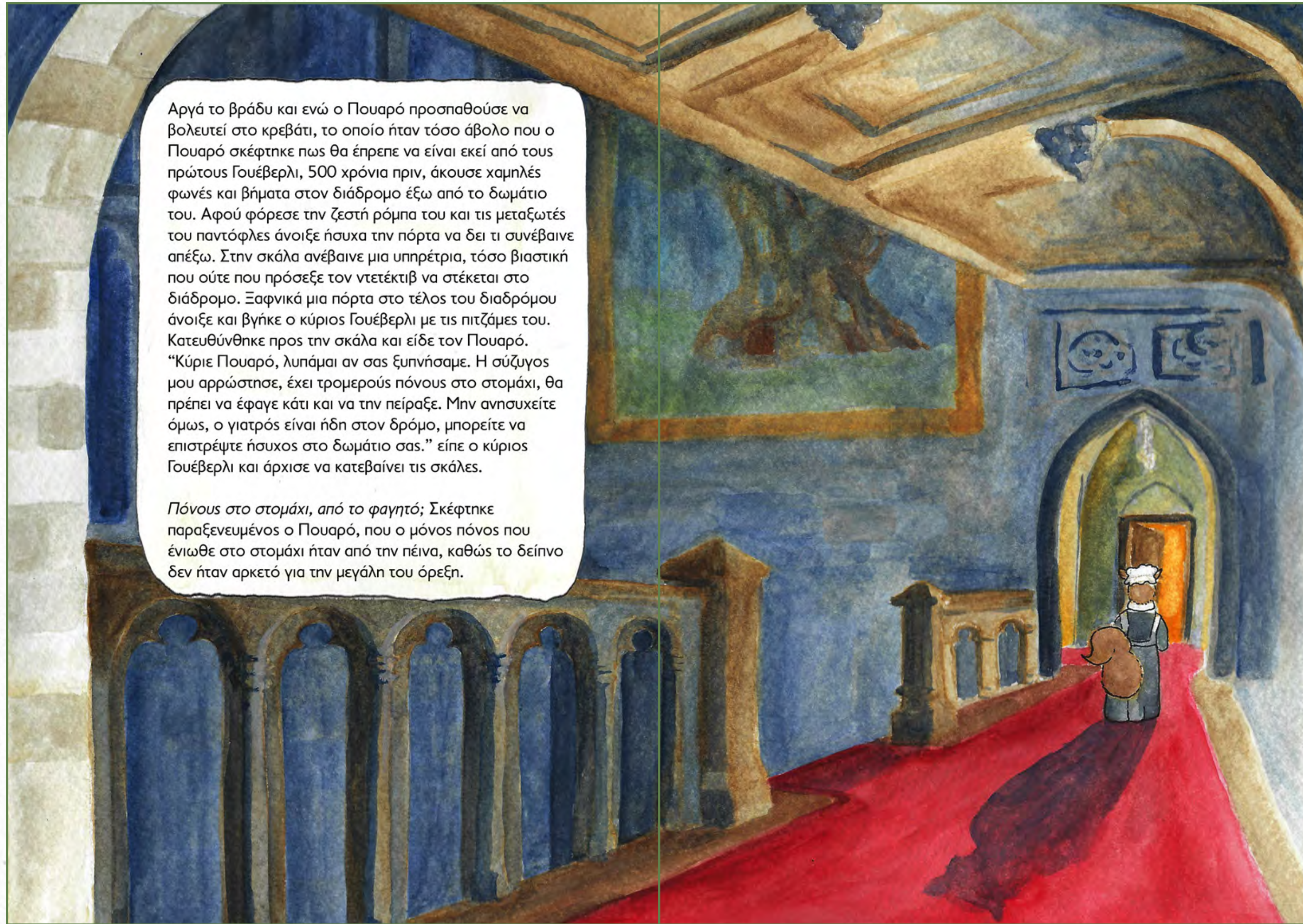
“Καλή σας νύχτα δεσποινίς Τζέσι.” είπε με ένα κόμπο στο λαιμό η κυρία Γουέβερλι

Όταν έκλεισε η πόρτα πίσω τους δεν άντεξε και άρχισε να κλαίει με αναφιλητά. Ο σύζυγος της πήγε γρήγορα κοντά της να την καθησυχάσει. “Αγαπημένη μου, μην κλαις! Όλα θα πάνε καλά!”

“Φυσικά και θα πάνε όλα καλά κυρία μου!” την καθησύχασε και από την θέση του ο Πουαρό “Ο μικρός περιτριγυρίζεται από ανθρώπους που τον αγαπούν και τον προσέχουν και φυσικά από τον μεγάλο ντετέκτιβ Πουαρό! Έτσι δεν είναι;” και εκείνη κούνησε καταφατικά το κεφάλι της.

Αργά το βράδυ και ενώ ο Πουαρό προσπαθούσε να βολευτεί στο κρεβάτι, το οποίο ήταν τόσο άβολο που ο Πουαρό σκέφτηκε πως θα έπρεπε να είναι εκεί από τους πρώτους Γουέβερλι, 500 χρόνια πριν, άκουσε χαμηλές φωνές και βήματα στον διάδρομο έξω από το δωμάτιο του. Αφού φόρεσε την ζεστή ρόμπα του και τις μεταξωτές του παντόφλες άνοιξε ήσυχα την πόρτα να δει τι συνέβαινε απέξω. Στην σκάλα ανέβαινε μια υπηρέτρια, τόσο βιαστική που ούτε που πρόσεξε τον ντετέκτιβ να στέκεται στο διάδρομο. Ξαφνικά μια πόρτα στο τέλος του διαδρόμου άνοιξε και βγήκε ο κύριος Γουέβερλι με τις πιτζάμες του. Κατευθύνθηκε προς την σκάλα και είδε τον Πουαρό. "Κύριε Πουαρό, λυπάμαι αν σας ξυπνήσαμε. Η σύζυγος μου αρρώστησε, έχει τρομερούς πόνους στο στομάχι, θα πρέπει να έφαγε κάτι και να την πείραξε. Μην ανησυχείτε όμως, ο γιατρός είναι ήδη στον δρόμο, μπορείτε να επιστρέψετε ήσυχος στο δωμάτιο σας." είπε ο κύριος Γουέβερλι και άρχισε να κατεβαίνει τις σκάλες.

Πόνους στο στομάχι, από το φαγητό; Σκέφτηκε παραξενευμένος ο Πουαρό, που ο μόνος πόνος που ένιωθε στο στομάχι ήταν από την πείνα, καθώς το δείπνο δεν ήταν αρκετό για την μεγάλη του όρεξη.

Το επόμενο πρωί ο Πουαρό κατέβηκε στην τραπεζαρία για να ανακαλύψει τον φίλο του ήδη να τρώει πρωινό στο μεγάλο τραπέζι.

“Καλημέρα φίλε μου!”

“Καλημέρα Πουαρό.”

“Πως κοιμήθηκες Χέιστινγκς;”

“Όχι και πολύ καλά θα έλεγα.”

Ο Πουαρό ήξερε ακριβώς τι εννοούσε ο Χέιστινγκς αφού και ο ίδιος όλο το βράδυ στριφογύριζε από το σκληρό στρώμα και τη τσιμπιτερή κουβέρτα.

“Δεν πειράζει, ένα περίφημο αριστοκρατικό πρωινό θα μας τονώσει!” είπε ο Πουαρό πλησιάζοντας το τραπέζι με τις ασημένιες καμπάνες, ενθουσιασμένος να ανακαλύψει τι έκρυβαν.

“Δεν είμαι τόσο σίγουρος.” μουρμούρισε ο Λοχαγός Χέιστινγκς, ο οποίος είχε ήδη ένα πιάτο μπροστά του, το οποίο περιείχε κάτι που θύμιζε φαγητό νοσοκομείου.

Ο Πουαρό σήκωσε τις ασημένιες καμπάνες και αντίκρισε το περιεχόμενο τους. Η πρώτη είχε μερικές φέτες φρυγανιάς και μερικές φέτες ψωμί που μάλλον είχαν ξεχαστεί παραπάνω στην τοστιέρα καθώς είχαν καρβουνιάσει. Η δεύτερη καμπάνα έκρυβε από κάτω ένα μολ με σκέτο γιαούρτι. Η τελευταία ένα μεγάλο ασημένιο μολ με ότι ήταν αυτό που έτρωγε ο Χέιστινγκς. Ο Πουαρό πλησίασε τη μουσούδα του στο τελευταίο πιάτο, και την απομάκρυνε γρήγορα, καθώς ότι και αν ήταν μύριζε ακριβώς όπως φαινόταν, απαίσια.

“Τι ακριβώς τρως Χέιστινγκς;” ρώτησε απογοητευμένος και πεινασμένος.

“Δεν είμαι ακριβώς σίγουρος φίλε μου.” είπε ανέκφραστα εκείνος.

“Χέιστινγκς, που είναι το περίφημο πρωινό;”

“Δεν πρόσεξες χθες το βράδυ στο δείπνο Πουαρό;” ο ντετέκτιβ τον κοίταξε απορημένος “Μόνο μια πατάτα, μικρή κιόλας, και το πιο μικρό κομμάτι κρέας που μου έχουν σερβίρει ποτέ!” συνέχισε ο Χέιστινγκς, λες και όλο το βράδυ περίμενε να πει το παράπονο του.

“Ναι, μπορώ να πω ότι το πρόσεξα. Αλλά έτσι είναι το δείπνο των ευγενών, ελαφρύ, αλλά όχι και το πρωινό!” είπε ο Πουαρό.

“Ίσως να έχουν οικονομικά προβλήματα,” είπε σκεπτικός ο Χέιστινγκς, “Χτες το βράδυ δεν άναψαν ούτε το τζάκι στο δωμάτιο μου!”. Ο Πουαρό έμεινε με το στόμα ανοιχτό. Μπαίνοντας σε μια τέτοια έπαυλη, φιλοξενούμενος από έναν Γουέβερλι, ένα όνομα με τέτοια ιστορία και πλούτο, δεν μπορούσε να πιστέψει ότι μια τέτοια οικογένεια δεν είχε λεφτά για ένα σωστό πρωινό! Τις σκέψεις του τις διέκοψαν φωνές από τον διάδρομο.

“Φώναξε τους όλους ευθείς αμέσως Τρέντγουελ!” ακούστηκε ο κύριος Γουέβερλι και στην συνέχεια μπήκε με φόρα στην τραπεζαρία με τον μπάτλερ του, τον κύριο Τρέντγουελ, να τον ακολουθεί. “Πολύ καλά κύριε.” είπε ο μπάτλερ και βγήκε από το δωμάτιο. Ο Γουέβερλι γύρισε και κοίταξε τον Πουαρό και τον Χέιστινγκς.

“Καλημέρα κύριοι!”

“Καλημέρα κύριε Γουέβερλι,”
είπε ο Πουαρό “Πώς αισθάνεται
σήμερα η σύζυγος σας;”

“Δυστυχώς είναι ακόμα αρκετά
αδύναμη και ο γιατρός της είπε

να μη σηκωθεί σήμερα από το κρεβάτι. Αλλά αυτό είναι χειρότερο.” είπε
και πλησίασε τον Πουαρό με ένα χαρτί που έβγαλε από το σακάκι του.
Ήταν ένα ακόμα γράμμα. “Το βρήκα στην ίδια μου την κρεβατοκάμαρα!
Μπήκα στο μπάνιο για λιγότερο από δέκα λεπτά και όταν βγήκα το βρήκα
καρφιτσωμένο πάνω στο μαξιλάρι μου!”

Τρεις λέξεις υπήρχαν μόνο πάνω στο χαρτί. «Σήμερα στις 12»

“Κάποιος από εδώ μέσα;” ρώτησε έντρομος ο Χέιστινγκς βλέποντας το
γράμμα.

“Ακριβώς!” είπε ο Γουέβερλι και τα αυτιά του κατακοκκίνισαν από θυμό.
“Κάποιος εδώ μέσα είναι προδότης! Κάποιος από το προσωπικό! Αλλά
ξέρω ακριβώς πώς να το αντιμετωπίσω!”

“Τι σκοπεύετε να κάνετε;” ρώτησε ο Πουαρό

“Θα τους απολύσω όλους! Εκτός αν κάποιος ομολογήσει.” Ο Πουαρό
και ο Χέιστινγκς κοιτάχτηκαν στιγμιαία. “Ο Τρέντγουελ θα μείνει φυσικά,”
συνέχισε ο Γουέβερλι “είναι εδώ από τότε που ήμουν παιδί. Η δεσποινίς
Κόλινς επίσης.”

“Η δεσποινίς Κόλινς;” ρώτησε ο ντετέκτιβ

“Είναι η γραμματέας της συζύγου μου, είναι έμπιστη. Θεέ μου, δεν αντέχω
τους προδότες!” είπε και έκανε αέρα με το γράμμα.

“Συγχωρέστε με, αλλά το θεωρώ κάπως ανόητο, να τους απολύσετε όλους
λίγο πριν την ώρα που απειλείται να γίνει η απαγωγή. Σε ένα άδειο σπίτι, ο

απαγωγέας μπορεί να κινηθεί πολύ πιο εύκολα, χωρίς να τον δει κανείς.”

“Πως το λμάτε!” είπε με υψωμένη φωνή ο Γουέβερλι “Με λέτε ανόητο;!
Προσπαθώ να κάνω το καλύτερο για να προστατέψω το γιό μου! Κάντε
εσείς τη δουλειά σας και αφήστε εμένα να κάνω τη δική μου!” είπε ο
Γουέβερλι. Εκείνη τη στιγμή μπήκε ο Τρέντγουελ για να ενημερώσει πως το
προσωπικό είχε μαζευτεί.
και βγήκε από την τραπεζαρία

“Τι ξεροκέφαλος.” είπε ο Πουαρό στον Χέιστινγκς και εκείνος κούνησε το
κεφάλι του.

Ο Πουαρό και ο Χέιστινγκς αποφάσισαν να κατευθυνθούν προς το χωριό
να φάνε ένα κανονικό πλούσιο πρωινό. Βγαίνοντας ωστόσο από την
εξώπορτα είδαν μερικά περιπολικά και ένα φορτηγάκι της αστυνομίας να
καταφθάνουν. Σταμάτησαν μπροστά στην είσοδο και αστυνομικοί άρχισαν
να βγαίνουν. Ανάμεσα τους βρισκόταν και ο επιθεωρητής Τζαπ, ο οποίος
πλησίασε τους δύο φίλους.

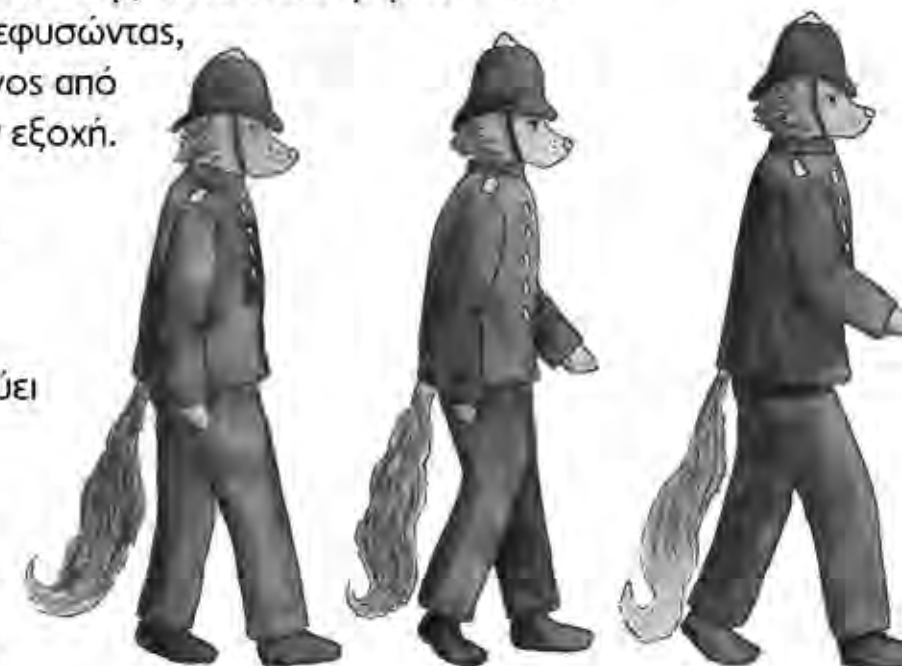
“Άλλαξες γνώμη επιθεωρητά;” ρώτησε χαμογελώντας ο Πουαρό.

“Μπορείς να το πεις και έτσι. Ή απλά δεν θέλω να χάσω τη δουλειά μου,
επειδή κάποιος «ευγενής» ανόητος αρνείται να καταλάβει ότι κακόγουστες
φάρσες και άδειες απειλές συμβαίνουν καθημερινά.” είπε
ο επιθεωρητής Τζαπ ξεφυσώντας,
προφανώς κουρασμένος από
το πρωινό ταξίδι στην εξοχή.

“Που είναι το εξέχον
πρόσωπο;”

“Στο καθιστικό, απολύει
το προσωπικό του.”

“Ξύπνησε ανάποδα;”
ειρωνεύτηκε ο Τζαπ
και άνοιξε την πόρτα.

Οι απολύσεις είχαν ήδη αρχίσει, γιατί μόλις άνοιξε την πόρτα ο Τζαπ, από μέσα ακούστηκε ένας έντονος καβγάς.

“Κύριε Γουέβερλι μας προσβάλετε!” ακούστηκε η δεσποινίς Τζέσι, ο κύριος Γουέβερλι μόλις είχε πει στο προσωπικό του ότι είναι προδότες. “Δεν πρόδωσα την εμπιστοσύνη σας!” η κυβερνήτρια ήταν η μόνη που αντιστεκόταν γιατί μόνο εκείνη ακουγόταν.

“Μαζέψτε τα πράγματα σας και πηγαίντε να πληρωθείτε από την κυρία Κόλινς!”

“Σκεφτείτε τον Τζόνι! Τι θα του πω; Γιατί φεύγω;”

“Δεσποινίς Τζέσι αρκετά! Πηγαίνετε” είπε εκείνος.

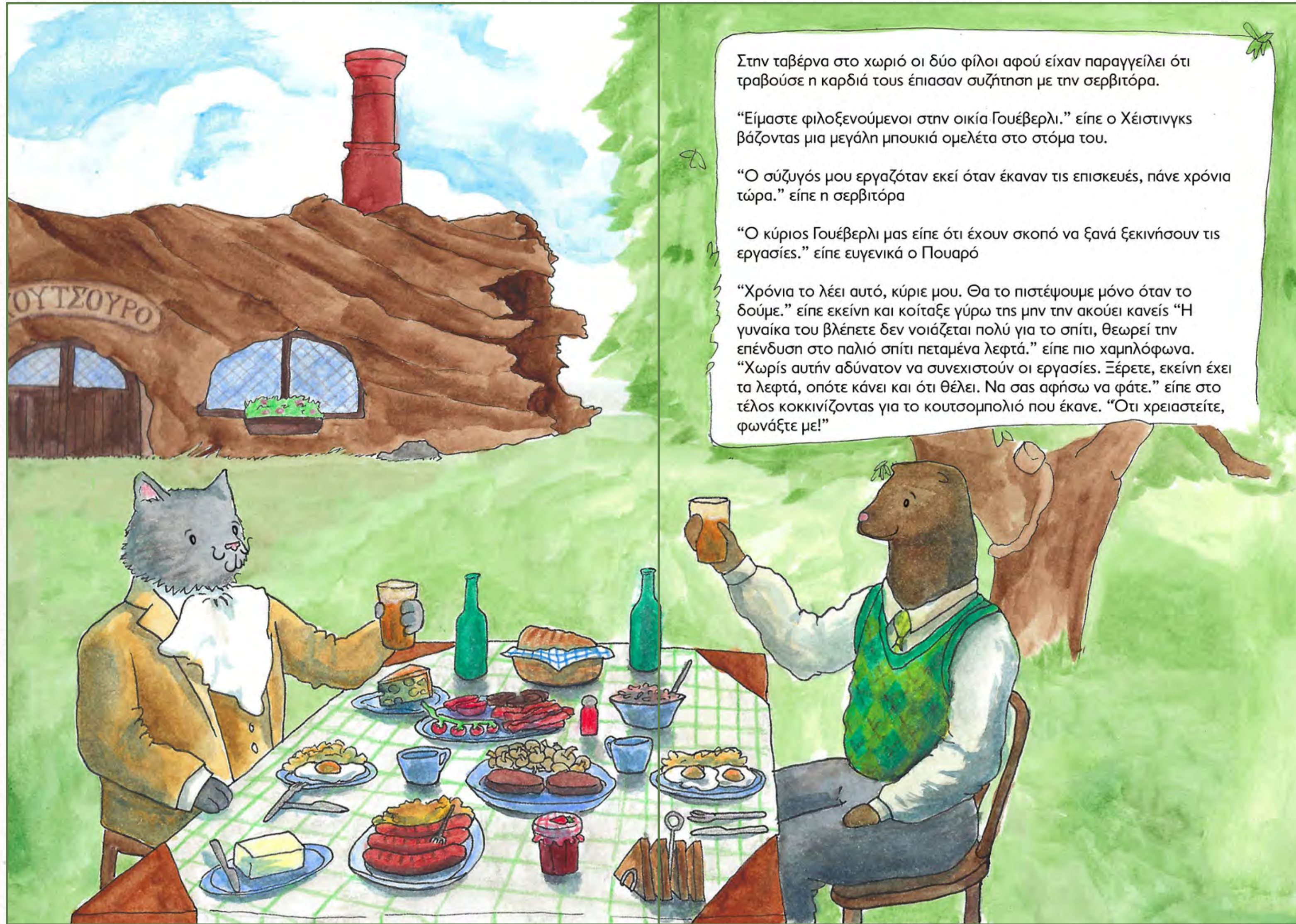
Ο Πουαρό και ο Χέιστινγκς χαιρέτισαν τον επιθεωρητή και κατευθύνθηκαν προς το αυτοκίνητο.

“Πρέπει να γυρίσουμε πριν τις 12, εντάξει φίλε μου;”

“Μην ανησυχείς Πουαρό, το αυτοκίνητο μου θα μας πάει και θα μας φέρει πριν το καταλάβεις!”

Στην ταβέρνα στο χωριό οι δύο φίλοι αφού είχαν παραγγείλει ότι τραβούσε η καρδιά τους έπιασαν συζήτηση με την σερβιτόρα.

“Είμαστε φιλοξενούμενοι στην οικία Γουέβερλι.” είπε ο Χέιστινγκς βάζοντας μια μεγάλη μπουκιά ομελέτα στο στόμα του.

“Ο σύζυγός μου εργαζόταν εκεί όταν έκαναν τις επισκευές, πάνε χρόνια τώρα.” είπε η σερβιτόρα

“Ο κύριος Γουέβερλι μας είπε ότι έχουν σκοπό να ξανά ξεκινήσουν τις εργασίες.” είπε ευγενικά ο Πουαρό

“Χρόνια το λείει αυτό, κύριε μου. Θα το πιστέψουμε μόνο όταν το δούμε.” είπε εκείνη και κοίταξε γύρω της μην την ακούει κανείς “Η γυναίκα του βλέπετε δεν νοιάζεται πολύ για το σπίτι, θεωρεί την επένδυση στο παλιό σπίτι πεταμένα λεφτά.” είπε πιο χαμηλόφωνα. “Χωρίς αυτήν αδύνατον να συνεχιστούν οι εργασίες. Ξέρετε, εκείνη έχει τα λεφτά, οπότε κάνει και ό,τι θέλει. Να σας αφήσω να φάτε.” είπε στο τέλος κοκκινίζοντας για το κουτσομπολιό που έκανε. “Ότι χρειαστείτε, φωνάξτε με!”

Χαρούμενοι και με κοιλιές γεμάτες καλό φαγητό οι δύο φίλοι ξεκίνησαν να επιστρέφουν προς την οικία Γουέβερλι. Ήταν τόσο χαρούμενοι που τραγουδούσαν δυνατά. Ξαφνικά ένας ήχος ακούστηκε από το αυτοκίνητο, ο Πουαρό κοίταξε τον Χέιστινγκς που έκανε ότι δεν άκουσε τίποτα και συνέχισαν να τραγουδάει. Μερικά λεπτά μετά το αυτοκίνητο μείωσε ταχύτητα και τελικά σταμάτησε.

“Τι συμβαίνει Χέιστινγκς;” ρώτησε ο Πουαρό, ο οποίος ένιωσε την καλή του διάθεση να εξαφανίζεται μονομιάς. Ο Χέιστινγκς τον κοίταξε με την άκρη του ματιού του και κατέβηκε για να ανοίξει το καπό.

“Ξέρεις τι πιστεύω;” είπε αφού κούνησε μερικά εξαρτήματα “Κάποιος το πείραξε! Κάποιος πείραξε το αυτοκίνητο για να μας ξεφορτωθεί!” είπε με μια έκφραση που έλεγε «τους πιάσαμε τώρα»

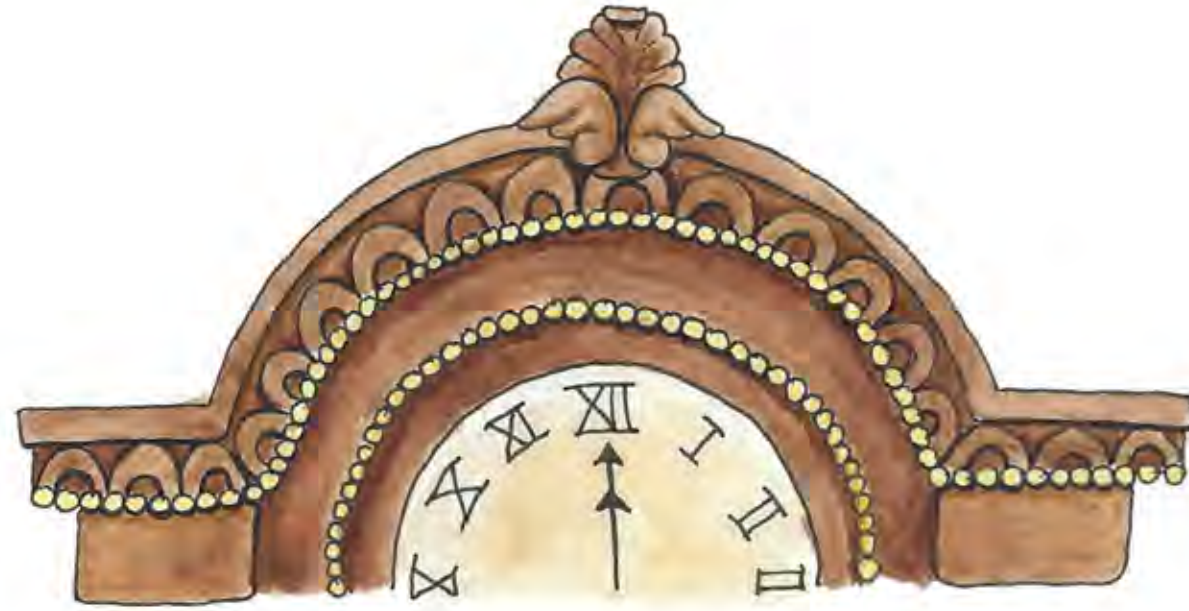
“Και πως ήξεραν ότι θα χρησιμοποιήσουμε το αυτοκίνητο;” είπε εκνευρισμένος ο Πουαρό κοιτάζοντας το ρολόι.

Δέκα λεπτά πριν τις 12 ο Πουαρό με τον Χέιστινγκς βρίσκονταν ακόμα στην άκρη του δρόμου. Ο Πουαρό κόντευε να τρελαθεί από τους μεταλλικούς γδούπους που έκανε ο Χέιστινγκς, ο οποίος προσπαθούσε να βρει τι είχε χαλάσει. “Δεν είναι ούτε το καρμπιρατέρ.” είπε βγάζοντας ένα ακόμα εξάρτημα από τη μηχανή. “Δεν με ενδιαφέρει τι δεν είναι!” είπε τελικά ο Πουαρό που είχε φτάσει στα όρια του, τα απεχθανόταν τα αυτοκίνητα, δεν τα θεωρούσε καθόλου αξιόπιστα, συγκριτικά με το πάντα στην ώρα του τρένο. “Θέλω να ακούσω, τι είναι! Ή ακόμα καλύτερα, θέλω να ακούσω τη μηχανή να ξεκινάει!”

Η κυρία Γουέβερλι στη κρεβατοκάμαρα της έπλεκε ένα κασκόλ για τον γιό της προσπαθώντας να ηρεμίσει, καθώς λεπτό με λεπτό η απαγωγή του γιού της έμοιαζε όλο και πιο πραγματική. Η πιστή της γραμματέας, η κυρία Κόλινς της κρατούσε συντροφιά και την πρόσεχε σε περίπτωση που χρειαζόταν να ξαναφωνάξουν το γιατρό.

Στο σαλόνι ο επιθεωρητής Τζαπ, ο κύριος Γουέβερλι και ο μικρός Τζόνι, είχαν κλειδώσει την πόρτα του σαλονιού και περίμεναν να περάσουν τα λεπτά και να ακουστεί το ρολόι να χτυπάει 12.

Μόλις το μεγάλο ρολόι χτύπησε 12. Ο κύριος Γουέβερλι και ο επιθεωρητής Τζαπ κράτησαν για λίγο την ανάσα τους και μόλις πήγαν να χαμογελάσουν ο ένας στον άλλο, ακούστηκαν φωνές έξω από το σπίτι και οι σφυριχτές των αστυνομικών σήμαναν πως κάτι συνέβαινε. Ο επιθεωρητής Τζαπ άνοιξε γρήγορα το παράθυρο.

“Τον πιάσαμε επιθεωρητά! Κρυβόταν μέσα στους θάμνους!” φώναξε ένας από τους αστυνομικούς.

Ο επιθεωρητής και ο κύριος Γουέβερλι έτρεξαν γρήγορα στον κήπο, όπου οι αστυνομικοί του Τζαπ κρατούσαν γερά κάποιον άνδρα.

“Τον γνωρίζετε;” ρώτησε ο Τζαπ μόλις πλησίασαν.

“Δεν τον έχω ξαναδεί ποτέ στη ζωή μου.” απάντησε ο Γουέβερλι κοιτώντας τον.

“Βρήκαμε αυτό πάνω του.” είπε ένας από τους αστυνομικούς και έδωσε στον επιθεωρητή ένα πακέτο.

Μέσα είχε ένα μπουκάλι υπνωτικό, βαμβάκι και ένα γράμμα, σαν εκείνα που λάμβανε τόσο καιρό ο κύριος Γουέβερλι.

“Δεν ξέρω τίποτα για αυτά!” φώναξε ο άνδρας. “Μου τα έδωσαν να τα παραδώσω!”

“Ποιος;” ρώτησε ο επιθεωρητής

“Ένας κύριος, δεν τον ξέρω, με βρήκε στον δρόμο, μου ζήτησε να φέρω το πακέτο εδώ!”

Ο κύριος Γουέβερλι άνοιξε το γράμμα «Έπρεπε να έχεις πληρώσει. Για να πάρεις πίσω τον γιο σου, θα σου κοστίσει 70.000 χρυσά νομίσματα. Παρά όλες τις προφυλάξεις σας, τον απήγαγα, στις 29 του μηνός, ώρα 12»

Ο κύριος Γουέβερλι κοίταξε τον άνδρα ειρωνικά

“Ωστε τον απήγαγες ε; Πιστεύεις ότι τα κατάφερες να-”

Ωστόσο ο κύριος Γουέβερλι δεν κατάφερε να ολοκληρώσει την πρόταση του καθώς στην άκρη του οικοπέδου της οικίας των Γουέβερλι, ένα αυτοκίνητο, με πολύ γρήγορη ταχύτητα, κατευθυνόταν προς την έξοδο. Εκείνη την στιγμή η καμπάνα της εκκλησίας του χωριού, που βρισκόταν εκεί κοντά, χτύπησε 12. Ο επιθεωρητής Τζαπ κοιτάχτηκε με τον κύριο Γουέβερλι πριν αρχίσουν και οι δύο να τρέχουν πίσω στο σαλόνι.

“Τζόνι!” φώναξε ο κύριος Γουέβερλι ξανά και ξανά. Ωστόσο το σαλόνι ήταν τώρα άδειο και ο μικρός Τζόνι άφαντος. Λίγα λεπτά μετά ο Πουαρό μπήκε κατακοκκινισμένος και καταϊδρωμένος, αφού τελικά είχε αφήσει τον Χέιστινγκς με το αυτοκίνητο και ξεκίνησε να επιστρέφει με τα πόδια.

Αργότερα, το ζευγάρι των Γουέβερλι χτύπησαν την πόρτα του ντετέκτιβ βρίσκοντας τον να απολαμβάνει ένα ποδόλουτρο, το οποίο κατά την δυσaréσκεια του Πουαρό, αναγκάστηκε να ετοιμάσει μόνος του, αφού δεν είχε μείνει κανείς από το προσωπικό.

“Έχετε σκοπό να κάνετε οτιδήποτε για την υπόθεση;” ρώτησε εκνευρισμένος ο κύριος Γουέβερλι.

“Αγαππé μου, μόλις σταματήσει ο πόνος, τότε θα ενεργήσει ο Πουαρό.” Απάντησε ο ντετέκτιβ με κλειστά τα μάτια κουνώντας τα στρουμπουλά του πόδια μέσα στη λεκάνη με το νερό.

“Ενδιαφέρουσα υπόθεση.” είπε, με τα μάτια ακόμα κλειστά. “Κάποιος μας ξεγελάει όλους και βάζει το ρολόι στο σαλόνι 10 λεπτά μπροστά.”

“Σας παρακαλώ!” αναφώνησε τελικά η κυρία Γουέβερλι η οποία ήταν φανερά αναστατωμένη. “Κάποιος απήγαγε το παιδί μου, τον Τζόνι μου!”

“Ναι κύρια μου, αλλά είναι ασφαλής.” απάντησε ψυχραιμος ο ντετέκτιβ ανοίγοντας επιτέλους τα μάτια. “Για τους απαγωγείς, ο μικρός Τζόνι, είναι η χήνα με τα χρυσά αυγά. Δεν θα είχε νόημα να τον βλάψουν.”

“Το αυτοκίνητο είναι άφαντο.” είπε ο επιθεωρητής Τζαπ μπαίνοντας στο δωμάτιο. Έκανε μια παύση βλέποντας την κατάσταση του Πουαρό. “Έδωσα πλήρη περιγραφή του αυτοκινήτου, αλλά πιστεύω θα άλλαξαν αυτοκίνητο μόλις βρήκαν ευκαιρία ή το έκρυψαν κάπου.”

“Και με τον αλήτη που πιάσατε, τι έγινε;” ρώτησε εκνευρισμένος ο κύριος Γουέβερλι.

“Δηλώνει πως ονομάζεται Τζο Ρότζερς, η ιστορία του παραμένει η ίδια.”

“Ίσως ο Πουαρό καταφέρει να τον πείσει να μιλήσει παραπάνω.” είπε ο Πουαρό.

“Με όλο τον σεβασμό, κύριε Πουαρό, αν δεν μπόρεσαν να τον πείσουν οι άνδρες μου, δεν νομίζω να τα καταφέρετε εσείς.” απάντησε ο Τζαπ.

Ο Πουαρό χαμογέλασε πονηρά, βγάζοντας τα πόδια του από τη λεκάνη σκώθηκε και αφού έβαλε την μεταξωτή ρόμπα του είπε “Ο Πουαρό θα ενεργήσει τώρα.”

Αφού πρώτα χτένισε το ταλαιποριμένο του τρίχωμα και έφτιαξε το μουστάκι του, το οποίο είχε χάσει την κλασσική του μορφή, έτσι με τις παντόφλες και την ρόμπα ακολούθησε τον επιθεωρητή.

Κατεβαίνοντας τη σκάλα συνάντησαν έναν πολύ βρώμικο και καταϊδρωμένο Χέιστινγκς.

“Α Χέιστινγκς! Πάνω στην ώρα! Όλα εντάξει με το αυτοκίνητο;” ρώτησε ο Πουαρό ηγαίνοντας κοντά στον φίλο του.

“Ναι, τελικά δεν είχε καθόλου καύσιμα.” απάντησε εκείνος λίγο ντροπιασμένος, αλλά ο Πουαρό του χαμογέλασε καλοσυνάτα.

“Έχουμε δουλειά φίλε μου, απήγαγαν το παιδί.”

Ο επιθεωρητής Τζαπ οδήγησε τον Πουαρό και τον Χέιστινγκς στην κουζίνα όπου ένας αστυνομικός τους άνοιξε την πόρτα. Καθισμένος στο τραπέζι ήταν ένας κύριος εμφανώς ταλαιπωρημένος.

“Καλησπέρα, μεσιέ Ρότζερς” είπε ο Πουαρό και ο Ρότζερς έγνεψε. Ο Πουαρό έκατσε ευγενικά απέναντι από τον ύποπτο. “Μεσιέ, θα ήθελα να μου πείτε από την αρχή πως βρέθηκε το πακέτο στα χέρια σας.”

Ο Ρότζερς κοίταξε τον Τζαπ λίγο φοβισμένος “Μα, τα έχω ήδη πει!”

“Αν δεν σας είναι κόπος θα ήθελα να τα ξαναπείτε και σε μένα.” είπε ο Πουαρό με ένα ευγενικό χαμόγελο, ισιώνοντας τις ζάρες που είχε κάνει η ρόμπα του.

“Καλά. Μου το έδωσε ένα παλιόμουτρο.” είπε ο Ρότζερς με μια έκφραση που έλεγε ξέρω ότι δεν θα με πιστέψεις.

“Και τι σου είπε αυτό το «παλιόμουτρο»;

“Μου είπε να πάρω το πακέτο και να το παραδώσω στο μεγάλο σπίτι! Από την πλαϊνή πόρτα! Μου έδωσε 50 ολόκληρα ασημένια νομίσματα για να το κάνω! Μου είπε να είμαι έτοιμος να το παραδώσω ακριβώς 10 λεπτά πριν τις 12!” είπε ο Ρότζερς και με κάθε πρόταση τα μάτια του γούρλωναν όλο και πιο πολύ σαν να διηγούταν την πιο τρομερή ιστορία.

“Τι ώρα τον συνάντησες;” ρώτησε ο Πουαρό

“Δεν είμαι σίγουρος. Νομίζω κατά τις 10:15. Ήταν λίγο παράξενος. Ήταν πιο ψηλός από μένα. Και είχε και μουστάκι. Φορούσε μια στολή γκρι, με γκέτες και καπέλο.”

“Πόσο χρονών ήταν περίπου;”

“Δεν ξέρω. Αλλά ήταν περίεργο, είχε μια πολύ παράξενη φωνή. Ξέρετε εκείνο τον τύπο που τριγυρνάει εδώ μέσα με ένα κουστούμι πιγκουίνου; Με τη μακριά μουσούδα και την μητέρα μύτη, μοιάζει λίγο με, να εδώ τον αστυνόμο.” είπε ο Ρότζερς δείχνοντας τον επιθεωρητή Τζαπ.

“Για άκου να σου πω-” ξεκίνησε να λέει εκνευρισμένος ο Τζαπ αλλά τον σταμάτησε ο Πουαρό

“Τέλος πάντων, είναι ο μπάτλερ ή κάτι τέτοιο. Αν είχε γιο, θα ήταν ίδιος με αυτόν που λέμε!”

“Ίδιος με τον γιο του Τρέντγουελ;” είπε εντυπωσιασμένος ο Πουαρό κοιτώντας τον Χέιστινγκς.

“Μην ενθουσιάζεσαι Πουαρό” είπε ο Τζαπ. “Ο Τρέντγουελ ήταν με τον κύριο Γουέβερλι από τις 10:00 μέχρι τις 10:15. Μου το επιβεβαίωσε ήδη ο κύριος Γουέβερλι.”

“Ίσως ο κύριος Τρέντγουελ έχει γιο.” είπε ο Πουαρό αλλά ο Τζαπ κούνησε αρνητικά το κεφάλι του, έχοντας ήδη ελέγξει.

“Μάλιστα. Ευχαριστώ μεσιέ Τζαπ, με βοηθήσατε πολύ. Και εσείς μεσιέ Ρότζερς.” είπε χαμογελαστός ο Πουαρό και έσφιξε το χέρι του Ρότζερς το οποίο ήταν σε χειροπέδες. Τα μάτια του Ρότζερς έλαμψαν καθώς ένιωσε πολύ σημαντικός εκείνη τη στιγμή.

“Θα επιστρέψω στο δάσος να οργανώσω την αναζήτηση για τον μικρό εκεί.” είπε ο επιθεωρητής.

“Η απάντηση βρίσκεται εδώ, φίλε μου.” απάντησε ο ντετέκτιβ

“Η απάντηση μπορεί, αλλά το αγόρι είναι σίγουρα εκεί. Βάζω στοίχημα, καλή σας μέρα.”

Ο Πουαρό και ο Χέιστινγκς αποφάσισαν να ανακρίνουν ξεχωριστά τον Τρέντγουελ και την γραμματέα, την δεσποινίς Κόλινς, καθώς ήταν τα άτομα πιο κοντά στην οικογένεια.

Ο Πουαρό περίμενε τον Τρέντγουελ στην τραπεζαρία, όπου ευτυχώς δεν είχε μείνει τίποτα από το άθλιο πρωινό. Ένα διακριτικό αλλά σίγουρο χτύπημα ακούστηκε και η πόρτα άνοιξε.

“Α, κύριε Τρέντγουελ, περάστε, καθίστε παρακαλώ.”

“Θα προτιμούσα να σταθώ όρθιος, αν δεν σας πειράζει κύριε.” απάντησε ο Τρέντγουελ

“Όπως θέλετε.” Ο Πουαρό σκέφτηκε να καθίσει καθώς τα πόδια του πονούσαν ακόμα από το περπάτημα, αλλά δεν το θεώρησε ευγενικό και έτσι στάθηκε απέναντι από τον μπάτλερ. Ο Τρέντγουελ δεν κοιτούσε τον Πουαρό στα μάτια, αλλά τον τοίχο σαν στρατιώτης, καθώς έτσι είχε συνηθίσει από τη θέση του σαν μπάτλερ.

“Εργάζεστε χρόνια εδώ, σωστά;”

“30 χρόνια κύριε. Ξεκίνησα ως ένας απλός υπηρέτης. Υπήρχε περισσότερο προσωπικό εκείνες τις μέρες βέβαια.” απάντησε

“Μάλιστα. Οπότε αν κάποιος γνωρίζει τα μυστικά της οικογένειας αυτός θα είστε εσείς, σωστά;”

Ο Τρέντγουελ έδειξε να σοκάρεται τόσο από αυτή την ερώτηση που για λίγο γύρισε και κοίταξε τον ντετέκτιβ στα μάτια. “Είμαι σίγουρος πως η οικογένεια Γουέβερλι δεν έχει κανένα μυστικό, κύριε.”

“Φυσικά και όχι” είπε ευγενικά ο Πουαρό

“Ο κύριος Γουέβερλι είναι ένας εξαιρετικός κύριος, όπως ήταν και ο πατέρας του άλλωστε.”

“Φυσικά. Και η κυρία Γουέβερλι; Είναι ευτυχισμένο ζευγάρι;”

“Είμαι σίγουρος πως η κυρία Γουέβερλι είναι μια καταπληκτική σύζυγος. Βέβαια έχει κάνει κάποιες αλλαγές. Δεν ήταν συνηθισμένη σε αυτή τη ζωή, παρά τη μεγάλη περιουσία της. Αλλά πιστεύω αρχίζει να εκτιμά τον τρόπο ζωής των Γουέβερλι.” είπε ο μπάτλερ με εμφανή δυσάρεσκεια για την σύζυγο του αφεντικού του.

Στο γραφείο ο Χέιστινγκς είχε ήδη κάνει κάποιες βασικές ερωτήσεις στην δεσποινίδα Κόλινς. “Θα μπορούσα να σας ρωτήσω για την νταντά του παιδιού;”

“Εργαζόταν εδώ μονάχα έξι μήνες, οπότε δεν ξέρω πολλά.”

“Ήταν έμπιστη;”

“Απόλυτα θα έλεγα. Άλλωστε είχε ήδη φύγει από το σπίτι όταν συνέβη η απαγωγή.”

“Θα μπορούσε ωστόσο να έχει κάποιον συνεργό μέσα στο σπίτι. Γνωρίζετε αν έκανε στενή παρέα με κάποιον;”

“Δεν γνωρίζω. Δεν ασχολούμαι με τα κουτσομπολιά φυσικά.” απάντησε η γραμματέας ελαφρά εκνευρισμένη.

“Μα φυσικά, δεν εννοούσα πως εσείς-” Εκείνη τη στιγμή μπήκε στο γραφείο ο Πουαρό.

“Α με συγχωρείτε, πίστευα ότι θα έχετε τελειώσει ως τώρα.”

“Όχι όλα καλά, είχαμε τελειώσει, ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο σας δεσποινίς Κόλινς.”

“Έμαθες τίποτα;” ρώτησε ο Πουαρό τον Χέιστινγκς, μπαίνοντας στο σαλόνι, αλλά εκείνος κούνησε το κεφάλι του αρνητικά,

“Εσύ;”

“Ω ναι, έμαθα πολλά από το κύριο Τρέντγουελ, υπάρχει ωστόσο κάτι που δεν καταλαβαίνω.”

“Εγώ δεν καταλαβαίνω τίποτα.” είπε ο Χέιστινγκς και έτριψε το κεφάλι του σαν να το είχε κουράσει με όλη αυτή τη σκέψη.

“Μα αγαπητέ μου φίλε, είναι απλό, εκτός από το ένα μικρό ερώτημα. Ας το πάρουμε από την αρχή. Το παιδί στέκεται ακριβώς σε αυτό εδώ το δωμάτιο. Τον φυλάνε ο πατέρας του και ο επιθεωρητής Τζαπ, όταν ξαφνικά σημάνει ο συναγερμός από τους αστυνομικούς όπου ο επιθεωρητής και ο Γουέβερλι τρέχουν έξω, αφήνοντας το παιδί μόνο του, σωστά;”

“Σωστά.” απάντησε ο Χέιστινγκς προσπαθώντας να καταλάβει

“Μετά, ο απαγωγέας έρχεται μέσα και παίρνει το παιδί. Που;”

“Τι εννοείς που;”

“Προφανώς δεν μπορούν να βγουν στον κήπο, ο Τζαπ και ο Γουέβερλι μόλις έχουν βγει έξω και υπάρχουν αστυνομικοί παντού. Η μπροστινή και η πίσω είσοδος φυλάσσεται από αστυνόμους, έξω ο Ρότζερς έχει μόλις πιαστεί.”

“Το τούνελ!” ακούστηκε μια φωνή από το διάδρομο, η κυρία Γουέβερλι ερχόταν γρήγορα προς το μέρος τους.

“Ποιο τούνελ;” ρώτησαν ταυτόχρονα οι δύο τους

“Το μυστικό πέρασμα! Το τούνελ!” είπε εκείνη λαχανιασμένη, ο Γουέβερλι ερχόταν πίσω της με πιο αργό βήμα.

“Πολλά παλιά σπίτια στην περιοχή συνήθιζαν να έχουν μυστικά περάσματα τα οποία είχαν δημιουργηθεί ώστε να μπορούν εύκολα να διαφεύγουν σε περιόδους πολέμου.” είπε ο κύριος Γουέβερλι με ήρεμη φωνή.

“Που είναι αυτό το τούνελ;” ρώτησε ο Πουαρό

Ο Γουέβερλι οδήγησε τον Πουαρό και τον Χέιστινγκς μπροστά στην βιβλιοθήκη, εκεί τράβηξε ένα παλιό βιβλίο. Με ένα μικρό κλικ, ολόκληρη η βιβλιοθήκη κουνήθηκε προς τα μπροστά και άνοιξε σαν πόρτα, φανερώνοντας ένα μικρό κατασκότεινο πέρασμα.

“Τρομερό!” είπε ο Πουαρό “Που οδηγεί αυτό το πέρασμα;”

“Φτάνει μέχρι την άκρη του οικοπέδου, περίπου μισό χιλιόμετρο μακριά.”

“Χρειαζόμαστε φακούς.” είπε ο ντετέκτιβ.

“Έχω στο αυτοκίνητο, θα φέρω αμέσως!” είπε ο Χέιστινγκς και βγήκε γρήγορα από το σαλόνι.

“Ποιος θα γνώριζε την ύπαρξη αυτού του περάσματος κύριε Γουέβερλι;”

“Δεν υποθέτω πολλοί, ίσως μερικοί καλεσμένοι ανά τα χρόνια, κυρίως η οικογένεια.”

“Κατάλαβα. Υπηρέτες;”

“Ίσως μερικοί.”

“Η δεσποινίς Κόλινς;”

“Ω όχι, είμαι σίγουρη πως δεν γνωρίζει κάτι για το πέρασμα.” απάντησε με σιγουριά η κυρία Γουέβερλι

“Ο Τρέντγουελ;” συνέχισε ο Πουαρό

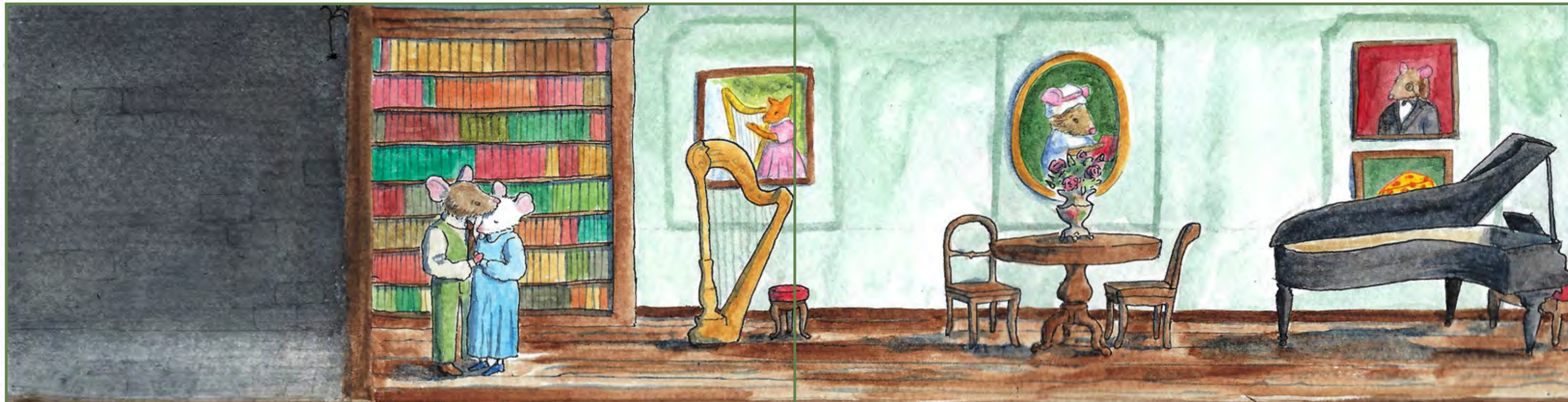
“Σίγουρα.” συνέχισε ο Γουέβερλι “Είναι μαζί μας τόσο καιρό.”

“Και η νταντά του παιδιού;”

“Δεν νομίζω, η δεσποινίς Τζέσι ήταν μονάχα έξι μήνες εδώ.”

Ο Χέιστινγκς επέστρεψε με τους φακούς. Όταν ο Γουέβερλι προσφέρθηκε να πάει μαζί τους ο Πουαρό αρνήθηκε ευγενικά και έτσι οι δύο φίλοι άναψαν τους φακούς τους και μπήκαν στο μυστηριώδες πέρασμα.

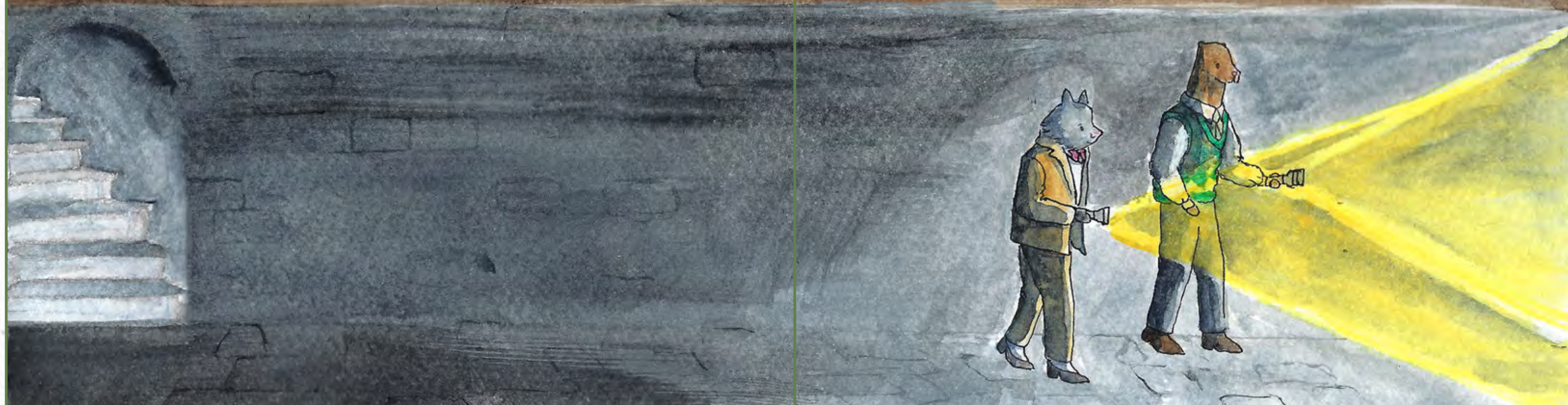

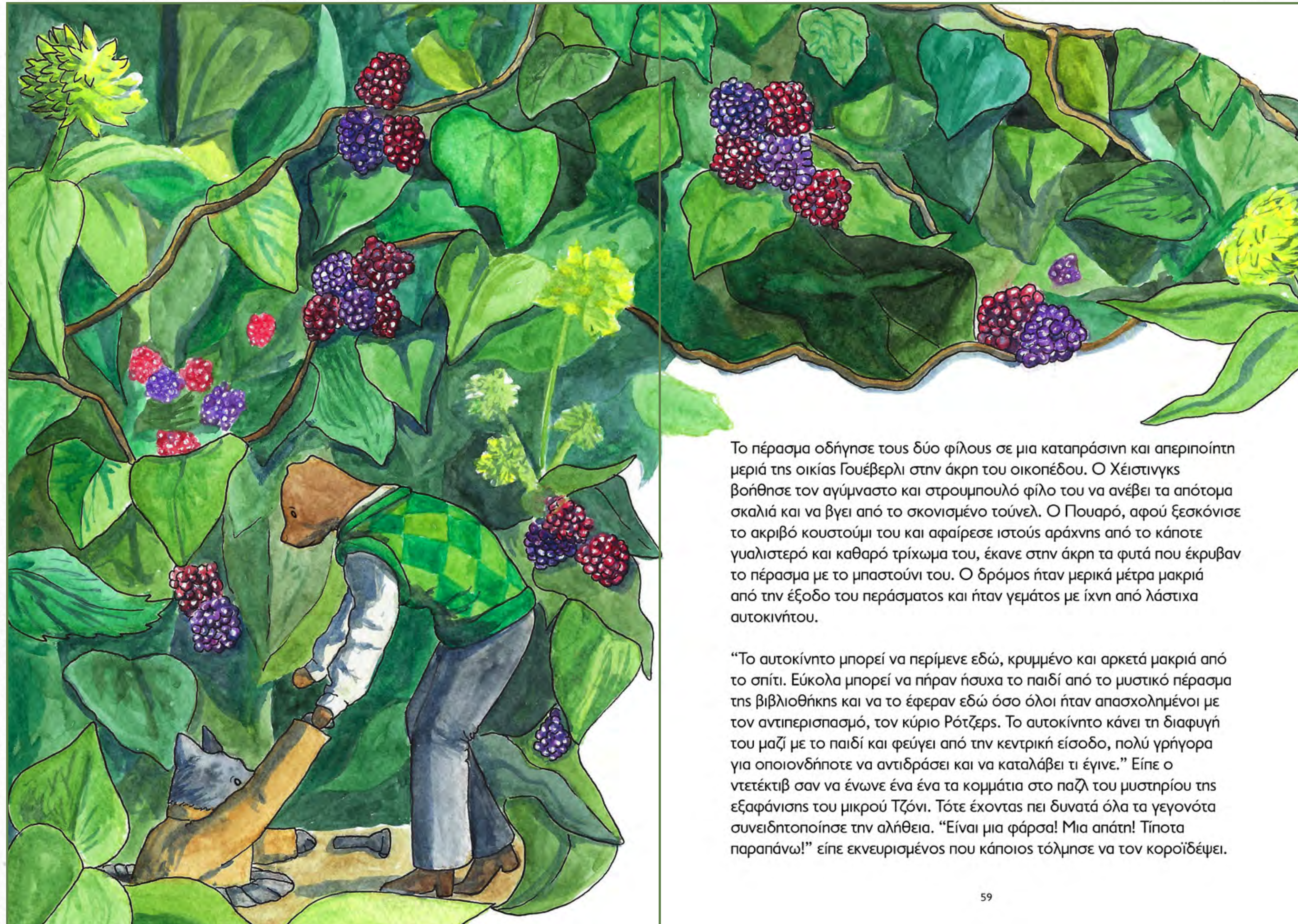
Οι δυο τους προχώρησαν μέσα στο πυκνό σκοτάδι με τους φακούς να φωτίζουν τα επόμενα βήματα τους. “Συνεχώς επιστρέφουμε στην ίδια ερώτηση.” είπε ο Πουαρό αφού είχαν απομακρυνθεί λίγο από την είσοδο. “Γιατί να θέλει κάποιος να προειδοποιήσει τους Γουέβερλι, πριν απαγάγουν το παιδί.”

“Υποθέτω για να τους υποχρεώσει να δώσουν τα χρήματα χωρίς να

χρειαστεί να κάνουν την απαγωγή.” είπε ο Χέιστινγκς

“Ναι αλλά γιατί να δυσκολέψουν την κατάσταση; Αν δεν δήλωναν την συγκεκριμένη ώρα και το μέρος που σκόπευαν να κάνουν την απαγωγή, θα είχαν πολλές ευκαιρίες και μάλιστα χωρίς τον φόβο της αστυνομίας να περικυκλώνει ολόκληρο το σπίτι!”

Το πέρασμα οδήγησε τους δύο φίλους σε μια καταπράσινη και απεριποίητη μεριά της οικίας Γουέβερλι στην άκρη του οικοπέδου. Ο Χέιστινγκς βοήθησε τον αγύμναστο και στρουμπουλό φίλο του να ανέβει τα απότομα σκαλιά και να βγει από το σκονισμένο τούνελ. Ο Πουαρό, αφού ξεσκόνισε το ακριβό κουστούμι του και αφαίρεσε ιστούς αράχνης από το κάποτε γυαλιστερό και καθαρό τρίχωμα του, έκανε στην άκρη τα φυτά που έκρυβαν το πέρασμα με το μπαστούνι του. Ο δρόμος ήταν μερικά μέτρα μακριά από την έξοδο του περάσματος και ήταν γεμάτος με ίχνη από λάστιχα αυτοκινήτου.

“Το αυτοκίνητο μπορεί να περίμενε εδώ, κρυμμένο και αρκετά μακριά από το σπίτι. Εύκολα μπορεί να πήραν ήσυχα το παιδί από το μυστικό πέρασμα της βιβλιοθήκης και να το έφεραν εδώ όσο όλοι ήταν απασχολημένοι με τον αντιπερισπασμό, τον κύριο Ρότζερς. Το αυτοκίνητο κάνει τη διαφυγή του μαζί με το παιδί και φεύγει από την κεντρική είσοδο, πολύ γρήγορα για οποιονδήποτε να αντιδράσει και να καταλάβει τι έγινε.” Είπε ο ντετέκτιβ σαν να ένωνε ένα ένα τα κομμάτια στο παζλ του μυστηρίου της εξαφάνισης του μικρού Τζόνι. Τότε έχοντας πει δυνατά όλα τα γεγονότα συνειδητοποίησε την αλήθεια. “Είναι μια φάρσα! Μια απάτη! Τίποτα παραπάνω!” είπε εκνευρισμένος που κάποιος τόλμησε να τον κοροϊδέψει.

Οι δύο φίλοι πήραν το δρόμο της επιστροφής προς το σπίτι, αυτή τη φορά πάνω από τη γη, μέσα από τον παραμελημένο και κατάφυτο κήπο.

“Όλα δείχνουν πως υπήρχε ένας συνεργός μέσα στο σπίτι. Αρχικά η μυστήρια δηλητηρίαση της κυρίας Γουέβερλι.” ξεκίνησε να εξηγεί ο Πουαρό στο φίλο του.

“Δηλητηρίαση;” ρώτησε σοκαρισμένος ο Χέιστινγκς

“Καλέ μου Χέιστινγκς! Είσαι τόσο αθώος! Αλλά σίγουρα δεν μπορείς να σκέφτεσαι ότι η μια πατάτα και ο λίγος ζωμός ήταν αρκετά για να πειράξουν την κυρία Γουέβερλι., ενώ κανείς από εμάς δεν έπαθε τίποτα.”

“Σωστά! Πόσο βλαβερή θα μπορούσε να είναι μια τόσο μικρή πατατούλα από μόνη της!” είπε σκεπτικός ο Χέιστινγκς ακόμα απογοητευμένος με το χθεσινό δείπνο.

“Την πιο κρίσιμη στιγμή, την ημέρα της απαγωγής, η κυρία Γουέβερλι αναγκάζεται να μείνει στο δωμάτιο της.” Συνέχισε ο Πουαρό. “Δεύτερον, κάποιος θα πρέπει να έβαλε το σημείωμα χτες το βράδυ στο μαξιλάρι του κύριου Γουέβερλι. Και τέλος, κάποιος έβαλε το ρολόι στο σαλόνι να ηχηθεί 10 λεπτά μπροστά. Όλα εσωτερικές δουλειές. Υπήρχαν τέσσερα άτομα μέσα στο σπίτι. Η κυρία Γουέβερλι και η δεσποινίς Κόλινς, οι οποίες μπορούν να εξαιρεθούν, καθώς η σύζυγος δεν μπορούσε να φύγει από το κρεβάτι, ενώ η δεσποινίς Κόλινς δεν άφησε το πλευρό της.”

“Ναι αλλά έτσι μένουν μόνο ο κύριος Γουέβερλι και ο Τρέντγουελ.” είπε ο Χέιστινγκς μπερδεμένος.

“Ακριβώς φίλε μου.” Ο Πουαρό σταμάτησε να περπατάει και ξεφύσισε. “Χέιστινγκς, αρκετά με αυτή την υπόθεση. Με κούρασε.” είπε ελαφρώς εκνευρισμένος με το αποτέλεσμα.

Όταν επέστρεψαν στην οικία Γουέβερλι ο ντετέκτιβ ανέβηκε στην κρεβατοκάμαρα του και ετοίμασε τη βαλίτσα του. “Το τρένο για το δάσος φεύγει σε 40 λεπτά.” είπε στο φίλο του.

“Θα σε πάω εγώ με το αυτοκίνητο.” είπε ο Χέιστινγκς λίγο μπερδεμένος.

“Όχι! Ενώ, όχι ευχαριστώ, Χέιστινγκς, θα πάρω το τρένο.” Τότε ένα γρήγορο και κοφτό χτύπημα ακούστηκε στην πόρτα και στο δωμάτιο μπήκε ο κύριος Γουέβερλι.

“Που πηγαίνετε;”

“Ο Λοχαγός Χέιστινγκς, πολύ ευγενικά συμφώνησε να με πάει στο σταθμό του τρένου και από εκεί θα πάω πίσω στο δάσος.” είπε αδιάφορα αλλά ευγενικά ο ντετέκτιβ.

Ο κύριος Γουέβερλι άρχισε να κοκκινίζει με θυμό. “Μα η υπόθεση! Ο γιός μου! Δεν κάνατε τίποτα!”

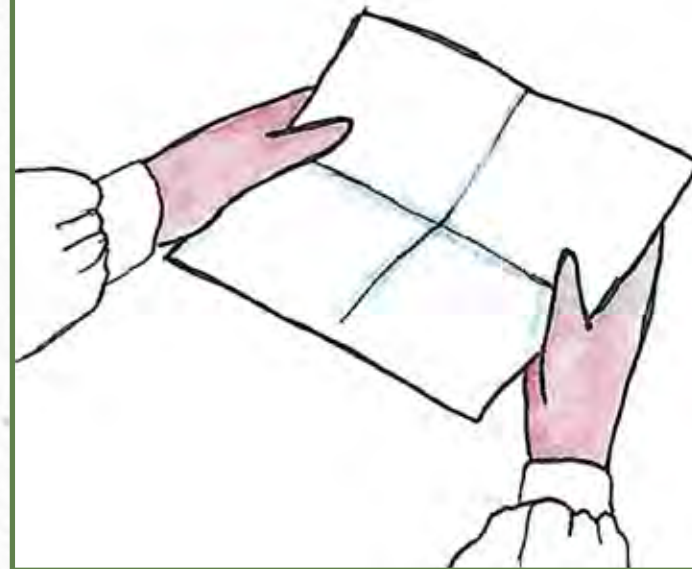
“Αντίθετα! Έχω κάνει τα πάντα κύριε μου!”

“Τότε που είναι;” ρώτησε έτοιμος να σκάσει από το θυμό του

“Θα σας δώσω την διεύθυνση.” είπε ο ντετέκτιβ και έβγαλε ένα χαρτί από την τσέπη του σακακιού του. Ο κύριος Γουέβερλι σχεδόν το άρπαξε από τα χέρια του και το κοίταξε μπρος πίσω.

“Είναι άδειο!”

“Ακριβώς, γιατί περιμένω εσάς να γράψετε τη διεύθυνση.” είπε ήρεμα ο Πουαρό. “Θα πάτε τον Λοχαγό Χέιστινγκς και εμένα στο αγόρι, αυτή τη στιγμή.” συνέχισε χωρίς να ανεβάσει τον τόνο της φωνής του. “Αν αρνηθείτε, η κυρία Γουέβερλι θα

ενημερωθεί αμέσως για την κατάσταση και το κακόγουστο έγκλημα!” είπε χωρίς να πάρει στιγμή τα μάτια του από τον κύριο Γουέβερλι, ο οποίος είχε αλλάξει τουλάχιστον δέκα χρώματα και ανοιγόκλεινε το στόμα του χωρίς να καταφέρνει να αρθρώσει κουβέντα.

Ο Πουαρό έκλεισε την δερμάτινη βαλίτσα του, πήρε το μπουτόνι του και φόρεσε το σικάτο καπέλο του.

“Χέιστινγκς, αν έχεις την καλοσύνη, βοήθησε τον κύριο Γουέβερλι να βρει το δρόμο προς το αυτοκίνητο του, δεν νομίζω να πάμε πολύ μακριά.”

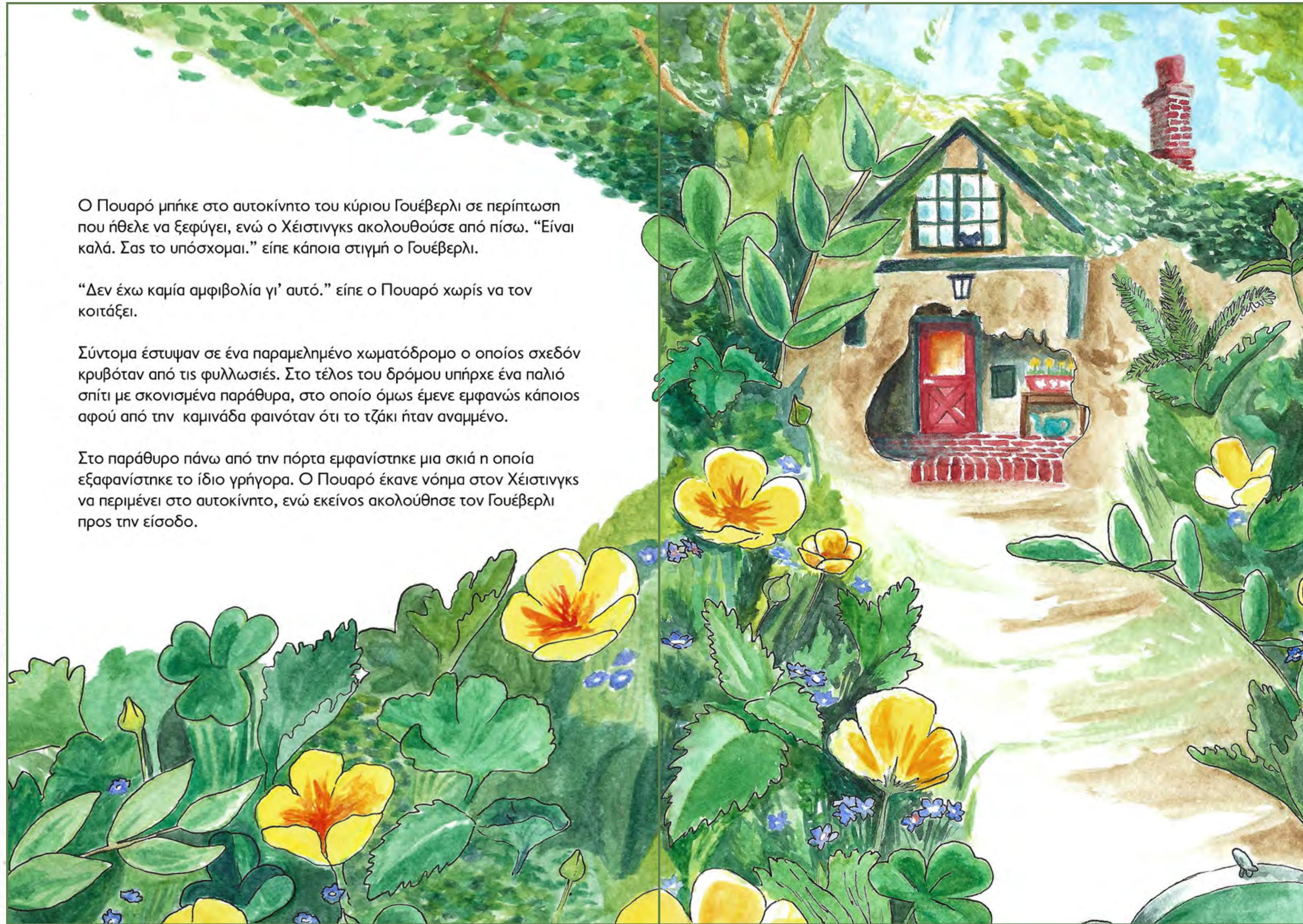

Ο Πουαρό μπήκε στο αυτοκίνητο του κύριου Γουέβερλι σε περίπτωση που ήθελε να ξεφύγει, ενώ ο Χέιστινγκς ακολουθούσε από πίσω. “Είναι καλά. Σας το υπόσχομαι.” είπε κάποια στιγμή ο Γουέβερλι.

“Δεν έχω καμία αμφιβολία γι’ αυτό.” είπε ο Πουαρό χωρίς να τον κοιτάξει.

Σύντομα έστειψαν σε ένα παραμελημένο χωματόδρομο ο οποίος σχεδόν κρυβόταν από τις φυλλωσιές. Στο τέλος του δρόμου υπήρχε ένα παλιό σπίτι με σκονισμένα παράθυρα, στο οποίο όμως έμεινε εμφανώς κάποιος αφού από την καμινάδα φαινόταν ότι το τζάκι ήταν αναμμένο.

Στο παράθυρο πάνω από την πόρτα εμφανίστηκε μια σκιά η οποία εξαφανίστηκε το ίδιο γρήγορα. Ο Πουαρό έκανε νόημα στον Χέιστινγκς να περιμένει στο αυτοκίνητο, ενώ εκείνος ακολούθησε τον Γουέβερλι προς την είσοδο.

Ο κύριος Γουέβερλι χτύπησε την πόρτα και μπήκε μέσα.

“Τξέσι!” φώναξε προς την σκάλα και πέρασε στο καθιστικό. Ο Πουαρό άκουσε γρήγορα και ελαφριά βήματα να κατεβαίνουν τη σκάλα και τελικά εμφανίστηκε ο μικρός Τζόνι. Ο μικρός έτρεξε μπροστά από τον ντετέκτιβ κατενθουσιασμένος, μπήκε στο σαλόνι και πήδηξε στην αγκαλιά του πατέρα του. Πίσω του, λιγότερο ενθουσιασμένη και πιο αργά, ερχόταν η νταντά του Τζόνι.

“Α! Η κυβερνάντα του Τζόνι! Μα φυσικά!” είπε ο Πουαρό όταν την είδε, σαν να βρήκε επιτέλους τον συνδετικό κρίκο που έψαχνε. “Είστε η κόρη του κύριου Τρέντγουελ!”

“Η ανιψιά του.” είπε εκείνη

“Μα φυσικά.” είπε ο ντετέκτιβ και χαμογέλασε ελαφριά, έχοντας λύσει άλλο ένα μυστήριο.

Ο Γουέβερλι συνόδευσε τον Πουαρό έξω από το μικρό σπιτάκι, το οποίο αποδείχτηκε ότι άνηκε στην οικογένεια του Τρέντγουελ. “Είμαι σίγουρος ότι θα βρείτε κάποιο τρόπο να εξηγήσετε την επανεμφάνιση του παιδιού στη σύζυγο σας, καθώς αυτές τις μέρες μου αποδείξατε και με το παραπάνω, το πόσο καλός είστε στα ψέματα. Δεν σας θεωρώ καλό πατέρα, ωστόσο θα σας δώσω άλλη μια ευκαιρία.” είπε σιγανά ο Πουαρό στον κύριο Γουέβερλι, μη θέλοντας να ακούσει το παιδί, που στεκόταν στην πόρτα με την κυβερνάντα του.

“Θα κάνω οτιδήποτε για να αποφύγω το σκάνδαλο.”

“Ακριβώς!” είπε εκνευρισμένος ο ντετέκτιβ. “Το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι η εικόνα που παρουσιάζετε! Για αυτό σας

ήταν ανυπόφορο όταν η σύζυγος σας δεν ήθελε να συνεχίσει με τις επισκευές της οικίας των μεγάλων και τρανών Γουέβερλι! Το να έχει κανείς μια πλούσια σύζυγο δεν είναι το ίδιο με το να είναι ο ίδιος πλούσιος, σωστά;”

Ο κύριος Γουέβερλι είχε κατακοκκινίσει από την ντροπή του τώρα που κάποιος είχε ξεσκεπάσει όχι μόνο την αλήθεια για το ποιος ήταν τελικά ο ένοχος για την εξαφάνιση του Τζόνι, αλλά και την αλήθεια για το ποιος ήταν στα αλήθεια ο κύριος Γουέβερλι. Ένας ρηχός άνθρωπος, που προερχόταν από ένα μεγάλο όνομα, τον οποίο τον ενδιέφερε μόνο το φαίεστε.

“Μην ανησυχείτε. Πήρα το μάθημα μου.” απάντησε τελικά.

“Ωραία. Το όνομα σας είναι παλιό και έντιμο, μην ρισκάρτε ξανά να το καταστρέψετε, όπως και το μέλλον του γιού σας.”

Ο Πουαρό μπήκε στο αυτοκίνητο του Χέιστινγκς “Θα σας στείλω τον λογαριασμό μου.” είπε στον Γουέβερλι πριν φύγουν.

“Δεν θα μου πεις το μυστικό; Πως το κατάλαβες;” ρώτησε ο Χέιστινγκς ενώ πήγαινε τον φίλο του στο σταθμό.

“Ήταν προφανές. Ποιος έδωσε το προσωπικό; Ποιος θα μπορούσε να έχει γράψει τα σημειώματα; Να δηλητηριάσει την γυναίκα του; Να βάλει το ρολόι 10 λεπτά μπροστά; Ποιος θα μπορούσε να δώσει άλλοθι για τον πιστό του μπάτλερ, τον Τρέντγουελ. Ο Τρέντγουελ δεν συμπάθησε ποτέ την κυρία Γουέβερλι. Αλλά είναι αφοσιωμένος στο αφεντικό του. Ήταν τρεις οι ένοχοι: Ο Γουέβερλι, ο Τρέντγουελ και η ανιψιά του η Τζέσι Τρέντγουελ. Η οποία κάνει φασαρία με την απόλυση, προσποιούμενη δηλαδή πως δεν συμπαθεί και επομένως δεν συνεργάζεται με τον Γουέβερλι, και ύστερα ντυμένη σαν νεαρός, κανονίζει τον αντιπερισπασμό δίνοντας λεφτά στον Ρότζερς. Την κατάλληλη στιγμή, περνώντας μέσα από το τούνελ παίρνει ήσυχα το παιδί, αφού την εμπιστευόταν, γνωρίζοντας την ως η κυβερνήτρια του, τον πηγαίνει στο αυτοκίνητο που το είχε αφήσει στην έξοδο του περάσματος και τον μεταφέρει στο μικρό σπίτι, που ανήκει στην οικογένεια τους. Ήταν προφανές Χέιστινγκς.” είπε χαμογελώντας ο Πουαρό. “Θα σε δω πίσω στο δάσος.”

“Γιατί δεν με αφήνεις να σε πάω με το αυτοκίνητο;”

“Χέιστινγκς, το τρένο έχει ένα πλεονέκτημα σε σύγκριση με το αυτοκίνητο. Δεν ξεμένει συχνά από καύσιμα.”

Αγκάθα Κρίστι (1890-1976)

Η Αγκάθα Κρίστι γεννήθηκε στο Τόρμπει της Αγγλίας. Αρχικά τα βιβλία της απορρίφθηκαν έξι συνεχόμενες φορές, μέχρι που το 1920 κυκλοφόρησε το "The Mysterious Affair at Styles", με πρωταγωνιστή, τον ντετέκτιβ Ηρακλή Πουαρό. Τα αστυνομικά της έργα ήταν αυτά που την έκαναν γνωστή ως η "Βασίλισσας του Εγκλήματος" τα οποία την μετέτρεψαν σε μια από τους πιο σημαντικούς συγγραφείς στην εξέλιξη του λογοτεχνικού αυτού ρεύματος. Κατά τη διάρκεια και των δύο Παγκοσμίων Πολέμων, υπηρέτησε ως νοσοκόμα, αποκτώντας εκτενή γνώση των δηλητηρίων που εμφανίζονται σε πολλά από τα μυθιστορήματα, τα διηγήματα και τα θεατρικά της έργα. Το 1930 παντρεύεται τον αρχαιολόγο Max Mallowan με τον οποίο ταξιδεύει στην μέση ανατολή και περνάει πολλούς μήνες σε αρχαιολογικές ανασκαφές. Τα ταξίδια της αυτά της έδωσαν έμπνευση και γνώση για πολλά από τα μυθιστορήματα της. Στις 12 Ιανουαρίου 1976 σε ηλικία 85 ετών, η μεγάλη συγγραφέας φεύγει από τη ζωή πλήρης ημερών.

Ο Max Mallowan, η Agatha Christie και ο Leonard Woolley στην Ουρ, Μεσοποταμία το 1931

Όταν στην οικία Γουέβερλι, στο μεγάλο
πλάτανο, θα αρχίσουν να εμφανίζονται
γράμματα που απειλούν την απαγωγή του μικρού
Τζόνι Γουέβερλι, ο μπαμπάς του θα ζητήσει
την βοήθεια του πιο έξυπνου ντετέκτιβ σε
ολόκληρο το δάσος, του Ηρακλή Πουαρό.

Ποιος είναι ο ένοχος;

Ποιος θα ήθελε να βλάψει την οικογένεια
Γουέβερλι;

Και θα μπορέσει ο ντετέκτιβ μας να λύσει το
μυστήριο;

Εφαρμογές Αφίσες

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ
“Η Εξαφάνιση του Τζόνι Γουέβερλι”

Εικονογραφημένο παιδικό βιβλίο
της Δανάης Καγιάφα

Δευτέρα 11 Μαρτίου 2024
Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Πανεπιστημιούπολη Άλσους Αιγάλεω
Αγ. Σπυρίδωνος 28 • Αίθουσα Κ8.208
Ώρα 20:00 μ.μ.

Αφίσα παρουσίασης πτυχιακής

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Agatha Christie
**Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ
ΤΟΥ ΤΖΟΝΙ
ΓΟΥΕΒΕΡΛΙ**
Εικονογράφηση Δανάη Καγιάφα

Παρασκευή 15 Μαρτίου 2024

Βιβλιοπωλείο Κομπραί
Διδότου 34, Αθήνα
Ώρα 17:00

Αφίσα παρουσίασης βιβλίου

Όταν στην οικία Γουέβερλι, στο μεγάλο πλάτανο, θα αρχίσουν να εμφανίζονται γράμματα που απειλούν την απαγωγή του μικρού Τζόνι Γουέβερλι, ο μπαμπάς του θα ζητήσει την βοήθεια του πιο έξυπνου ντετέκτιβ σε ολόκληρο το δάσος, του Ηρακλή Πουαρό.

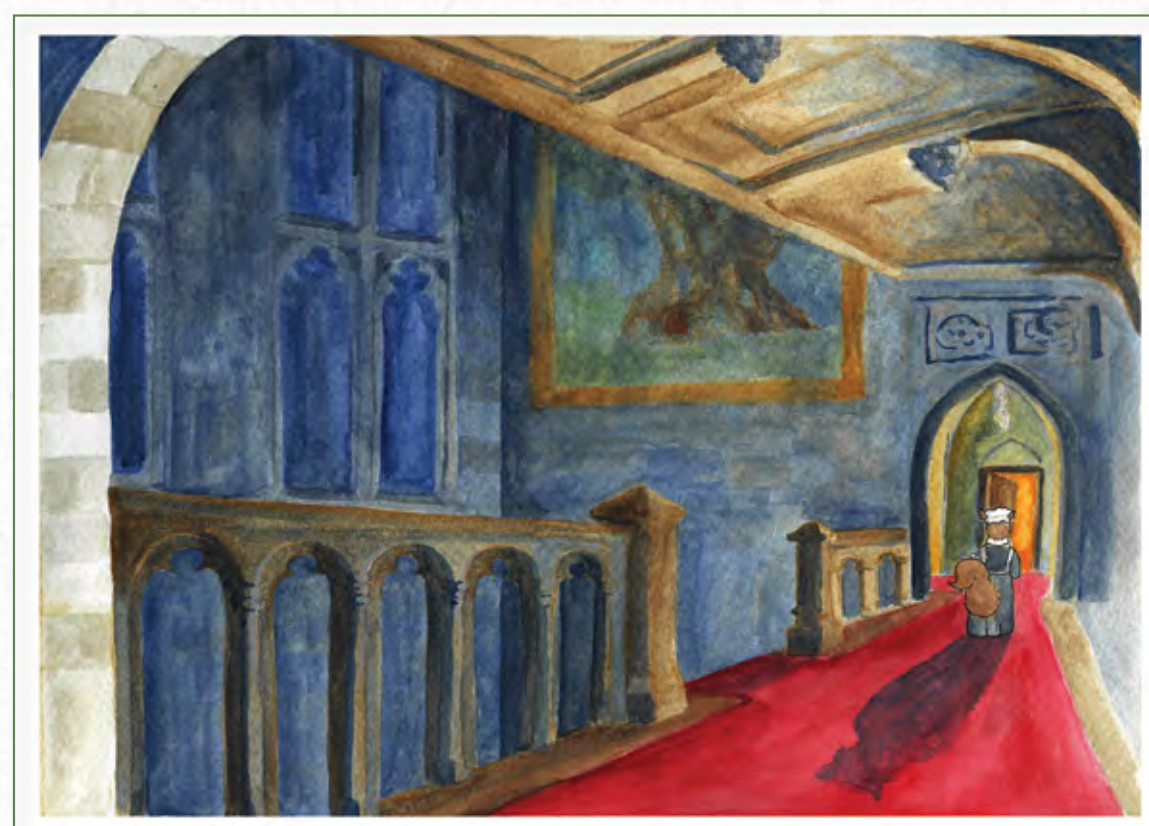
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Αφίσα προώθησης βιβλίου βασισμένη σε αφίσες των εκδόσεων Πατάκη

Εφαρμογές Σελιδοδείκτες

Εφαρμογές Καρτ ποστάλ

Β' όψη

Εφαρμογές 🍯 Αυτοκόλλητα

Εφαρμογές 📄 Χαρτί περιτυλίγματος

Εφαρμογές Προώθηση σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης

Instagram post

Banner για το site patakis.gr/ Πρόσκληση

Instagram story

Ευχαριστώ!